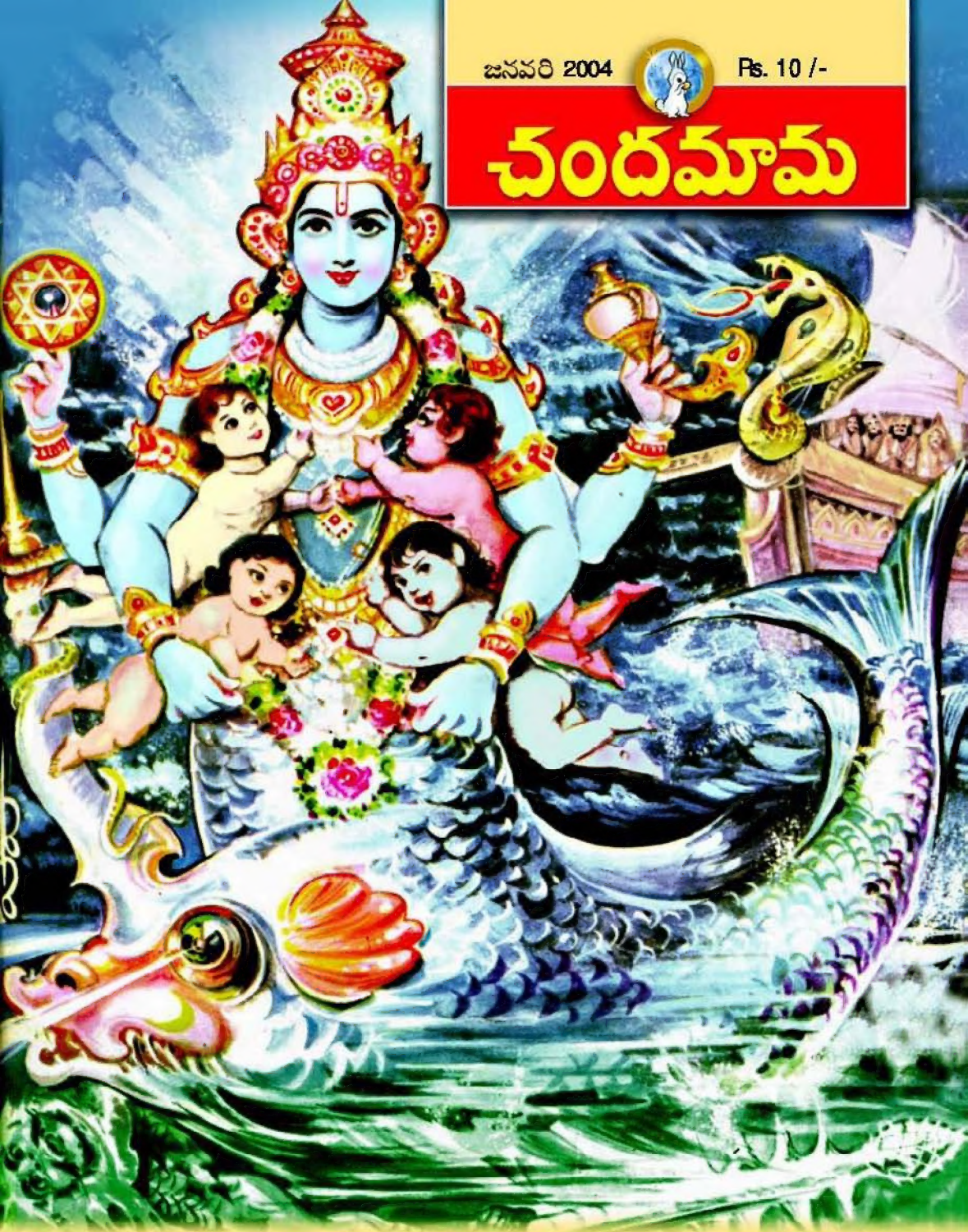

జనవరి 2004

Rs. 10 /-

చందమామ

నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు

PARLE

చుపక్ చక్.
చిప్ నా తుక్.
టిప్, టూ యిప్ నక్?

గాత్ర
మన్
భాత్ర

**mango
bife**

మీనోట్లో ఓ మాంగో బైట్ పెట్టుకోండి.
అప్పుడు మాంగో బైట్ భాష మాట్లాడండి.

POTHYS

జీవితంలో మధురాతి మధుర క్షణాలు
తుభ మంగళ పట్టుకొనే
ప్రారంభమవుతాయి

POTHYS

Ideopruxist

ఉమ్మడి రోడ్, పూగలపాల్వీ, ఆ.నగర్, ఎమ్మీ-17, ఫోన్: 2431 0901

అందమైన వస్త్రాల అలయం

స్వార్థపరుడి పెత్తనం

8

భల్లూక మాంత్రికుడు-3

13

ధీనాథుడి సలహా
(బే.క)

19

పారిపోయిన దుష్టస్వర్గం!

51

ఈ సంచికలో...

- ★ మిశ్రమిశ్రుగానే ... 7 ★ స్వార్థపరుడి పెత్తనం ... 8 ★ భల్లూక మాంత్రికుడు -3... 13
- ★ భారత దర్శిని ... 25 ★ ధీనాథుడి సలహా (బే.క) ... 19
- ★ భారత దర్శిని ... 25 ★ పు నష్టి ర్వగాథలు : ఇద్దరు శిష్యులు ... 26
- ★ య దార్థ నేరపరిశోధన కథలు : రొంచిన నీడ ... 29
- ★ చందమామ కబుర్లు ... 33
- ★ బెంగాల్ జానపద కథ : అక్కెల్లెళ్ళు ... 34
- ★ పూ థు వరాలు - బొప్పుల కథ ... 40
- ★ పు నడేశం గ్ర రించి తెలు స్రు కుందాం - క్విజ్ ... 44
- ★ విష్ణు కథ ... 45
- ★ వివిధ దేశాల కథలు : పారిపోయిన దుష్టస్వర్గం! ... 51
- ★ వడ్డీలేని రుణం ... 54
- ★ నిశ్చప్రభావం ... 58
- ★ ఆర్య -7 ... 60
- ★ విజ్ఞానం ... వినోదం ... వికాసం ... 64
- ★ ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ... 66

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandmama India Ltd.
to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED

No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal, Chennai - 600 097
E-mail :

subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో బుక్స్ ద్వారా రూ. 120లు

చందా డబ్బు డివైజ్డ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, ప్ర సత్కర్త ద్వారాగానీ
'చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్' పేరిట పంపండి.

For booking space in this magazine please contact:

DELHI Gaurav Chopra : 3/14, INS Building, Rafi Marg,
New Delhi - 110001. Tel : 23717498-23714551

MUMBAI Sonia Desai : Ph : 022-56942407 / 2408 Mobile: 98209-03124

CHENNAI Shivaji : Ph : 044-22313637 / 22347399 Fax: 044-22312447

Mobile : 98412-77347 email : advertisements @chandamama.org

వ్యవస్థాపకులు
చి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

సంరక్షించుకుందాం!

ప్రాణం చాలా విలువైనది. ప్రాణం అంటే వు నిషీ ప్రాణమే కాదు. జంతు జాలానికి, పిల్లలకూ, చెట్టుచేమలకూ ప్రాణం ఉంది కదా. అవన్నీ బతకడానికే పుట్టాయి. అయితే, మనిషి తన ఆనందం కోసమో, అవసరం కొద్దో వాటి అంతం చూస్తున్నాడు. అందుకే జంతు మూను అనవసరంగా చంపకూడదనీ, ప్రకృతి సంపదలను నాశనపరచకూడదనీ తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకుంటున్నాం.

చెట్టుచేమలు, జంతువులు, పిల్లలు ప్రకృతి ప్రసాదించిన సంపదలు. వీటితో పాటు వు నిషీ సింహించిన వు రికొన్ని సంపదలు కూడా ఉన్నాయి. వాటిని కూడా సంరక్షించుకోవలసిన అవసరం వు నకెంతలు నా ఉంది. అవే స్మారక భవనాలూ, మితాతన కట్టడాలూ. అవి వు న సంస్కృతికి ప్రతిబింబాలు. వూ న మమీ అద్భుతమైన ఊహకృతికి, భావనాపిటి వు కూ, జీవితం పట్ల ఆసక్తికి, పట్టుదలకూ, క షీకి ప్రత్యేక నిదర్శనాలు!

వు నదేశాన్ని ఒకప్పుడు పిరాయి దేశస్థులు పరిపాలించారు. అయినా, వారు వు న సంస్కృతిక వారసత్వాన్ని ఎంతగానో గౌరవించారు. అన్ని స్మారక భవనాలనూ, ప్రాచీన కట్టడాలనూ సంరక్షించాలని వంద సంవత్సరాల క్రితం, అంటే - 1904లో ఒక చట్టం చేశారు. స్వాతంత్ర్యానంతరం ప్రభుత్వమూ, కొన్ని సంస్థలూ తీసుకున్న చర్యలూ, చేసిన కష్టపరిశ్రమలూ ఈ భవనాలు చాలావరకు వుండు తరాల వారికోసం సిక్రపుంగా సంరక్షించబడుతున్నాయి. వు న జాతి వారసత్వానికి సంకేతాలుగా, సామ్యంగా ఉంటూన్న వీటిని సంరక్షించుకుందాం. ఈ లీమ సంవత్సరంలో లభిస్తాన్న అదనమిహోజను ఈ సందేశాన్ని పదిమందికీ తెలియజేయడానికి ఉపయోగించుకుందాం!

పాఠకులందరికీ నూ తన సంవత్సరపు భాకాంలు తెలియజేస్తున్నాం.

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

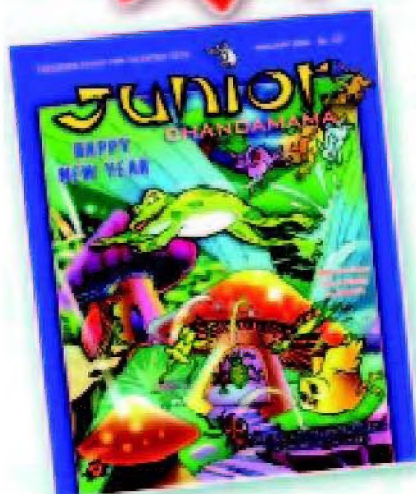
GET YOUR COPY
AT YOUR DOORSTEP
FOR ONE YEAR
FOR JUST
RS. 120/-

A TREASURE-TROVE FOR TALENTED TOTS

Junior
CHANDAMAMA

THE ONE-STOP COMPLETE FUN
AND ACTIVITY MAGAZINE.

► Games, puzzles,
riddles, stories,
colouring activity
and more...

► Good habits grow when young.
Check out articles and features
in which values are taught subtly
and let your child learn about
Indian culture and heritage.

PAGE AFTER PAGE WILL KINDLE YOUR CHILD'S IMAGINATION

Mail the form below along with the remittance to : Subscription division,
Chandamama India Limited, 82 Defence Officers' Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097.

SUBSCRIPTION FORM

Please enrol me as a subscriber of Junior Chandamama. I give below the required particulars:

Name : Address :

.....

.....

PIN Code :

I am remitting the amount of Rs.120/- for 12 issues by Money Order/Demand Draft/
Cheque No..... on..... Bank
branch drawn in favour of Chandamama India Ltd., encashable at Chennai (outstation
cheque to include Rs.25/- towards Bank Commission).

Place :

Date :

Signature

పువ్వు పుట్టగానే...

పుస్తకం ఇచ్చిన స్ఫూర్తి!

పుస్తకాలు పూ నసీక వికాసానికి దోహదం చేసే విజ్ఞాన వినోదాలను అందిస్తాయి. చిన్నప్పుడు చదివిన కొన్ని ముస్తాకాలు ఎంతో స్ఫూర్తినిచ్చి కొందరిని జీవితాంతం ప్రభావితం చేస్తూ ఉంటాయి. అలా బాల్యంలో ఒక వుహా నీయు డి జీవిత చరిత్రను చదివి స్ఫూర్తిని పొంది, పేరిగి పద్దయ్యాక గొప్ప పనులు చేసి, గొప్ప నాయకుడిగా ప్రపంచ ప్రసిద్ధి గాంచిన గొప్ప వ్యక్తి బాల్యంలో జరిగిన ఒక సంఘటన గురించి ఇప్పుడు తెలుసుకుందాం.

ఆ కుర్రవాడికి చదవటం అంటే చాలా ఇష్టం. ఎప్పుడూ ఏ దెబ్బా చదవాలని ఆరాటపడేవాడు. “వునిషీ బానిసిత్తుం ‘పాపం’ కానప్పుడు, ఈ ప్రపంచంలో పాపం అన్నది వురేది లేదు,” అనే వాక్యంతో ప్రారంభవు యేక జార్జ్ వాస్యంగ్ న జీవిత చరిత్రను తొలిసారిగా చదివినప్పుడు అతడు మితికించి పొయాడు. ఆ ముస్తాకాన్ని వుళ్ళీ వుళ్ళీ చదివేవాడు. దానిని ప్రాణప్రదంగా వూసు కునేవాడు.

ఒక రోజు అతడు బడి నుంచి ఇంటికి వచ్చాడు. తండ్రి నిద్రపొతున్నాడు. ఆ దశ్యం వూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు. ఎందుకో తెలుసా? తాను ప్రాణప్రదంగా వూసు కుంటూన్న ఆ ముస్తాకాన్ని తల దిండు గా ఉంచు కుని తన తండ్రి హాయి గా నిద్రపొతున్నాడు!

కుర్రవాడు ఒక్క నీ వుమెం ఆ లోచించాడు. తండ్రికి నీ ద్రాభంగం కలగకుండా, జాగ్రత్తగా వుస్తాకాన్ని తీసి, ఆయన తలకింద తన తొడను ఉంచి, అలాగే కదలా మెదలక ఉండిపోయాడు. తండ్రి నిద్రలేచి కొడుకు తొడపై ద తను తల ఉంచి నిద్రపోవడం గ్రహించి ఆశ్చర్యపోయాడు.

ఆ తరవాత జరిగిన సంగతి అడిగి తెలుసుకుని, కొడుకు వివరణ వీని పొంగిపొయాడు. వయసు కు వుించిన తెలివితేటలు చూపుతూ న్న తన బిడ్డను చూసి, అతన్ని ఆప్యాయంగా దగ్గరికి తీసి కుని, “నాయనా! ను మ్మా పేరిగి పద్దవాడివయ్యాక, గొప్పగొప్ప కార్యాలు సాధించగలము వున దేశంలో ఉన్న బానిసిత్వాన్ని సర్వాధిపతియ్యమో” అన్నాడు.

ఆ తండ్రి వూటలు అరాలానిజవుయ్యాయి. బిడ్డ పేరిగి పద్దవాడై అచంచలమైన పట్టుదలతో, నిర్విరామ కృషితో ఒక్కొక్క మెట్టుగా ఎదిగి, ఎన్నో విజయాలు సాధించాడు. అమెరికాకు అధ్యక్షుడై బానిసిత్వాన్ని సర్వాధిపతి చట్టం చేశాడు. వూన వత్సం పిరిపు శించిన ఆ వుహానీయుడు - అమరుడు, వూన వజాతి చరిత్రలో సుప్రసిద్ధుడైన స్థానం ఏర్పరచుకున్న అమెరికా అధ్యక్షుడు అబ్రహం లింకన్!

స్వార్థపరుడి పెత్తనం

సీతమ్మకు తాను ధనవంతురాలినన్న అహిం ఎక్కువ. ఆ అహింకారంతోనే ఆమె, వ్యాపారంలో నష్టిపాలు ఆర్జికంగా చితికిపాలు న ఆడబడుతు కుట్టుంబాన్ని చిన్నచూపి చూస్తూ వచ్చింది. ఆడుబడుతు ది పోతు గ్రామం. ఆమె భర్త పోయి, ఒక్కగానొక్క కూతురుతో దిగాలు పడుతు న్న పిరిస్థితిలో కూడా, ఆమెపట్ల కించత్తూ జాలి చూపించక, తిరిగి తన గ్రామానికి వచ్చేసింది.

అయితే, ఆ తర్వాత కొద్ది నెలలకే తల్లి కూడా పాలు ది కుట్టలేనిదానిలా మిగిలిన ఆడబడుతు కూతురు పిదహారేళ్ళ అరుణ బాధ్యత, సీతమ్మకు తప్పనిసరైంది. పోయిన ఆడబడుతు కు జరగవలసిన కర్మకాండ అంతా ముగియ గానే, ఆ మె తిరిగి తన గ్రామానికి ప్రియాణం కట్టింది. ఆ సమయంలో ఊరి పేద్దలిద్దరు ముగ్గురు, ఆమెతో, “ఇదిగో, సీతమ్మగారూ! నీ మేన కోడలు అరుణను ఒక్కరైనా వదిలేసి పోతావేమో! అంతపని మాత్రం చెయ్యక.

ఎంత లేదన్నా మే నత్తవి. పీల్లను ఇంటి కోడల్ని చేసి కోలేకపోతే పోయా మాతీస్తి కు పాలు దగ్గర ఉండు కుని, కలో గంజో పాయిస్,” అని మొహం మీద చెప్పడంతో, ఇక చేసేది లేక - పోనీ ఇంటిచాకిరైనా పనికొస్తుందిలే అని సిరిపేట్టుకుని, అల్లు ప్టింగానే అరుణను తన ఇంటికి తీసి కు వచ్చింది.

తను ఇంట చేరిన ముగ్గురు నాడే మే నత్త, పినివ నీపీని మ్తా నీపించింది. ఆ ణం న్నంచీ, ఇంటిడు చాకిరీ తన నెత్తిన రుద్దేసరికి అరుణ మనసులో చిన్నబుచ్చుకున్నా, వెంటనే సర్దు కుని ఇంటిడు పని చెయ్యడానికి అలవాటు పడింది.

ఇంట్లో ఉండేది మొత్తం ఐ ముగ్గురు. సీతమ్మ, ఆమె ఒక్కగానొక్క కోడుకు స్థిర్యంతో పాట్లు సీతమ్మకు సివ్వగా నా అన్నగారైన పద్మనాభం, ఆయన ఇద్దరు కూతుళ్ళు. వాళ్ళల్లో పేద్ద కూతురు మాత్రం, స్థిర్యానికి కాబోయే పేళ్ళావు ని

“ప్రీతిలితం”

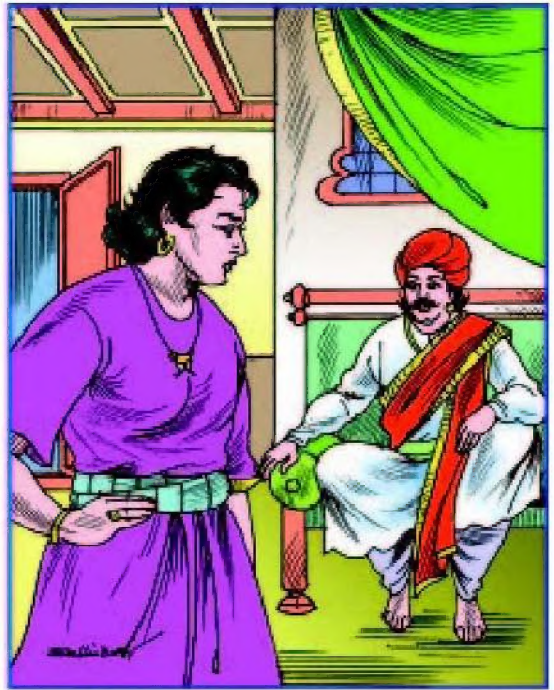
గ్రామమంతా చెప్పకుంటారు. సూర్యం మంచివాడు, తెలివైన వాడిలా కనిపిస్తాడు. ఐతే, ఇంటి వ్యవహారాలేవీ సూర్యం వూట వీధి జరగమా మొత్తం పెత్తనమంతా పద్మనాభానిదే. ఆయన పోలాల్లో ఎక్కడ, ఎప్పుడు ఏ పంట వెయ్యాలి, ఏ ధరకు ఎవరికి అమ్మాలి అన్న విషయాలన్నీ నిర్ణయిస్తాడు. రైతులూ, వ్యాపారులూ అందరూ ఆయన తోనే పూట్లాడుతారు.

ఇక ఇంటి అలంకరణ దగ్గర్నుంచీ, పిండగలకు పిబ్బాలకు చేసే పిండిమంటల వరకూ పేతనవుంతా పూలతిడి.

“వీ పూవుల పొల్లు నమ్మిటినుంచీ, పూ అన్నయ్యే పూకు అన్నీ పూసే పేతపున్నాడు. ఇక పూలతి లేకపోతే పూకు ఒక్కపైట కూడా గడవవు,” అంటూ అతని దగ్గర సిగ్గువగా పూట్లాడేది నెతపుట్ట.

ఒకరోజు సూర్యం, పద్మనాభంతో, “ఈసారి వరి ఎక్కువగా వెయ్యవద్దు, మామయ్యా! మొన్నటి పంటలో వరి దిగు బడే ఎక్కువగా ఉండి, పిప్పిధాన్యాలకు కొరతగా ఉందని పట్నం నుంచి వచ్చిన, నా మిత్రుడొకడు చెప్పాడు. అందు చేత పిప్పిధాన్యాలు ఎక్కువగా పండిస్తూ, పునకు నుంచి లాభాలు వస్తాయి!” అని అనడం, ఆ పక్క వరండాలో కూర్చుని కుదులు విసిరుతున్న అరుణ చెవిని పడింది.

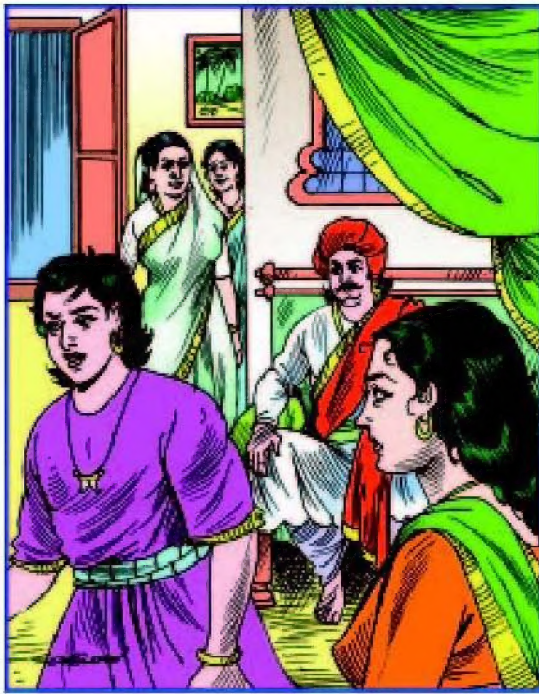
ఆ పురుషుణ్ణం, పద్మనాభం కనిపిస్తున్నట్లుగా, “అదే బుర్రలేని తనం! అందరూ నీలాగే ఆలోచించి పిప్పిధాన్యాలే మేస్త, పునకొచ్చే లాభం సున్నా! అంచేత వరే వేద్దాం,” అన్నాడు.

“కానీ, ఈ పుట్టుపక్కల చాలా పోలాలు వరికి మాత్రం అనుకూలమైతే, పూవు య్యా! మనలా వరి, పప్పుధాన్యాలు రెండూ చక్కగా పండే శ్రేష్ఠమైన పూవులు ఎక్కడా వాళ్ళ చాలా తక్కువ. అందువల్ల, చాలా నుంచి వరే వేస్తారు,” అన్నాడు సూర్యం.

“అదిగో, వల్లీ ఆలివి అక్కువగా పూట్లాడుతున్నామా పట్నం నుంచి ఎరు ముఖం కొన్నట్లు, రాతి నేలలో కూడా బంగారం పండించేస్తున్నారు, పున గ్రామం వాళ్ళు. అంచేత నుంచి కొరివితో తల గోక్కోకుండా వరే వేద్దాం, సిరా!” అన్నాడు పద్మనాభం.

“అదేం లేదు, పూవు య్యా!” అంటూ సూర్యం ఏదో చెప్పబోయేంతలో, అక్కడే మళ్ళీ నెతపుట్టించుకుని, “ఒరే! మామయ్య వెద్దవాడు. అనుభవంతో చెబు

తూండ, కాదంటూ ఒకద వాదిస్తావే
వుట్రా? అలాగే, అన్నయ్యా, వరేవేద్దాంలే.
వాడు చిన్నవాడు, ఏమీ తెలియని తనం.
వాడి వూటలు పేదగా పట్టింపుకోకు,”
అన్నది.

ఆ వూటలు వింటూనే అప్రియ త్నంగా
స్థూర్యంకేసీ చూసిన అర్థ ణకు, అతడు
మొహం చిన్నబుచ్చుకోవటం, పిదపనాభం
పేదకూతురు వూలతి చిన్నగా నవ్వడం
కనిపించాయి.

“ఇప్పటి పిరిస్థితుల్లో నాకు విలువ
లేదు. కానీ ఇంటియ జవూని అల్లు ఉండి
కూడా బాపకు విలువ లేదు. నాకుంద అతడి
పిరిస్థితి వురీ అన్యాయం!” అన్న కుని జాలి
పిడింది అర్థ ణ.

ఆ తర్వాత నెల రోజులకు దేవీ నవ
రాత్రులు సివీ పించాయి. గ్రామ పేదలు

తొమ్మిది రోజులూ తొమ్మిది కార్యక్రమాల్ని,
తలకటి చొప్పన ఏర్పాటు చేయటం, ఆ
గ్రామం ఆనవాయి.

భోజనాలయ్యాక ఇంట్లో అందరూ
తీరిగ్గా కూర్చుని మళ్ళీ సిఫుయంలో పిదప
నాభం, “ఎప్పిదూ వునకు అలవాటుగా
వచ్చి హిరికథ చెప్పి భాగవతారుకు, ఒంట్లో
బాగాలేదట! రాలేనని కబురు పింపిం
చాడు. వురొక భాగవతారుకు కబురు
చేస్తున్నాను,” అన్నాడు.

స్థూర్యం ఉత్సాహంగా, “అలా అల్లుతే
హిరికథ వద్దు, మూపుయ్యా! పేద రాత్తు
రాపుయ్య ఎటూ హిరికథ పేట్టిస్తాడు.
నటరాజ నాటక సినిమా వాళ్ళు నాకు
తెలుసు. వాళ్ళచేత వుహిషాసి రవుర్దనం
నాటకం వేర్చుద్దాం. గ్రామంలోని వాళ్ళకు కొత్త
కాలేపిం, వునకు వుంచుబురు!” అన్నాడు.

పిదపనాభం వెంటనే, “నీకు తాలివిగా
ఆలోచించటం ఎప్పిటికొస్తుందో, నాకు
తెలియడం లేదు రా! ఖర్చు వూట అలా
ఉంచి, దేవీ నవరాత్రుల్లో నాటకాలూ అవీ
ఏమిటని, ఎవ్వనా అన్నారుంటే, ఉన్న పరువు
కూడా పాపుంది,” అన్నాడు.

ఇలా అల్లు నదానికీ కానిదానికీ వున
ల్లుడి మీద, పిదపనాభం పెత్తనం చెలా
ల్లుంచటం అర్థ ణకు చాలా కోపం తెప్పిం
చింది.

అల్లుతే, ఈ సింఘటన జరిగిన వారం
రోజులకు, విచిత్రంగా నటరాజ నాటక
సమితికి చెందిన ఒక వ్యక్తి వచ్చి, గ్రామం
లోని పేదలను కలుసుకుని, తానెవరనదీ
చెప్పి, నవరాత్రులకు మహిషాసి రవుర్దనం

నాటకం ఇక్కడ ఉచితంగా ప్రదర్శిస్తావు ని మొక్కుకున్నాం, అందుకు అనుమతించ వలసిందిగా కోరాడు . తవు కు కొత్త కాల ేపిం దొర్త కుత్త ందని సింతేషేస్తా అందు కు పెద్దలు ఏకగ్రీవంగా ఆమోదం తెలిపారు.

తన వూట నెగ్గకపోయినా, తన కోరిక నెరవేరుతున్నందుకు, సూర్యం చాలా సింతేషించాడు .

పాద్యవి నాడు ప్రదర్శింపి బడిన ఆ నాటకు, చిన్నాపేద్దాతేడా లేకుండా, గ్రావు స్థి లందర్నీ వోషింగా ఆకట్టు కున్నది.

తవు కు లభించిన ఆ అశేష ఆదర ణకు, నాటక సివి తి అధ్యర త్ర పిరపూ నందభరితుడై వేదిక మీద నిలబడి, “మా నాటకం వీ అందరికీ నచ్చినందు కు చాలా క తజ్జులం. వై వు మొక్కుకోవడం, ఉచిత ప్రదర్శనా - అదుతా నిజం కాదు . ఇందు కు

బాలాత్రిషిట స్పి ందరీదేవితో పాటు వీ రూ వు వుల్ని ్చించాలి. నాలు గ్ర రోజుల క్రితం ఒక యు వకుడు , వూ దగ్గరకు వచ్చి, ఇక్కడ నాటకం ప్రదర్శించేందు కు వై వు డిగిన డబ్బు ఇచ్చాడు . కానీ, కారణం తెలియ దు , తనకు గ్ర ప్తింగా ఉంచమని చెప్పాడు. అయినప్పటికీ, మా ప్రదర్శనకు వీ రిచ్చిన ప్రీశంసిల్లో ఆయ నది వు ఖ్య భాగం. అందు కని ఆయ నకుర్రు చెప్పక తప్పదు; సూర్యంగారు,” అంటూ వు గించాడు .

ఊహించని విధంగా, నాటక సివి తి అధ్యర త్ర తన పేరు చెప్పుడంతో సూర్యం తెల్లబోర్లు , ఏం జరిగి ఉంటు ందా అని ఆలో చిస్తూ, ఇంటికి బయ లు దేరబోతు ండగా, గ్రావు స్థి లంతా అతణ్ణి వు ట్టువు ట్టి, “సూ ర్యం, ఏవో అస కున్నాంగానీ, ను మ్మ

వు హా గట్టివాడివయ్యా! ఇంత కాలంగా ను మ్మావు నమా వు చాటు బిడ్డవను కుంటున్నాం. కానీ, ను మ్మావుంచి వ్యవహారకర్తవహా! అంటూ ప్రశంసించారు.

ఆ వు ర్నాడు అర్ధ ణ, సూర్యాన్ని ఒంట రిగా కలుపుకుని, “ఈ జరిగినదానికి ను మ్మా చాలా ఆశ్చర్యపడి ఉంటామహావా, అవునా? నేను తెర వెనక ఉండి, ఈ కథంతా నడిపినందుకు ఏమీ అనుకోకు. మా గ్రామాధికారి, మాకు చాలా దగ్గరి పుట్టం. మా అమ్మ పాతూ, నాకోసం ఒక చిన్న మొత్తం ఆయన దగ్గర ఉంచింది. వు న పాలికామినారాయణకు సింగతి సందర్బాలన్నీ చెప్పి, ఆయనకు కబురు పింపాను. ఆయన, ఈ పనికి నేనే నా డబ్బు ఖర్చు పెట్టగలను. అర్ధ ణ నాకు పిరాయిదేం కాదు! అని, నారాయణకు చెప్పి, ఈ ఏర్పాటంతా చేశాడు. సూర్యం పేరుతో నాటకాలవాళ్ళ వడ్డుకు వెళ్ళినవాడు, ఆయన కడగొట్టు కొడుకు! నీ అంతట ను మ్మాగా, నీ పై నమా వు పిద్యనాభానికి ఎదురు తిరిగే పరిస్థితి లేదనిపించి, నేను స్వతంత్రులవాను. ఇప్పటికైనా కాస్త చురుకుడ

నంతో ను మ్మాస్వయం నిర్ణయాలు తీసి కుంటూ, ఆ స్వార్థపరుడి పేత్తనం నుంచి బయట పడటం గురించి ఆలోచించు,” అని చెప్పింది.

అర్ధ ణ మాటలకు సూర్యం నమ్మతూ, “అర్ధ ణా! ఈ దేవీ నవరాత్రుల్లో చేసింది, వు రొక తరహా వు హా షాస్త్రి ర వు ద్దనం. ను మ్మానన్ను విప్పు క్తుణ్ణి చేశామా ఈ ణం నుంచి ఇల్లా, పోలాల విషయంలో ప్రతి నిర్ణయం నాదే! దానితో పాటు వు రొక వు ఖ్య నిర్ణయం కూడా తీసి కున్నాను,” అన్నాడు.

“ఏమిటా వు ఖ్య నిర్ణయం, బావా!” అంటూ అర్ధ ణ ఆశ్చర్యపోతూ ప్రశ్నించింది.

“వు రేం లేదు, నిన్ను జీవితాంతం, నా వు ంత్రిగా నియమించుకుని, నీ సెలహా సింప్రదింపింతో జీవించాలన్నది!” అన్నాడు సూర్యం.

వుంచి భార్య, భర్తకు సెలహాలివ్వడంలో వు ంత్రిలా నడుచుకుంటుందన్న పేర్లల మాటలు తెలిసిన అర్ధ ణ, అతడి మాటల్లోని అంతరార్థం గ్రహించి, చిరు నమ్మతో తల వంచుకున్నది.

భల్లూక మాంత్రికుడు

3

[అరణ్యగ్రామా లోని ప్రిజలకు బందిపాట్లు బాధ లేకుండా చేసిన కాళీవర్యుని, పోత గు రాజుకు భయ పడి, జితకేతరాజు పు రణశి" విధించాడు . దిరిసిన తోమతో శిరశ్చేద నిపు యుంలో , ఎను బోతు ప్పేవచ్చిన తలారి నుంచి గండగొడ్డలిని లాక్కుని కాళీవర్య ఆశ్చ్యక నాయ కుడి తల నరికాడు . అ పు త్త "ణం జ్యో ఆదిభల్లూకా! అన్న పేర్ల కేక వినిపించింది. తరవాత- 1]

ఆదిభల్లూకా, అన్న కేక వింటూనే ఆశ్చ్య కులందరూ ఆ ధ్వని వచ్చిన మైపుకు చూశారు. కాళీవర్య గు ర్రం ప్పి ది నుంచి కిందికి పూ కి, తాను లోగడ ఆశ్చ్యకుల నాయ కుడికి ఇచ్చిన కత్తిని తీసి కుని, ఒరలో పేట్టుకున్నాడు . అంతలో కొండమరియ పేష్ట్రుంచి ధ ప్పు కుత్త న్న జలపాతం దగ్గర, ఒక ఆజాను బాహుడైన వ్యక్తి కనిపించాడు .

“ఇతడెవరో మాంత్రికుడై వుండాలి!” అను కుంటూ కాళీవర్య, తానక్కడి నుంచి పారిపోయే ంపు కు ప్రియ త్నిస్తూ, ఆశ్చ్యకులు

దారినడ్డగించగలరేమో అని, వాళ్ళ ముఖాల కేసీ పిరీ"గా పూ శాడు . ఆశ్చ్యకుల్లో ఎవరిద మై అతడిమీద లేదు. అందరూ జలపాతం వెన కనుంచి, హిరాత్తుగా బుయ టికి వచ్చిన వ్యక్తి కేసీభయ శ్చర్యలతో పూ స్మిన్నారే .

ఇప్పుడు జలపాతం దామీనుంచి కేక పేట్టినూడు, దాని పుంపు న్న నీటిపాయ ను దాటి, ఒడ్డు ప్పి దికి వచ్చాడు . పు నీడి పుంచి బలశాలిలా ఉన్నాడు ; చేతిలో దృఢమైన దండం మళ్ళది; దాని పీడిప్పి ద ఒకే వజ్రంలో పు లించిన ఎలు గు బంటితల మెరుస్తున్నది.

చందమా పు

ఆ శంఖం వరకూ, ఆ ప్రిదేశాన్నంచి పారిపోవాలని ఆత్రపిత్తువున్న కాళీవర్యుడు తవుకేసీ వస్తున్న ఆ వింత ధుస్తిలు ధరించినవాణ్ణి చూస్తూ కదలామెదలక వుండిపోయాడు. ఆశ్వికులూ, ఎన్ను బోతు ప్రిద మన్ను తలారీ భయ కంపేతు లృచిన్నగా వణుకుతున్నారీ.

ఎలు గొడ్డు చర్మాల ధరించినవాడు, వాళ్ళు సీపుపించి, “నేను సివుయోనికి ఆది భల్లూకుడిబుర్రు స్మిరించకపోతే, ఇక్కడ వురి కొంత రక్షణాతుం జరిగి మాడెదని, నాకు తెలుసు. నాబుర్రు భల్లూకపూంత్రికుడు!” అన్నాడు.

ఒకటి రెండు క్షణాలు ఎవరూ మాట్లాడలేదు. కాళీవర్యుడుడిచేత్తోకత్తిని, ఎడవు చేత్తో తలారి నుంచి లాక్కున్న గండ్రగొడ్డలనీ పైకెత్తి పట్టుకుని, భల్లూక మాంత్రికుడితో, “అయ్యో, అడక్కుండానే తవు ారేవు బోనలవిచ్చారీ, బా మాది! ఇక ఇక్కడ, ప్రిరన్నట్టు కొద్దిలో తప్పిన వురికొంత

రక్షణాతుం మాట! ఇప్పుడు నా దారిని ఎవరైనా అడ్డుగట్టు, వురికొన్ని కంఠాలు తెగి నేలపడవున్నవి,” అంటూ గ్రాన్ని అడిలించాడు.

“ధైర్యశాలివిరా, యువకా! ఒక్క క్షణం ఆగు!” అని భల్లూకపూంత్రికుడు తన వుంత్రిదండంతో, ఎన్ను బోతు ప్రిద కదలామెదలక వున్న తలారిని చిన్నగా పొడిచి, “ఒరే, వుసుగు లో మన్ను ను మన్ను, ఈ దిరి సేనవన పీశాచానివా లేక రాజుగారి ప్రిధాన తలారివా?” అని అడిగాడు.

“అయ్యో, నేను ఏ పీశాచాన్ని కాదు; వున్నాటికీ రాజుగారి ప్రిధాన తలారినే. ఆయన శివేసీనవాళ్ళ తలలు నరకటం నాపిసి,” అన్నాడు తలారి.

“అలా అయితే, శిరశ్చేదశి తప్పింపుకోవటవు గాక, ఒక రాజువకుడి తల కూడా నరికి పారిపోజున్నాన్ను నిందిత్తుణ్ణి నువ్వేం చేయ బోతున్నావా?” అన్నాడు భల్లూకపూంత్రికుడు.

“అయ్యో, నేను నిరాయుధుణ్ణి! నా గండ్రగొడ్డలిని నిందితుడైన ఈ కాళీవర్యుడు బలప్రయోగంతో లాక్కున్నాడు,” అన్నాడు తలారి బంగారు పొయిన గొంతుతో.

ఈ మాంత్రికుడెవడోగాని తన ప్రిదికి తలారిని, ఆశ్వికుల్నీ ఉసికెల్పుతున్నాడని గ్రహించిన కాళీవర్యుడు, గండ్రగొడ్డలిని తలారి కేసి చాస్తూ, “ఒరే, వుసుగు పీశాచీ, ఇదిగో నీ గొడ్డలి! నా దారిని అడ్డుగించగలవేమో వూడు!” అన్నాడు.

ఆ వెంటనే తలారి తన ముసుగు తీసి ధూరంగా విసిరివేస్తూ, తడబడే వూటల్లో, “కాళీవర్యూ, నువ్వవు హతృ రుడివి; దిరిసేన

వన భైరవుడి సాక్షిగా చెబుతున్నాను. నా అహిం కూడా దిగిపొయింది,” అన్నాడు .

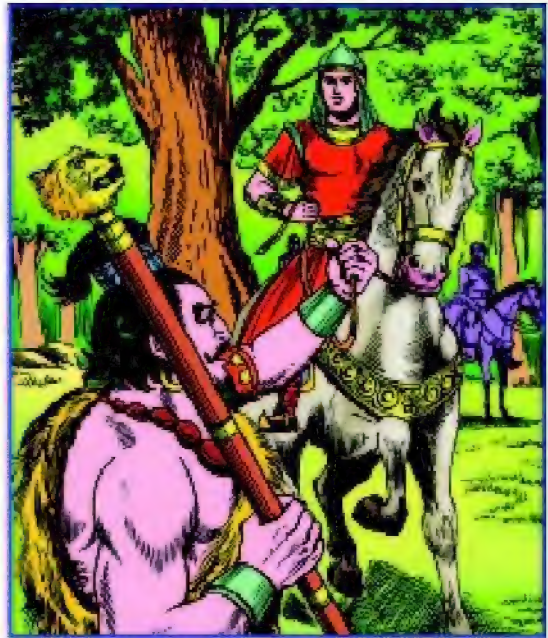
“అహింతోపాటు తాగిన మైకం కూడా దిగిపొయి మూడాలి, ఇక దారి తేలు గు!” అని, కాళీవర్మ, ధూరంగా మళ్ళీ అశ్వికులతో, “ఏ వూ డేవు టి? ఏ నాయు కుడికి పట్టిన ధుర్గతి జూశారు గదా?” అన్నాడు .

“శిరశ్చేద శి” అవులు చేయ వలసిన వాళ్ళలో ఒకరు చావగా, రెండవవాడు లొంగిపోయాడు . ఈ సింగతేదీ రాజుగారికి చెబుతాం. దార్లు అడ్డగించి కుత్తుకలు నరికించు కునేంత అవూ యు కులం కాదు , పేవు!” అన్నార అశ్వికులు .

“బుద్ధిగల మాట చెప్పారు!” అని కాళీవర్మ గుర్రాన్ని అదిలించి, అక్కడి నుంచి బయలు దేరబోయేంతలో, భల్లూక పూరితికుడు , “భల్లూకపాదగు రో! ఎట్టు కేలకు వు నకు కావలసిన జాతకుడు దొరికాడు ,” అంటూ ఒక్క కేకపట్టి, కాళీవర్మ గుర్రమీకాళ్ళమీతాళ్ళ పట్టు కుని, “కాళీవర్మా! ఇక్కడ వు హావు ఇతవేత్త అయిన భల్లూకపూరితికుడు మళ్ళీ సింగతే ను మ్హ వు రిచినట్లున్నదే!” అన్నాడు .

కాళీవర్మకు చిన్నప్పటినుంచి పూరితి కులన్నా, భూతవైద్యులన్నా, గణాధార్లన్నా ఏపూత్రం గౌరవభావం లేదు . అలాటి వారిని ఎంతవుందినో లోగడ అతడు తన పిజ్జే పేరిగిన గ్రావుంలో, పుట్టుపక్కల మళ్ళీ గ్రావుల్లో పూసీమన్నాడు .

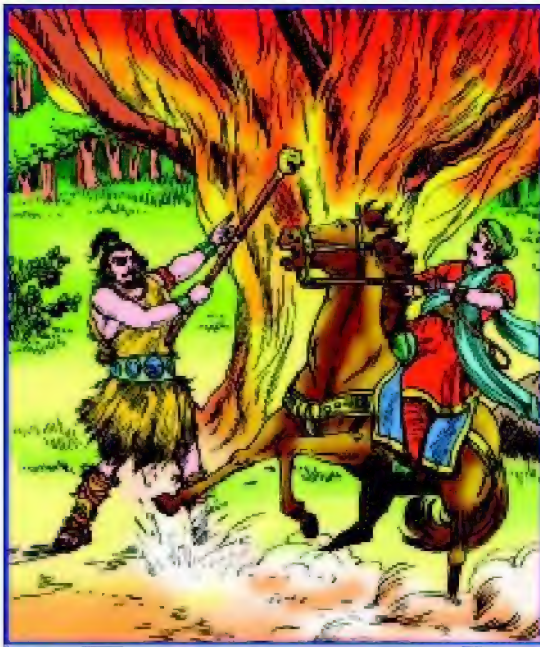
భల్లూకపూరితికుడి పూటలు ఎంటూనే కాళీవర్మ అతడేదో తనను పులకన చేసి పూట్లాడు తున్నాడని కోపం తెచ్చుకుని,

“అయ్యా, తనూబర భల్లూకపూరితికుడా? వింటేనే భీతికొల్పేట్టుగా మూడి. ఏ గు ఇంతకు వుందే గు రొక భల్లూకుడిబర కూడా పలికారు; ఆయనెవరు?” అన్నాడు .

కాళీవర్మ తనూబర ను ఇంత అపహాస్యం చేసి పూట్లాడినా భల్లూకపూరితికుడు కోపం తెచ్చుకోకపోగా, చిర నమ్మనమ్మతూ , “నా గుర్ర మూరిబర భల్లూకపాదుడు , నా బర భల్లూకపూరితికుడు . వుండు వుండు జర గను ను పూర్ణతాలు పూసి, పుహిదానంద పిడబోయే ను మ్హ; బరలో మళ్ళీ ఈ చిన్న పాలికను పూసి గజబిజి పిడిపాకు,” అన్నాడు .

“ఇల్లాదిలి బయలు దేరిన తరవాత, ఇప్పటివరకూ ఎదురైన గజబిజిల్లోనే మొహం మొత్తంది. ఇక త్వరగా మా గ్రావుం చేరి, పొలరానద్యం చేసి కుంటూ , ఉన్న దానితో త ప్తిపడతాను ,” అంటూ

కాళీవర్య గండగొడ్డలిని, తలారి కేసీ విసీరి వేసీ, గుర్రాన్ని గట్టిగా అదిలించాడు .

గుర్రం కదిలి, పడి పన్నుండడుగులు నడిచి, ఇక దొడు తీయబోయేంతలో వెనక నుంచి భల్లూకవూరికికుదురు పేద గొంతుతో, “కాళీవర్యా, ఆగు! నీకెదురుగా వస్తున్న వాణ్ణెవరో చూశావా?” అన్నాడు .

ఆ హేచ్చరిక వింటూనే కాళీవర్య కొంచెం తల ఎత్తి వుండు కు చూశాడు . ఒక పేద దిరిసెన చెట్టు వెనకనుంచి, ముగ్గురు ఆశ్వికులు వేగంగా వస్తూన్నారట . వారిలో వుండు ముగ్గురు పట్టుపుస్తా, పేద తలపాగా ధరించి ముగ్గురు . పిక్కలను ను వాళ్ళు కుచుచూరు ; వాళ్ళ చేతుల్లో కత్తులూ, భుజాల మీద తళతళ మెరుస్తున్న డాళ్ళూ ముగ్గురు .

వాళ్ళను చూస్తూనే కాళీవర్య గుర్రం కళ్ళాన్ని గట్టిగా వెనక్కు గుంజి ఆపాడు .

కవచధార లైస్ ఆశ్వికుల వుండు పట్టు దుస్తుల్లోవున్నవాడు, చేయెత్తి కాళీవర్యను చూపిస్తూ తలారితో, “ఒరే, నగర ప్రధాన తలారి! ఈ నిందితుడికి శిరశ్చేద శిల విధించారట రాజుగారు . ఇంకా శిల అవులు చేయ లేదేం?” అన్నాడు కోపంగా .

తలారి గడగడ వణికిపోతూ, ఎన్న బోతు ప్పి దిన్నుంచి దిగి, ఏం జవాబివ్వాలా అని ఆలోచిస్తున్నంతలో భల్లూకవూరికికుదురు , తలారిని ప్రశ్నించిన అతడిని సీపి పించి, “నువ్వేగదా, జితకేతు రాజుకు ప్రధాన మాత్యుడైనావా?” అని ప్రశ్నించాడు .

రాజు పట్టగాని, తన పట్టగాని ఒక్క గౌరవవాచకం కూడా లేకుండా, అలా ప్రశ్నించిన వీడెవడో కనిపించేలా అల్లు మూటాడ ను కుని వుండు జీవగ్రుమ్మి కళ్ళారచేసి, “ఎవడి బెల్లాగి? వుండు తణ్ణి ఇక్కడి నుంచి తన్ను తగలెయ్యండి,” అన్నాడు .

ఆ ఆజ్ఞ వింటూనే వుండు పిక్కల ముగ్గురు ఆశ్వికులు కత్తులు ధూయ బోయి న వాళ్ళల్లా, భల్లూకవూరికికుదురు వుండు దండం కేసీ చూసి, నివ్వెరపోయారు . గుర్రాలు పెద్దగా సకిలిస్తూ, వెనక్కు నాలుగడుగులు వేసిస్తే .

ఏం జరిగిందో అర్థంకాని వుండు జీవ గ్రుమ్మి, అశ్చర్యంగా తన అంగర కులిద్ద రికేన చూసి, “ఏం జరిగింది? అలా వణికి పోతున్నారేం?” అని అడిగాడు .

“అయ్యా, పిఠాకాదు, ఆ బెల్లాగి చేతిలోని వుండు దండం పీడికి బిగించి ముగ్గురు ఎల్లు గు బంటి తల కేసీ చూడండి! అది ఇంతకు వుండు నోరు తెరిచి, కోరలు చాచి, కళ్ళల్లో నిప్పురుప్పులు దేసింది,” అన్నార ఆశ్వికులు .

జీవగ్ర ప్రియ, భల్లూకపూంత్రికుడి పుంత్రి
దండమీసెల్లు గు తలాటం కేసీ పిరిగా
చూసీ, బాళనగా నవ్వి, “ఏమోయ్, యెరాగీ!
నీ పూట తీర్చా, చేష్టిల్లా చూస్తూంటే, పేద
పాగరు బోతులావున్నావు. ఏమైనా టక్కుట
పూరవెద్యల్లా, ఇంద్రజాలం నేర్చినవాడివా?”
అని అడిగాడు.

పుంత్రి ఇలా అనగానే భల్లూకపూంత్రి
కుడు గుడ్డు, పుంత్రి అతడి పుంఖం కేసీ
తీయంగా చూసీ, “సిన్యాసీ పుంధిరతే,
యెర్రాగీ అవుతాడని సామెత; తొండముదిరి
ఊపరవెల్లి అయినట్టు! నేను సన్యాసినీ
కాను, యెర్రాగీనీ కాను -- భల్లూకపూంత్రి
కుణ్ణి! జ్యే ఆది భల్లూకా!” అంటూ ఒక
కేకపేట్టి, పుంత్రిదండంతో పిక్కనమ్ము ఒక
ఎండిన చెట్టుబోదెను గట్టికొట్టాడు.

మంత్రదండం యెబ్బకు చెట్టుబోదె
నుంచి ఛరిపుంటూ నిస్పృహవల్లు లేచి,
మరుక్షణం చెట్టు భగభగమనే మంటలతో
నిల్చు మీసా కాలిపొసాగింది. పుంత్రి జీవగ్ర ప్రియ
యెక్కిపున్న గుర్రం వెనక కాళ్ళమీద లేచి,
పేదగా నకిలిస్తూ పూరంగా పరిగెత్తింది.

ఒకటి రెండు క్షణాలపాటు అక్కడవున్న
ఎవరి నోటా పూట పేగలలేదు. పూరు నుంచి
ఇదంతా గుండ్లున్న కాళీవర్మ, గుర్రాన్ని
అదిలించి భల్లూకపూంత్రికుడి దగ్గరకు
వచ్చి, గుర్రం దిగి, “అహా, పుంత్రి పూర్తి
పూర్తి లభించిందండ్రజాలకుడికి కాదు;
పుంత్రి పుంత్రిత్రమాకా “పిటి, ఎం ప్రియ
అయిన ఈ జీవగ్రతరాజు పుంత్రిని పొడ
లెత్తించినట్లే, ఇతడి ప్రియ మహా, నీ పుంత్రి
శక్తితో భయం కంటితే చీసే, కాస్త బుద్ధిగా

రాజ్యపాలన చేసేట్టు ఎందుకు చేయ
కూడదు?” అన్నాడు.

“భళీ, ఎం మహా పుంత్రికాలివే కాదు;
బుద్ధిశాలివి కూడా, యువమా! నా పుంత్రి లో
మన్నాదానిని, ఇట్టే పిసికట్టేశామా!” అని
భల్లూకపూంత్రికుడు, కాళీవర్మను మెచ్చు
కుని, పుంత్రి జీవగ్ర ప్రియతో, “పుంత్రి, నాకై
ఎలాంటిదో చూశామాదా! ఇక ఇప్పుడిక్కడ
ఆజ్ఞలిప్య వలసినది పుంత్రి వా? నేనా?” అని
అడిగాడు.

పుంత్రి జీవగ్ర ప్రియ నిల్చు మీసా కాలి
పొతున్న చెట్టుకేసీ చూస్తున్నాడు. అతడికి
తానేదో పాణాపిదలో చిక్కుకున్నట్టు
భయంపెట్టుకున్నది. భల్లూకపూంత్రికుడు
పుంత్రిని గద్దించు పూ అదే ప్రియ అడోసిరికి,
అతడు వల్ల కుతున్న గొంతతో, “అయ్యో,
భల్లూకపూంత్రికా! మీ అమాంతుమైనకత్తుల్ని
కళ్ళారా చూశాను. ఇక్కడే కాదు, తమకు

తీర్చ బాటు ందే, రాజప్రాసాదానికి వచ్చి, అక్కడా జితకేతు రాజుగారికి ఆజ్ఞలూ, సిలహాలూ ఇవ్వవచ్చు!” అన్నాడు .

“ఎంతటి వు హావు ంత్రికి, ఎలాంటి ధు ర్గతి పట్టింది!” అంటూ కాళీవర్మ ఛట్టా మన్న ఆశ్వికుల కేసె, ఎన్న బోతు దగ్గర దిగాలు పిడి మన్న తలారికేసె చూ శాడు .

భల్లూకపూ ంత్రికుడు , తన వు ంత్ర దండాన్ని పైకెత్తి పట్టుకుని, “నా ఆజ్ఞ లేవు టో అందరూ జాగ్రత్తగా వినండి!” అని తలారితో, “ఓరీ, తలలు నరకటం చేతనైన నీకు, తెగిన తలలు తిరిగి శరీరానికి అంటించి కుట్టటం కూడా చేతనైవుండాని, అవునా? వెంటనే ఆశ్వికనాయకుడి తలను మొండానికి కుట్టి, గుర్రం మీద కూర్చోబెట్టి, పిడకుండా తాళుతో బిగించు ,” అన్నాడు .

తలారి “ణాల వీ ద ఆ పిని వు గించి, ఆశ్వికనాయ కుణ్ణి ఒక గు ర్రం వీ ద పేట్టి, తాళుతో బి గించాడు . కాని, “వాడావిడిలో వాడు ముఖాన్ని వీపు వైపుకు పెట్టి కుట్టటంతో, గు ర్రం వీ ద పేడతల కళేబరం స్వారీ చేస్తోన్నట్లు ంది. జరిగిన పొరబాటు చూసి భల్లూకపూ ంత్రికుడితోబాటు, ఒక్క

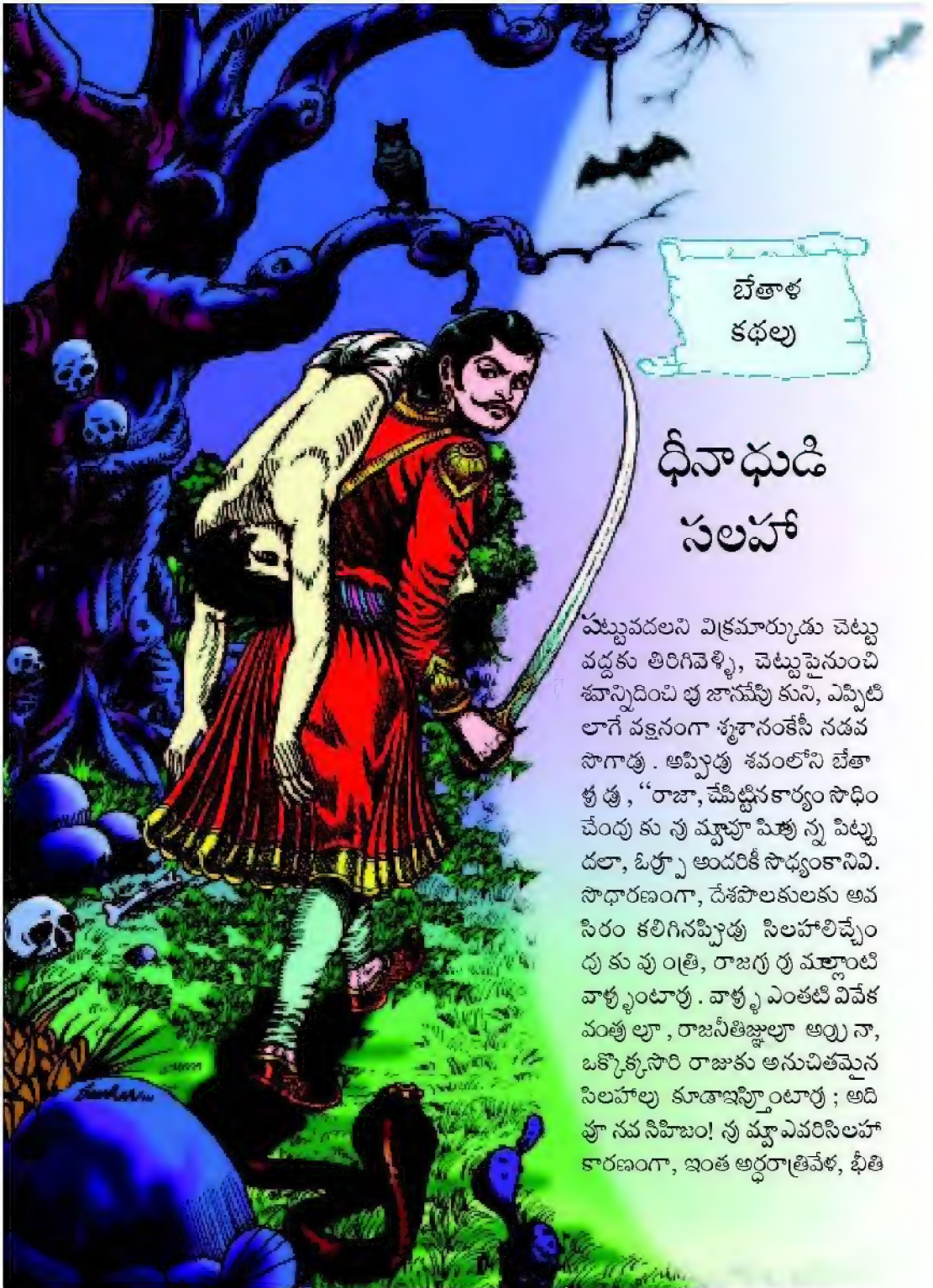
వు ంత్రి జీవగ్ర ప్తిత తప్పి; అందరూ బిగ్గరగా నవ్వారు . పూ ంత్రి కుడు , జీ వగ్ర ప్తిత కేసీ కణ్ణెరచేసి, “ఓల్లా , వు ంత్రి ను విప్పివు తలారి వాహి నమైన ఎనుబోతునూ, నీ వాహినాన్ని అ “లారి అధిం “హించబోతు న్నారు,” అన్నాడు .

జీవగ్ర ప్తిత పూ ర్త పూ ట్టాడకుండా వడవడ వణు కుతూ వచ్చి, ఎన్న బోతు వీ ద ఎక్కి కూర్చున్నాడు . అలాగే తలారి పొల్లు వు ంత్రి గు ర్రం ఎక్కి, కళ్ళపిఠాల్ని పిట్టుకున్నాడు . అందర్నీ సగం కేసి బయలు దేరవు న్నాడు , భల్లూకపూ ంత్రికుడు .

జితకేతరాజు వు ంత్రికి జరిగిన అవ పూ నం చూసి, ఆనందపిడు తూ కాళీవర్మ, “ఈ డిరేగింమిపూ సీ నగరప్రిజలు తప్పి వినోదిస్తారు ! ఇక నా దారిన నేను పొల్లు , పూ గ్రావుం చేరతాడు ,” అంటూ గు ర్రాన్ని అదిలించేంతలో భల్లూకపూ ంత్రికుడు వు ంత్ర దండం పైకెత్తి, “కాళీవర్మ, నా ఆజ్ఞ వినలేదా?” అన్నాడు .

“ఆజ్ఞ! ఎవడు నన్నుక్కడ ఆజ్ఞాపించ గలవాడు ?” అంటూ కాళీవర్మ ఒర నుంచి కత్తి చూ శాడు . - (ఇంకామాది)

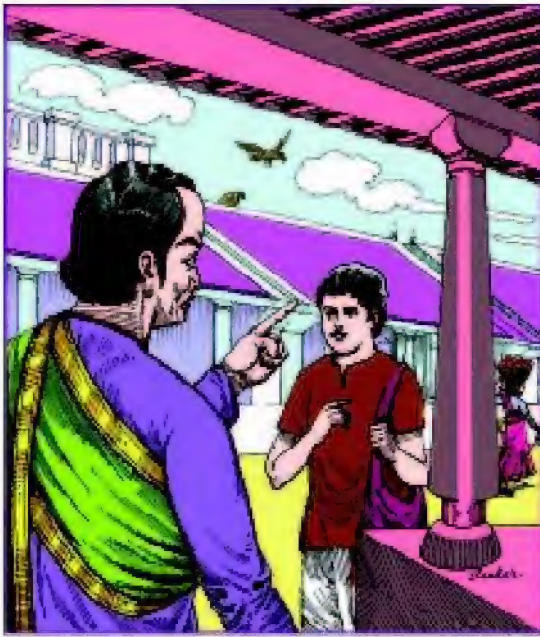

బేతాళ
కథలు

ధీనాధుడి సలహా

పట్టువదలని విక్రమార్కుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపైనుంచి శూన్యమిదిచి భ్రాజానమేమి కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షనంగా శృగానంకేసి నడవ సాగాడు . అప్పిత్త శవంలోని బేతాళుడు , “రాజా, డేమిట్టినకార్యం సాధించేందుకు నువ్వు మృత్యుమీతు ను పట్టుదలా, ఓర్పు అందరికీ సాధ్యంకానివి. సాధారణంగా, దేశపాలకులకు అవసరం కలిగినప్పుడు సలహాలిచ్చేందుకు వుంటుంది, రాజగురు మత్లాంటి వాళ్ళుంటారు . వాళ్ళు ఎంతటి వివేకవంతులూ , రాజనీతిజ్ఞులూ అయినా, ఒక్కొక్కసారి రాజుకు అనుచితమైన సలహాలు కూడా ఇస్తూంటారు ; అది నూ ను నిహితం! ను మృత్యు ఎవరిసలహా కారణంగా, ఇంత అర్ధరాత్రివేళ, భీతి

గొర్రులు ఈ శృగానంలో నానాశ్రవులకూ గురి అమత్తున్నావో తెలియదు. స్థాయి భేదాల్లో తప్పి, రాజ్యపాలకుడూ, గ్రామ పాలకుడెవ్వరైనా ధికారి చేసే న్యాయ నిర్ణయాలు తీర్చే లేనివి. ఇందుకు ఉదాహరణగా, నీకు ఒకానొక గ్రామాధికారికి సలహాదానైన ధీనాథుడనే పండితుడి కథ చెబుతాను, శ్రమ తెలియకుండా, ఎను, అంటూ ఇలా చెప్పేసాడు:

శ్రీమితం గ్రామాధికారి శ్రీనాథుడు, తన గ్రామం అన్ని గ్రామాలకన్నా మెరుగ్గావుండాలని కోరుకుంటాడు. అందుకని అతడు ధీనాథుడనే పండితుణ్ణి, తనకు సలహాదారుగా నియమించాడు.

ధీనాథుడు, ఎవరివల్లనైనా తప్పు జరిగినా, ఆ తప్పి ఎందుకు జరిగిందో అతడు అలా చింపాకనే శివునించి సలహా ఇచ్చేవాడు. ఎవరైనా ఘనకార్యం చేసిస్తున్నాడని కూడా, దాని ప్రయోజనాలు నెమ్మదిగా అంచనావేసిన

తర్వాతే, సత్కారునించి శ్రీనాథుడికి సలహా ఇచ్చేవాడు.

ఆ గ్రామంలో త్రిపురార్తి అనేవాడు యాభై ఏళ్ళ వయసులో తీవ్రమైన వ్యాధికారణంగా వుంచబెట్టాడు. ఇల్లు గడవక త్రిపురార్తి కొడుకు త్రికాపురుడు, గ్రామంలో భిటన మొదలు పెట్టాడు. అలా వాడు, ధీనాథుడి ఇంటికి కూడా వెళ్ళితే, ఆయన వాడితో, “నీకు ఇరవై ఏళ్ళ వయస్సుంది. కాలా చెల్లాల అడ్రా తున్నాయి. ఇన్నాళ్ళూ తండ్రి కష్టపడి సంపాదిస్తూండే, సాగు రివాజు పెట్టిన కూర్పు న్నామా ఇప్పిస్తూ నీ తండ్రి వుంచాననిపిడతే, ఇతరుల కష్టంతో జీవించాలన్న కుంటు న్నామా భిటననేరం. ఇది మొదటి తప్పుగా వుంచి విడిచిపెట్ట తున్నాను. వురొకసారి ఈ గ్రామంలో భిటన చేస్తూ కనిపిస్తూ, సన్నకారాగా రంలో వెళ్ళిస్తాను!” అన్నాడు.

ఈ వూటలకు త్రికాపురుడు భయపడి గ్రామం వదిలి పారిపోయాడు. దాంతో వాడి తండ్రి త్రిపురార్తి అనాథ అయ్యాడు. అప్పడు, ధీనాథుడు, గ్రామాధికారితో జరిగింది చెప్పి, “గ్రామంలోని అనాథలనూ, వికలాంగులనూ ఆదుకోవలసిన బాధ్యత గ్రామ పాలకుడైన గ్రామాధికారిది. తవురు త్రిపురార్తి వల నివి తం ఒక వునిషిని నియమించండి. త్రిపురార్తి పౌషణబాధ్యతను రోజుకొకరు చేప్పిన గ్రామ స్థిలందరూ స్వేచ్ఛించాలని శాసించండి!” అని సలహా ఇచ్చాడు.

దీనికి శ్రీనాథుడు విస్మయంగా, “ఇదే ఏర్పాటు అతడి కొడుకు త్రికాపురుడు డగ్గ చేస్తూ, మేర వునిషిని ఏర్పాటు చేయవలసిన అవసరం తప్పదీకదా! అదీకాక, గ్రామ స్థిల త్రిపురార్తిని

పోషిస్తా. త్రిపురా ర్థి భి-టన చేసినట్లేకదా! నాకంతా అయోమయంగావుంది,” అన్నాడు.

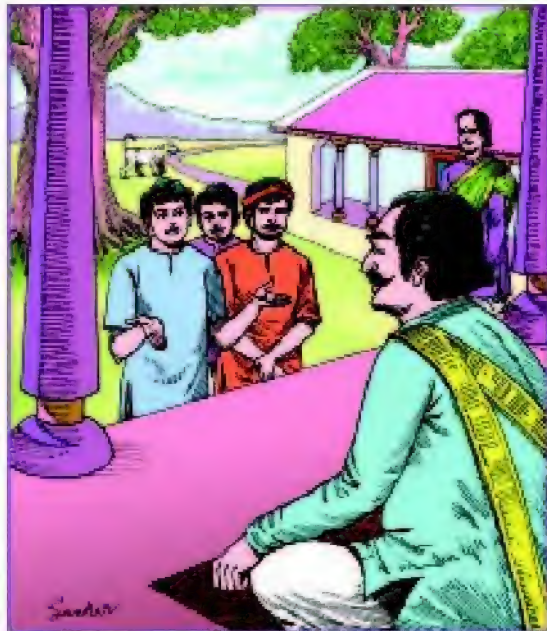
“త్రికాపు డ్ర అనాథకాడ్ర, వికలాంగ డ్ర కాడ్ర. వాడొకసావు రి. సావు రు లు భి-టన చేస్తా అదినేరం. త్రిపురా ర్థి భి-టన చేయ డం లేడ్ర. అడక్కుండా వు నవు తడికి సాయ పిడ్ర తు న్నాం!” అన్నాడ్ర ధీనాపు డ్ర.

శ్రీనాపు డికిది న య్యాయ వు నిపించింది. వెంటనే ఆ విధంగా ఏ ర్థాట్రు చోశాడ్ర. శ్రీపితంలో కొందరు డ్రుష్టి లు న్నార్రు. వారిలో భీముడు, రంగడు, వెంకడు అనే ముగ్గురు య్యు వకులు, ఒక రోజున కలిసేకట్టుగా శ్రీనాపు డ్డీకల్రు సు కున్నార్రు. తవు తలిడుడ్రు లు ముసలివారైపోయారనీ, వారిని పోషించడం తమవల్ల కావడంలేదనీ చెప్పి, “మన గ్రామ కొలు మతో వూ వు గ్గు రికి పిస్త్రు లిప్పించండి. వీ రిచ్చే జితంతో వూ కుట్రుంబాలన పోషించు కుంటాం!” అన్నార్రు.

శ్రీనాపు డ్ర వాళ్ళకు తన కొలు మతో ప్రిస్థితానికి ఉద్యోగాలు లేవని సాను నయంగా చెప్పాడు.

“వీ రు డ్ర ఉద్యోగాలివ్వర్రు. ఉద్యోగం కోసంవేం గ్రావుం ఎడిచి పేట్టిపాతే వూ త్రం, వూ పేద్దలాలవకు వు నిపీని నయ వుంచ గలర్రు. ఇది అన్యాయం!” అన్నాడ్ర భీషు డ్ర. రంగడ్రు, వెంకడ్రు వెంటనే వాడికివత్తాసు పిలికార్రు.

సిరిగ్గా ఆ సయ య్ లో అక్కడికి ధీనా పు డ్రు వచ్చాడ్రు. అయ న సింగతి విని, “గ్రావుం వొర్రల బాధ్యత శ్రీనాపు డిది. వీ రు గ్రావుం వదిలి పేట్టడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారా?” అనివాళ్ళన అడిగాడ్రు.

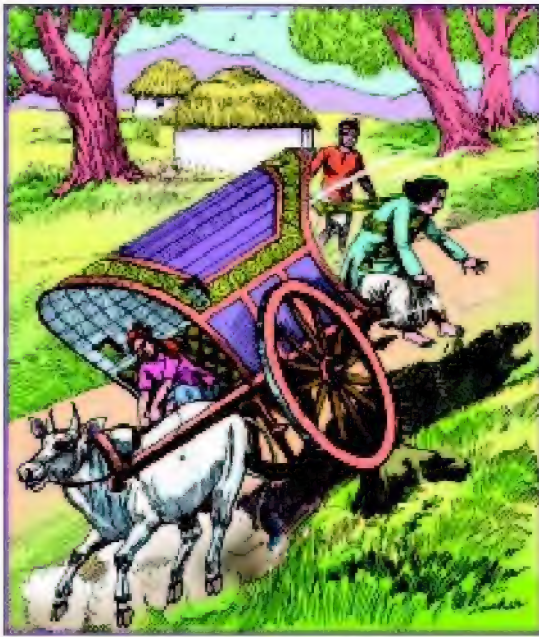

“వు వు గ్రావుం ఎందు కు వదిలి పేట్టాలి?” అంటూ రెట్టించాడు భీముడు. అవునందే అవునన్నారు రంగడు, వెంకడు.

ఈ వూటలకు శ్రీనాపు డికి చాలా కోపంవచ్చింది. వెంటనే ఆయన, ఆ ముగ్గురికి గ్రావుం బహిష్కరణ కి-విధించాడ్రు. “నాల వీ డ అయ న వు ను షి లు వాళ్ళన గ్రావుం పొలివే రల అవతలకు తరివు కొట్టార్రు.

తర్వాత శ్రీనాథుడు కొంచెంసేపు ఆలో చిస్తూ ఊర్ర కుని ధీనాపు డితో, “ఇంకా ఇలా ఎన్నికుట్రుంబాలన పోషించాల్సివస్తుందో అని, నాకు భయంగామాది,” అన్నాడ్రు.

“తవు రు ఆనవసరంగా ధువు పిడకండి. భీముడు, రంగడు, వెంకడు తుంటరులు. ఇక వుండు ఇలాంటివి జరగమూరికదా - త్రికాపు డ్ర కూడా వు శీ గ్రావుం నికి తిరిగి వచ్చి తవు రిని “వూ పిణ అడిగే అవకాశం కూడామాది,” అన్నాడ్రు ధీనాపు డ్రు.

గ్రామం వదిలి వెళ్ళినవారి సింగతి ఎలావున్నా, గ్రామంలో మాత్రం ఇంకెవరూ గ్రామాధికారి వద్ద తుంటరిఫీర్యాదులు చేయలేదు. అందుకు శ్రీనాథుడు చాలా సంతోషించి, ధీనాధుణ్ణి ఎంతగానో మెచ్చుకున్నాడు.

కొద్ది వారాల తర్వాత శ్రీనాథుడికి ఒక విశేషం తెలిసింది. త్రికాపురం, భీమపురం, రంగడు, వెంకడు కాస్తదూరంలోవున్న సిత్యమితం చేరకుని, అక్కడ కాయ కష్టం చేస్తున్నాడని బ్రతుకుతున్నారట! అయితే, వాళ్ళకింకా బుద్ధివచ్చినట్లు లేదు. తమ కష్టాలన్నిటికీ గ్రామాధికారి శ్రీనాథుడు కారణమంటూ రోజూతిట్టుకుంటున్నారట.

“వాళ్ళు తప్పిచేశారు, నేను శింపాను. తప్పితమని దుర్గించకుండా వాళ్ళు నన్ను తిట్టుకుంటున్నారంటే, ఈ జన్మకు బాగుపడరు!” అన్నాడు శ్రీనాథుడు కోపంగా ధీనాథుడితో.

ఇది జరిగి వారం గడిచాక శ్రీనాథుడికి, సత్యపురం వెళ్ళి, ఆ దుష్టులు పడుతున్న కష్టాలను కళ్ళారా చూసి వినోదించాలన్న కోరిక కలిగింది. అందుకు బండి ఏర్పాటు చేయించాడు. అది అన్ని హింగులూ మళ్ళీ ఒంటెద్దు బండి. బలమైన పొట్లగిత్తలాగే ఆబండిని, పుంచి చాకచ్యపును చింతయ్య అనేవాడు తోలేవాడు. ఆ బండిలో ఆయన ఒక్కడూ బయటలేరాడు.

శ్రీపురం నుంచి సత్యపురం వెళ్ళాలంటే పుధ్యలో వీరమితం, ధవమితం, గమమితం వస్తాయి. శ్రీనాథుడి బండి వీరమితం దాటాక ధవమితం పోలివుండే రోడ్లో - బండిచక్రం ఒకటి అనుకోకుండా బాటలో పడినట్లు బండారాలు పూచెక్కింది. బండి ఒక్కసారిగా కుద్రమీతులొనవడంతో, శ్రీనాథుడు ఎగిరి బండిలోంచి కిందపడ్డాడు. ఆ పడడంలో ఆయన తలకు దెబ్బ తగిలి స్పృహ తప్పింది. బండి తోలుతున్న చింతయ్య కూడా అక్కడ పడ్డాడు. బండి చక్రంవాడి చేతుల పైరుగా పోయింది. వాడు లేవలేక పూలుగుత్తూ అలాగేమాడిపోయాడు. గిత్త బండిని కొంత దూరం పుంపుకులాగి ఆగిపోయింది.

ఆసెప్పుయంలో భీమపురం ఏదోపిసిపి ద సిత్యమితం నుంచి ధవమితం వెళుతున్నాడు. జరిగిన పిపూదం ఎండికంటబడింది. వెంటనే వాడు గిత్తను అదుపుచేసి, బండిని వెనక్కుతిప్పాడు. శ్రీనాథుణ్ణి, చింతయ్యనూ బండిలోకి చేరవేసి, ధవమితం లోని ప్రిపుఖ వైద్యుడింటికి తీసుకుపోయాడు.

వైద్యుడు పరీక్షలు చేసి, చింతయ్యకు తగిలినదెబ్బలు త్వరలోనే మానిపోతాయనీ,

శ్రీనాథు డికి పూత్రం స్పృహరావడానికే వారం రోజులు పట్టవచ్చునని చెప్పాడు. అంతేకాదు, శ్రీనాథు డికి ఎల్లవేళలా దగ్గర ఉండి సిపిర్యలు చేయూ ల్నిమాటలు ఉదన్నాడు .

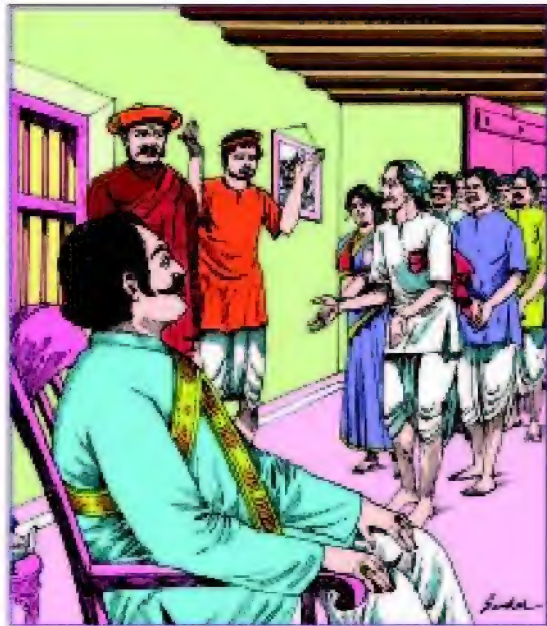
శ్రీనాథు డి సిపిర్యలకు వేరే పు నీషిని పేట్టాలంటే అంధు కు డబ్బుకావాలి. అదీ పుంధు గా ఇవ్వాలి. శ్రీనాథు డు కలిగిన వాడని గ్రహించినవైద్యుడు, వైద్యానికయ్యే ఖర్చును పుంధు గా తనే భరించగలననీ, కోలు కున్నాక డబ్బువ్వడానికి శ్రీనాథు డు నిరాకర్తా పూత్రం బాకీ తీర్చడానికి భీము డు హామీవుండాలనీ చెప్పాడు. భీముడు దీనికి ఒప్పికుని, తానే దగ్గర ఉండి శ్రీనాథు డికి సికలోపిచారాలూ చేశాడు . పూ డు రోజులకే

శ్రీనాథు డికి స్పృహ వాహు, అది భీము డి సపర్యల ఫలితమేనని వైద్యుడు మెచ్చుకు న్నాడు . పు రొక పూ డు రోజుల్లో శ్రీనాథు డు పై ర్తిగా పూ పూలు పు నీషి అయ్యాడు .

ఈలోగా బండితోలే ఓపిక రాగానే చింతయ్య శ్రీపురంవెళ్ళి, శ్రీనాథుడికి జరిగిన బండి ప్రమాదంగురించి అందరికీ చెప్పాడు. శ్రీనాథు డి పూ డానికి ఆయన కుటుంబ సిభ్యులు , ధీనాథు డు పూత్రపు కాక చాలా పుంధి గ్రాపు స్త్రీలు కూడా వచ్చారు . అందరూ వైద్యుణ్ణి, భీము డ్ని పోగడ్డలతో పుంధెత్తారు .

“నావ త్తిధర్మంనేను పొటించాను . ఆపేథ దేమవు కర్ర ణించాడు . ఇంధు లోనేను చేసేందంటూ ప్రిత్యేకంగా ఏమీ లేదు ,” అన్నాడు వైద్యుడు మొహపూ టపిడు తూ .

“నావల్ల తప్పి జరిగింది. అది సిరి దిద్దు కునే అవకాశపు వ్వపు ని, నాలాంటి తప్పి చేసిన పు రిపు ర్గ రితేపాటు ప్రితీరోజూ

దేమణ్ణి పొర్తిస్సిన్నాను . మెట్టమెట్ట దటి వాడు గా ఆయన నన్ను కర్ర ణించాడు !” అన్నాడు భీము డు ఉత్సాహంగా .

శ్రీనాథుడు, వైద్యుణ్ణి ఘనంగా అక్కడి కక్కడ సత్కరించాడు . ఇంటికి తిరిగివచ్చిన తర్వాత, భీము డి విషయంలో, వాడి గ్రాపు బహిష్కరణలో రద్దు చేసి, గ్రాపు కొలు మతో వాడికి ఉద్యోగం ఇచ్చి, తన క తజ్జతను చాటు కోవాలను కున్నాడు .

ఆయన ఈ విషయం ధీనాథుడికి చెప్పి, “భీము డు తను చేసిన తప్పికు పిశ్చాత్తాపి పడడమేకాకుండా క్షమించమని దైవప్రార్థన కూడా చేస్తున్నాడు . వాడికి గ్రాపు కొలు మతో ఉద్యోగం ఇవ్వాలను కుంటు న్నాను . మీ సిలహా ఏమిటి?” అని అడిగాడు .

దానికి ధీనాథు డు , “మీ రు భీము డి విషయంలో చేయ దలచినదేదో చేయండి. అది మీ ఇష్టం. తర్వాత, పు న గ్రాపు ఉదాటి

బండి ప్రయాణం చెయ్యకూడదు. దుష్టుబుద్ధి, తుంటరితనాలకారణంగా తప్పి చేసినవాళ్ళు వురి వుర్గుర్తన్నార. వాళ్ళా భీవుడిలాగే ప్రతిరోజూ దెమణ్ణ పొర్తిస్తున్నారు. ఏది దైవసంకల్పమో, ఏది కాకతాళియమో గ్రహించగలిగినంత జ్ఞానం వు సేషికున్నదని నేనవు కోవు!” అన్నాడు.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, ధీనావుడు వు హాపిండితుడే కావచ్చు. కానీ, ఆయన ఇచ్చిన సలహాచూస్తూంటే, అలాంటి వ్యక్తుల్లో మూడవలసిన జాతీ, దయా దాణ్యాల, ఆయనలో కొరవడినవి బోధిస్తున్నదిగదా? గ్రాహాధికారి అయిన శ్రీనాథుడికి జరిగిన బండి ప్రమాదపు స్పృహ, సత్తా సాధనానికి భీవుడు సాయపడకపోతే, ఆయన జీవించి మాడేవాడు కాదన్నది స్పష్టం కదా? తన ప్రాణరక్షకుడైన భీముడికి, శ్రీనాథుడు గ్రామంలో మతో ఉద్యోగం ఇచ్చి, తన క తజ్జత చెప్పుదలచుకున్నప్పుడు, అందుకు ధీనాథుడు అడ్డు తగలడం ఏమో త్రం పూ నవత్తం, ఎవేకం, విజ్ఞతా అనిపించు కోవు గదా? ఈ సందేహాలకు సమాధానం తెలిసి కూడా చెప్పకపోయావో, నీ తల పిగిలిపోతుంది,” అన్నాడు.

దానికి విక్రమా ర్కడు, “వు నిషిని పూ త్ర క వు గజాతి వుంచి భిన్నంగా సలబెట్టిచూపి, అతడిలో మన్న జాలి దయా దాణ్యాలే. ఐతే, వాటిని పాత్రాపాత్రలనెరిగి ఆచరించాలి. భీవుడు వూటల్లో - తన తప్పిని సరిదిద్దుకునేందుకు, తన చేస్తున్న ప్రార్థనలకించి దేవతలు, శ్రీనాథుడికి బండి ప్రమాదం కల్పించాడన్న అనుచితభావం మన్నది. ఇది గ్రహించే ధీనావుడు, భీవుడు లాంటివాళ్ళు వురి వుర్గుర్తన్నారని, అందువల్ల, గ్రామంలో బండి ప్రయాణం చెయ్యవద్దనీ, అంతేకాక భీముడికి కొలు మతో ఉద్యోగం ఇవ్వడం, వు గతా వుర్గురిలో దురాశకు కారణం అవుతుందన్న సూచనతో శ్రీనాథుడికి సలహా ఇచ్చాడు. ఇందులో ఆయన, విభిన్న స్వభావాల వు ను పుల వూ సనీక తత్వాలను ప్రణాళికాబద్ధంగా అర్థంచేసుకున్న పరిపక్వత కనిపిస్తుంది. మెచ్చదగిన సలహా!” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా త్తనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

— (కల్పితం)

[అధ్యాయం: “వసుంధర” రచన]

సముద్ర పూజ

భారతదేశంలోని వు త్వకార లు , వు ఖ్యంగా పిచ్చివు సివు ద్ర తీరంలోని పిల్లకార లు , వు కర సింక్రాంతి రోజున కదలి తల్లిని ప్తి జిస్తారు . తవు కు జీవనోపాధిని కల్పించే సివు ద్రాన్ని కన్న తల్లిలా భావించి, అన్నపై ర్లేశ్వరిగా ఆరాధిస్తారు . ఈ సిందర్బంగా జరిగే ప్తి జలు జాతి జన్మ లందరినీ ఒక చోట చేర్చడంతో పాటు , వారికి పిర్యావరణపిట్ల స్పి హి, అవగాహన పేరిగేలా చేస్తారు . సాగర జలాలకు దివ్యత్వం ఆపాదించడం కారణంగా వారిలో వు రింత భక్తిశ్రద్ధలు పేంపోంపు తాలు .

గ్ర జరాతలో సింక్రాంతిని ఉత్తరాయ న మ్యూకాల ప్రారంభంగా భావించి స్పా ర్త్యణ్ణి ఆరాధి స్తారు . ఆ తరవాత పేల్లలూ , పేద్దలూ అందరూ కలిసి ఆసుదోత్సాహాలతో గాలిపిటాలన్న ఎగ్గ ర వేస్తారు . వేనవేల రంగు రంగు ల గాలిపిటాలతో ఆకాశం నిండిపోతుంది . ఎవరిగాలిపిటం మరీ ఎత్తుకు వెళుతుందా అన్న ఆనందంనిండిన పోటీలు ఉద్వేగభరితంగా సాగుతాయి!

ప్రపంచ వారసత్వ జాబితాలో కొండగుహలు!

మధ్యప్రదేశ్ లోని సుప్రసిద్ధమైన భీమబెట్కా కొండగుహలు, యునెస్కో ప్రపంచవారసత్వ జాబితాలోకి చేరాయి. క్రి.పూ. 3500-2000 కాలానికి చెందిన చిత్రాలు ఈ గుహల్లో ఉన్నాయి . భోపాల్, విక్రమ్ విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన ప్రొఫెసర్ డబ్ల్యు. వకాంకర్ యూ థ్స్ సింవత్సరాల క్రితవు ఈ గ్రహిలన్న కన్న గొన్నాడ . ఇక్కడ దాదాపూ 00 రాతి గ్రహిలు ఉన్నాయి . ఇక్కడి చిత్రాలు చాలా వరకు వు హాభారతంలోని ద శ్యాలన్న ఎవరించే విగా ఉన్నాయి . ఈ గ్రహిలపేరు పాండవులలో ఒకడైన భీముడి పేరుమీదుగా ఉండడం చెప్పుకోతగ్గ వోషం!

ఇద్దరు శిష్యులు

సుప్రసిద్ధుడైన బృషీ వనాచార్యుడివద్ద రవుణ్ణు, వివులువు అనే ఇద్దరు శిష్యులు ఉండేవారు. ఇద్దరూ ఉద్దండపిండితులసొబతు తెచ్చుకున్నారు. వేదవేదాంగాలను, ఉపనిషత్తులను అభ్యసించారు. వివిధ మితాణాలను చదివారు. వీటితోపాటు కొన్ని సిద్ధులను కూడా సాధించారు.

వనాచార్యుడి ఆశ్రమం నిరయూ నదీ తీరంలో ఉండేది. వనాచార్యుడి గురు మహావామూలయ పిరవతసాను మూపుధ్య లోయలో నివసించేవాడు. ఒక రోజు వనాచార్యుడి ఆశ్రమానికి వచ్చిన ఒక బాటసారి, హిమాలయా లలోని గురు మహావనాచార్యుణ్ణి వెంటనే బయలుదేరి రమ్మన్నట్టు చెప్పాడు.

పురు "ఐవే వనాచార్యుడు లేచి నిలబడి, "నేను ఇప్పుడే నా గురు ముదగ్గరికి బయలుదేరుతున్నాను. మీరు జాగ్రత్త పుమా!" అన్నాడు.

ఇద్దరు శిష్యులు అవి తాత్పర్యంతో, "ఎందుకంత తొందర సాధిస్తే?" అని అడిగారు.

"ఒక శిష్యుడికి గురు ముత్యం పొటించడానికి పుంచిన తొందర వేరే ఏమింటుంది? నేను వెంటనే బయలుదేరాలి," అన్నాడు వనాచార్యుడు.

"పురి, మీరు బయలుదేరుతుంటే ఆశ్రమ నిర్వహణకు తగిన ఏర్పాట్లు చేయాలి కదా?" అని అడిగారు శిష్యులు.

"అన్నీ నికపుంగానే జరుగ గలమా" అన్నాడు వనాచార్యుడు.

"వెళ్ళి ఎప్పితు తిరిగి రావాలనుకుంటున్నాను?" అని అడిగారు శిష్యులు.

"తెలియదు. ఒకవేళ తిరిగి రాలేక పోయినా పొవచ్చు," అన్నాడు వనాచార్యుడు గంభీరంగా.

ఆ తరువాత పురేషి పూట్లాడడానికి ఇష్టంలేక ఆయన నదిని దాటి హిమాలయాలకేసి వెళ్ళి పోయాడు.

ఇద్దరు శిష్యులతో పాటు, ఇతర ఆశ్రమ వాసులు పునికి వీడ్కోలు పలికారు.

కొన్ని రోజులు గడిచాయి. రవుణుడు ఆశ్రమం లోనే ఉండిపోయాడు. వివులుడు తన స్వస్థిలానికి చేరుకుని వివిధ జీవితం గడపడానికి నిర్ణయించాడు. క్రమ క్రమంగా ఆయన చుట్టూ శిష్యులు చేరడంతో వివులబాబాగా ప్రసిద్ధుడయ్యాడు. అయితే అతడు ఎంతో నిరాడంబరంగా, నియమ నిష్ఠితో ఉండేవాడు. చిన్న పైరిపోకలో నివాసం. కట్టుకోవడానికి జత బట్టలూ, దండకపుండలాలూ తప్ప ఆయన వద్ద మరేదీ లేదు. తనను వెతుక్కుంటూ వచ్చేవారికి వేదాంతార్థాలను వివరిస్తూ, ఆధ్యాత్మిక సాధన కోసం సాగించాడు.

కొన్నేళ్ళ గడిచాక ఆయనకు తన సహాధ్యాయి రవుణుడి గురించి తెలియ వచ్చింది. ఇప్పుడు ఆయన పురపుణాబా అంటున్నారు. ఆయన విలాసవంతమైన జీవితం గడుపుతున్నాడని తెలిసి వివులబాబా తగబాధపడిపోయాడు. జపిందారు శిష్యుడొకడు ఆయనకు వుంచి భవనం నిర్మించి ఇచ్చి, అవసరమైన పనులు చేయడానికి సహకులను ఏర్పాటు చేశాడట.

జపిందారు ఇంటి నుంచి రవుణాబాకు వ్రత్యకంగా రుచికరమైన వంటలు చేసి పంపుతున్నారు!

ఈ సంగతులు వినగానే, “ఏమిటి పెతనం?” అని విలివిలాడి పోయాడు వివులబాబా. ప్రాపంచిక సుఖాలపట్ల ఆకర్షితుడై ఆ వలలో చిక్కుకుంటే వాటిల్లే పుష్పిగురు రించి తన మిత్రుణ్ణి హేళ్యించాలనుకున్నాడు. ఒక రోజు బయలుదేరి రమణాబాబా ఆశ్రమానికి వెళ్ళాడు. అక్కడి పరిస్థితులను చూసి తన పిన్నది అబద్ధం కాదని గ్రహించాడు. చుట్టూ ఎవరూ లేని సమయం చూసి, రవుణాబాతో, “మిత్రమా! సాధు మిత్రులను ఇలాంటి సుఖభోగాలకు లోను కావచ్చా? ఇవి నిలకడసాధనకు అవరోధాలన్న సంగతి పురిచిపోయావా? వీటన్నటినీ వదిలి నాతో వచ్చేయి. నా ఆశ్రమంలో నియమనిష్ఠలతో నిరాడంబర జీవితం గడుపుమిత్తూ, ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని పునఃప్రారంభించు. అదే నీకు శ్రేయోదాయకం!” అన్నాడు.

“భగవత్సంకల్పం అదే అయినప్పుడు, అలాగే జరుగుతుంది!” అన్నాడు రవుణాబా.

చందమామ కబుర్లు

‘పులి-సింహం’ కొదమ!

చైనాశాస్త్రజ్ఞులు ఇటీవల పిలి, సింహం వు ధ్య ‘క్రాబ్రిడ్’ పద్ధతి ద్వారా ఒక ‘పిలి-సింహం’ కొదమ మిట్టేలా చేశారు. ఫూన్ 27వ తేదీ అది మిట్టేంది. దానికి ‘జాయ్-జాయ్’ అనిపరు

పెట్టారు. అది ఇప్పుడు చైనాలోని హి నాన ప్రాంతంలో ‘చాంగ్ షా వైల్డ్ లెఫ్ట పార్క్’లో పంచబడు వు న్నది.

పూ పూ లు గా ఇలాంటి సింకరజాతి జంతు ము అట్టేరోజులు బతకమూఅల్లు నా జాయ్ జాయ్ మిట్టే 180 రోజులకు ప్తే ప్రాణాలతో ఉండడమే విశేషంగా చెప్పుకుంటున్నారు. వెట్టే లెఫ్ట అధికారు లు జాయ్ జాయ్ ‘బాలారిష్టలను’ అధిగమించి వుంచి అరోగ్యంతో పి ర్తాయు మతో బతకగలదన్న ఆశాభావాన్ని వ్యక్తం చేస్తున్నారు .

ఇసుక విగ్రహానికి బహుమతి

ఇటీవల బెర్లిన్లో జరిగిన ఇసుకశిల్పాల పోటీలో భారతదేశం తరుపున ఒరిస్సాకు చెందిన సుదర్శన్ పట్నాయక్ పాల్గొన్నాడు. ఈ పోటీల్లో పాల్గొన్న ఏకైక భారతీయుడు ఆయన. వివిధ దేశాలనుంచి 19 వుంది ఈ పోటీల్లో పాల్గొన్నారు . (విధవు , ద్వితీయ బహు వు లు రష్యా, నెదర్లాండ్స్ గెలుచుకున్నాయి. పట్నాయక్ రూపొందించిన ఇసుక

వినాయక విగ్రహానికి త తీయ

బహుమతి లభించింది. ఇరవై ఆరేళ్ళ సు దర్శన్ పట్నాయక్ గత పిదపూ థు సింవత్తు రాలు గా ఈ శిల్పకళను అభ్యసీస్తున్నాడు . ఆయ న ఒరిస్సాలో ఒక పొర శాలను ఏర్పాటు చేసే యా భౌ వుంది విద్యార్థులకు శిల్పకళను నేర్పుతు న్నాడు .

రక్షించిన నీడ

జైలు గదిలో ఒంటరిగా మళ్ళు జో ఎర్డ్వు న విచారంతో నిండిన తీవ్రమైన ఆలోచనలలో వు నిగిపొయ్యా డు . పిట్టణంలోని ప్రివు ఖ రాజకీయ నాయ కుణ్ణి హితవూ ర్పడానికి ప్రియ త్వించాడని అతని ప్రి ద నేరం ఆరో పించబడింది.

ఆరోజు సాయంకాలం జైలు అధికారి, ఎర్డ్వు నను పూ డడానికి ఎవరో వచ్చినట్లు అతనికి చెప్పాడు. ఎర్డ్వున తలెత్తి వచ్చిన వ్యక్తికేసీ ఆశ్చర్యంగా పూ శాడు .

“వు త్రవూ , ఆశ్చర్యపడకు. నామర జాన వాట్సున. న్యాయ వాదినీ. నీ తరఫిలో ఉచితంగా వాదించడానికి వచ్చావు ,” అన్నాడు మధ్య వయస్కుడైన ఆ వచ్చిన వ్యక్తి.

ఆ న్యాయ వాది ఈ సింఘటన గు రించి ఉదయం వార్తాపత్రికలో చదివాడు . 1910 వే 22 ఆదివారం వు ధ్యాప్సిం సిరిగ్గా 2.25 గంటలకు, ఒక రాజకీయ నాయ కుడు విల్లీ బానిస్టిర్, ఎప్పిట్లీలా వాహ్యాళికి వెళ్ళి తిరిగి మ్మొండగా, ఆయ న ఇంటి వుండు పరుడాలో ఒక తోలు సింఛీనిపూ శాడు . ఆ సింఛీ నుంచి సిన్నటి తెల్ల తీగ, ఆయ న తలు మిగడియ గుండా వెళ్ళడం గమనించాడు.

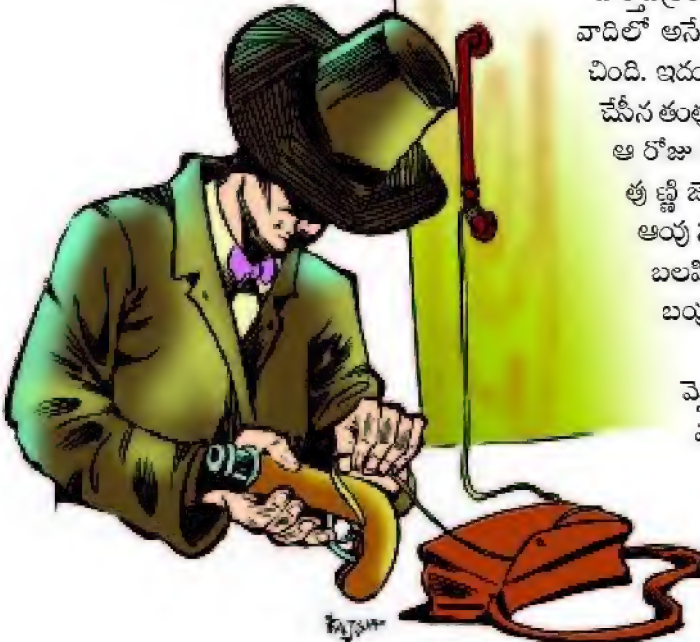
బానిస్టర్ ముటన పోలీసులను రప్పించాడు . పిలు ము అపరాధ పరిశోధకులు వచ్చి, సంచీని తెరిచి చూశారు. లోపల డైనమైట్ స్టీక్స్ తో పాటు ఒక పీస్టిల్ కనిపించింది. ఆ తెల్లటి తీగ పీస్టిల్ ట్రిగ్గరుకు కట్టబడి మూది.

వార్తాపత్రికలోని ఈ ఉదంతం న్యాయ వాదిలో అనేక అనుమానాలను రేకెత్తించింది. ఇదంతా ఏదో కావాలనే ఏర్పాటు చేసిన తుత్త లా ఆయ నకు తోచింది.

ఆ రోజు వు ధ్యాప్సినికల్లా నింది తు ణ్ణి జైల్లో పేట్టారన్న వార్త రాగానే ఆయ నలోని అను పూ ను వు రింత బలపడింది. అంపుకే మెంటనే బయలు దేరి జైలు కు వచ్చాడు .

“దయ చేసీ ప్రి అపూ ల్య మైన సమయాన్ని నాకోసం ప థా చేసి కోకండి. ప్రి ప్రియ త్నాలు ఏవీ ఫిలిం చమా” అని కొంతసమీ వక్షనం మహించిన ఎర్డ్వు న,

చందపూ వు

పుళ్ళి, “ఆ రాజకీయ నాయకుణ్ణి నేను ద్వేషించే వూట నిజమే. ఇటీవలకూడా ఘర్షణమిద్దామి. అన్నిటికీ విని నాకెవ్వరూ ముందూ వెనకా లేరు. నేరం జరిగిన సమయంలో నేనక్కడ లేదు; మరెక్కడో ఉన్నానని నిరూపించగల సాధారణ నావద్ద లేమానాకు సాయ విధేష్టపాత్ర లా లేదు. జాబ్బులో విధుడల కావడానికి నావద్ద డబ్బులు కూడా లేమా” అన్నాడు నిర్లప్తంగా.

అయినా జాన వాట్సున ఆయన తరఫి న వాదించాలనే నిర్ణయించాడు. “వెచారించకు, నువ్వు అపరాధివి అని నిరూపించడానికి కూడా చాలినన్ని సాధారణ లేమాని గిలినవన్నీ రేమీ కోర్టులో చూపుకుందాం,” అని ధైర్యం చెప్పి వెళ్ళాడు.

పురుషాడు కోర్టులో ఎదురుగా ఉన్న హాజరయ్యారు. వే 22 వు ధ్యాపిం 2.25 గం.లకు సించి కనుగొనడానికి వుండు, ఆ రాజకీయ నాయకుడి ఇంటిని పింట్ జో ఎడ్వై నను చూసినట్లు అందరూ సాంఘిక చార్. న్యాయ వాది జాన వాట్సున వక్షునగా డిర్రు కున్నాడు.

ఆతరవాత ప్రధాన సాక్షి ల్యా, పొడవాటి తెల్లటి దుస్తులు ధరించిన ఇద్దరు అమ్మాయిలు వచ్చారు. అంతకు వుండు సాంఘిక చెప్పిన ఏడుగురూ—ఈ ఇద్దరు అమ్మాయిలు ఆ ఇంటి పక్కా నడిచి వెళ్ళడం చూసినట్లు చెప్పారు. అక్కచెల్లెళ్ళయిన ఆ అమ్మాయిలు చెప్పిన సాక్ష్యం ఇలా ఉంది:

వే 22 ఆదివారం వు ధ్యాపిం సిరిగ్గా 1.50 గం.లకు వాళ్ళు చర్చి నుంచి ఇంటికి

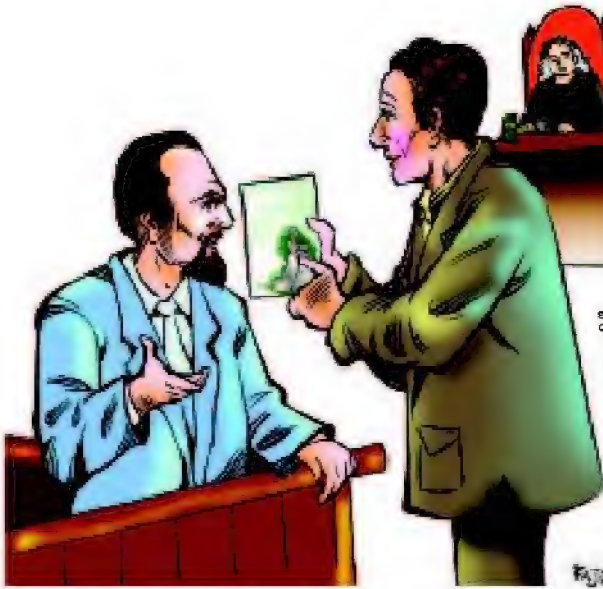

తిరిగివస్తూ, విల్లి బాసిష్టిర్ ఇల్లు ఉన్న విధిగండా వెళ్ళారు. ఆ సమయంలో వాళ్ళకు జో ఎడ్వై న, భవను వెనకవున్న సింధు గుండా వేగంగా వెళుతూ కనిపించాడు. అతని కుంటి నడక, గళ్ళ చొక్కా, నీలంరంగు టోపి కూడా వాళ్ళకు గుర్తున్నాయి.

బాక్స్ లో కూర్చున్న ఖైదీ, గళ్ళ చొక్కాతోనే ఉన్నాడు. హాల్లో నడవవు న్నప్పిదు కుంటు తూనే నడిచాడు. నీలం టోపి తూ పిగానే అది తనదే అని వెంటనే అంగీకరించాడు.

విచారణ ఎప్పుడీసినట్టే అ నిపించింది. నిందితుడి తరఫి న్యాయ వాది జాన వాట్సున గాఢంగా నిట్టూర్చాడు. అయితే ఆయన నవ్వుకాన్ని కోల్పోలేదు. ప్రయత్నించి చూడాలనే నిర్ణయించాడు. లేచి నెమ్మదిగా అక్కచెల్లెల్ని సమీపించాడు.

“మీరు చర్చి నుంచి వెలుపలికి రాగానే ఏంచేశారో చెప్పండి,” అన్నాడు.

తెలియవస్తుందేమో అన్న ఆశతో ఆ ఫోటో కేసీ అతడు పుళ్ళి పుళ్ళి చూశాడు .

ఆ ఫోటోలోని చాలా స్వల్పమైన విషయం ఆయన దృష్టిని హితాత్మకంగా ఆకర్షించింది. ఆయన వున్న స్థితిలో రకరకాల ఆలోచనలు రాసాగాయి . అయినా అసెలు సింగతి పట్టుబడడం లేదు . ఆ ఫోటోను తీసి కుని చర్చి వద్దకు వెళ్ళి దాని ముందు నిలబడ్డాడు . ఆయన తలపేళ్ళు ఎంతో ఎత్తులో మళ్ళీ చర్చి గోపితం గడియారం రెండు సార్లు మోగింది.

“ఫోటోలు దిగావు ,” అన్నార ఆక్క చెల్లెళ్ళు.

“అందుకు ఏ స్పృహయోగ్నా వెళ్ళారా?”

“లేదు. వృద్ధుడైన ఆ పూజారి దయతో ఫోటో తీశారు . పుళ్ళు చర్చి వుండు నిలబడ్డావు . అంతే.”

“ఆ ఫోటో పు దగ్గర న్నదా?”

“ఉంది. ఇదిగో నాసింపీలోనే ఉంది. కావాలంటే దీనిని పు రే ఉండు కోండి. పూ దగ్గర ఇంకో కాపె ఉంది.”

ఈ సమయంలో న్యాయ పూర్తి విరాళం పికటించాడు .

జాన వాట్సున పిక్కన ఉన్న పార్కులోకి వెళ్ళి చెట్టుకింద కూర్చుని, ఫోటోను పిరికిలనగా చూశాడు . తెల్లటి పొడవంటి పు స్త్రీలతో అప్పుడులు చర్చి వుండు నిలబడి ఉన్నార . కల్లాకపిటం తెలియని ఆ పిల్లలు చెప్పిన సాక్ష్యంతో కేసు ముగిసినట్టే అయింది. అందులో నుంచి ఏదైనా

జాన వాట్సున అక్కడినుంచి కార్తలో ప్రయోగశాలను చేరుకున్నాడు. ఆయన అక్కడ ఖగోళ శాస్త్రజ్ఞుణ్ణి కలిశాడు . వెంటనే న్యాయ స్థానానికి తిరిగివచ్చి, తనకు పూతన సాధారణం లభించిందనీ, రేపటి వరకు వాయిదా కావాలనీ కోరాడు .

జాన వాట్సున ఏదో కొత్త విషయం న్ని బయటపెట్టనున్నాడన్న వార్త అంతటా వ్యాపించడంతో, పుర నాడు ఉదయం న్యాయ స్థానంలో జను కుటుంబాడు తున్నార .

ప్రితివాది తరఫున తెలి సాగ్యాన్ని పీలివారు . ఆయన పొట్టిగా, లామా చిన్న గడ్డం, నెలసిన పు సింతో ఉన్నాడు .

“అయ్యో, తవుర విశ్వవిద్యాలయంలో ఖగోళశాస్త్ర ఉపన్యాసికులు కదా?”

“అవును . ప్రధాన ఉపన్యాసికుణ్ణి.”

“ఇక్కడ ఒక ఫోటో మూడి. దయ చేసి దానిని పిరికిలించి చూసి, ఆ ఫోటో ఎప్పుడు తీయబడిందో సమయం నిర్ణయించి చెప్పగలరా?”

“చెప్పగలను. సమయమే కాదు. ఏరోజు తీయ బడిందో కూడా చెప్పగలను!”

“అంత ఖచ్చితంగా ఎలా చెప్పగలుగు తున్నారు?”

ఖగోళశాస్త్రజ్ఞుడు తన గడ్డాన్ని సవరింపు కుంటూ, “అది చాలా స్థిరం. ఈ ఫోటోలో నీడ మూడి చూశారా. చర్చిగోపితం నీడ. ఆ నీడ ఏర్పరచిన కోణాన్ని లెక్కగట్టి, అప్పిడు సమయం ఎంతో సరిగ్గా చెప్పగలను!”

“చెప్పండి మరి. సరిగ్గా ఏ సమయంలో ఆ ఫోటో తీయ బడింది?”

“1910 మే 22 తేదీ వృధ్యాహ్నం 3.10 గం.లకు కెమెరా క్లిక్ మన్నది!”

నిష్పాక్షి అందించిన ఈ సామగ్రి వల్ల, అంతకు ముందు ఏడుగురు చెప్పిన సామగ్రి, తెల్లదు స్త్రీల ఇద్దరు అమ్మాయిల పూటలూ నిలబడలేకపోయాయి. అనేక సింహాలకు లోనయ్యాయి. వాళ్ళ జ్ఞాపిక జ్ఞాని అన్న పూనించులనీ వచ్చింది. నింది త్త్రణ్ణి ఎల్లప్పుడూ సీసపూట ఒక వేళ వాస్తవమే అయి న్నట్టికీ, అది సింహ దొరికిన వృధ్యాహ్నం 2.25 గం.లకు పీపుట్టు నుభేఅర్చి నిపు షాల్ గడిచిన తరువాత అన్న సింగతి తేటతెల్లవు ల్లింది.

ఖగోళశాస్త్రజ్ఞుణ్ణి పుల్లీ ప్రిశ్చించ డానికి ఎవరూ సాహసించలేక పోయారు. ఆయన లెక్కలూ, సామగ్రి నిక్కచ్చిగా ఉంటాయని అందరూ నమ్మారు.

అంతకు పుంపు రాత్రి అతడన్నోలెక్కలు వేశాడు. ఒక నిరపరాధిని శి

నుంచి రించే అవకాశాన్ని జాబితా పుకో కూడదన్న ల్యూతోపొద్దునకొర్తుకు రామానికి పుంపు చర్చి దగ్గరికి వెళ్ళి అన్నిటిని పురోక్కుసారి పుణ్ణంగా పిరికిలించవచ్చాడు.

అఖరికి నిందితుడు నిరపరాధి అని నిర్ణయించి వెదుదల చేయ బడ్డాడు. అయినా, కొందరు కేవలం ఫోటోలోని నీడకోణం సమయాన్ని నిర్ణయించగలదన్న సింగతిని నమ్మలేకపోయారు.

అలాంటివారూ, ఒక సింహపురం తరువాత, సరిగ్గా అదేరోజు, అదే సమయానికి చర్చి పుంపు నిలబడి ఫోటోలు దిగారు. అప్పిడు వాళ్ళ ఫోటోలలోని చర్చిగోపితం నీడ కోణం - తెల్లటి పుస్త్రీల ఇద్దరమ్మాయిల ఫోటోలో ఉన్న గోపితం నీడ కోణంలోనే ఉంది!

బెంగాల్ జానపద కథ

అక్కచెల్లెళ్ళు

ఒకానొకప్పుడు ఒకరాజు ప్రజల్లో వున్న ద్వేషం గా పరిపాలన జరిపివాడు. పుత్రుల ద్వారా, రాజోద్యోగుల ద్వారా ప్రజల బాగులను ఎప్పటికప్పుడు తెలుసుకునేవాడు. ప్రజల సమస్యలను తెలుసుకుని పరిష్కరించడానికి చార్లను గూడా నియమించాడు. అంతేగాదు. తరచూ తనే వూరు వెళ్లాలలో తిరుగుతూ తన పాలనగురించి ప్రజలు ఏమనుకుంటున్నారో, వారి కష్టాన్ని భాటిపుట్టో స్వయంగా తెలుసుకునేవాడు.

ఒకనాటి అర్ధరాత్రి సమయంలో రాజు నగరంలోని ప్రధాన వీధిగుండా వెళుతుంటే, ఒక రాజోద్యోగి ఇంటినుంచి ఏవో పూటలు వినిపించాయి. రాజు ఆ ఇంటిని సమీక్షించాడు. ఒక కిటికీ తెరిచివేసింది. లోపల చిన్న దీపం

నుంచి కొద్దిగా వెలుగు వస్తోంది. పూటలు వూత్రం స్పష్టంగా వినిపిస్తున్నాయి. పుత్రుల యువతలు తాము ఎలాంటి వారిని వివాహి వూడాలో చర్చించుకుంటున్నారు.

“నాకు భోజనం అంటే వుంది ఇష్టి వుంది పీకు తెలుసు కదా? నాకు రాజభవనంలోని వంటవాణ్ణి పేళ్ళాడాలని మూడి. అలా జరిగితే, వుహరాజుకూ, వుహరాణికి తయారు చేసిన వంటలన్నిటినీ చిచ్చాడవచ్చు,” అన్నది ఒక యువతి.

“నేను పుత్రుని గనక వివాహి వూడితే, ఆయనతో పాటు రాజ్యపుంతా దీయూణం చేసి, అన్ని డిల్లూ వూస్తాను. కొత్తపదేశాలు వూడడం అంటే నాకు వుహా ఇష్టం,” అన్నది రెండవ యువతి.

ఆ తరువాత కొంతసేమిశ్శబ్దం నెలకొన్నది. పుంపు పూట్లాడిన ఇద్దరు యువతలు, “నువ్వెందుకు మౌనంగా ఉన్నావు? నీకెవరిని పెళ్ళాడాలని వుందో చెప్పు,” అని అడిగారు.

“పుహరాజుగారు నన్ను వివాహి వూడితే, ఆయనకు అందమైన పీల్లల్ని కని ఇవ్వాలని మూడి,” అన్నది మూడవ యువతి.

పుగ్గులూ గలగలా నవ్వులు.

ఆ పూటలను విన్న రాజు వక్షనంగా రాజభవనానికి వెనుదిరిగాడు. వారి మాటలను గురించి తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు. ఇప్ప

టికే రాజుకు ఇద్దరు భార్యలున్నారు .
ఇద్దరికీ సంతానభాగ్యం కలగలేదు . ఆ
వినిపించిన కంఠస్వరాలు - పురుగు అక్క
చెల్లెళ్ళవని రాజు ఊహించాడు . పూడవ
యువతి కోరుకున్నట్లు ఆమెను తాను
వివాహిస్తాడేమని చెప్పి అని భావించాడు .

పురుగు నాడు తెల్లవారగానే రాజు పురుగు
య్య వత్తులనూ రాజభవనానికి రమ్మని
పే నాడు పంపాడు . ఆ యువతి రాజభవ
నానికి రాగానే, వారి తండ్రితో రాత్రి జరిగిన
సంగతి చెప్పి, “మీ పెద్దమ్మలు మా మంట
వాణ్ణి, రెండు అమ్మాయిలు ఒకరిని వివాహిస్తాడ
దానికి నేను ఏర్పాటు చేస్తాను,” అన్నాడు .

తనకు, రాజుకు మా రమ్మలను మా పూర్వీక
తన చిన్న కూతురి గురించి ఏమెప్పుడో అని
రాజు ద్వారా ఆత తగా ఎదురు చూశాడు .

రాజు పుండహాసం చేస్తూ, “నేను నీ చిన్న
కుమార్తెను నా మూడవ భార్యగా స్వీకరించి
ఆమెను రాణిని చేస్తాను!” అన్నాడు .

ఆ మాట వినగానే చిన్న కూతురు
ఆనందానికి హిట్లు లేకుండా పోయింది.

పూర్తి పేళ్ళిల్లా పునంగా జరిగాయి .
పురుగు పేళ్ళిల్లా కూతుళ్ళు, వారి వారి భర్తల
ఇళ్ళకు చేరి కామితాలు చేయ సాగారు . తన
చెల్లెలు రాజభవనంలో రాజభోగాలు అనుభవి
స్తాండగా తాను మాత్రం సాధారణ గృహంలో
మామూలు జీవితం గడవలసివచ్చిందే అని
అక్కల ఇద్దరూ విచారించసాగారు . క్రమంగా
ఆ విచారం అస్థిమయంగా పురింది . అయితే,
చెల్లెలు మాత్రం అక్కలపట్ల ఎంతో
ప్రేమ దరాలతో పులికి కోసాగింది . తన
ఇద్దరి అక్కలలో ఎవరైనా ఒకరు ఆనాటి

రాత్రి రాజుగారిని వివాహిస్తాడాలని కోరు కుని
ఉంటే తనకీ భాగ్యం లభించేది కాదు కదా అన్న
క తజ్జతాభావంతో వారిపట్ల నుత్తు పు కునేది.

యే దాది తిరిగేలోపల మామూలు రాణి గృహాన్ని
అల్లింది . కాస్త సిద్ధం అయి పంపించడంతో,
తన అక్కలు తనకు సాయంగా ఉంటే
బామాటం ఉందని రాజుకు చెప్పింది . రాజు
సంతోషంగా ఆమె ఇద్దరు అక్కలనూ రాజ
భవనానికి పిలిపించాడు . వాళ్ళ అక్కడే
ఉండసాగారు . అయితే చెల్లెలి మీద అకారణ
అస్థిమయ ద్వేషంతో కుట్రపన్ను సాగారు .
ఆమె మగబడ్డను ప్రసవించగానే, రాణిపిరి
చారిక సాయంతో ఆ బిడ్డను ఒక బుట్టలో
ఉంచి, రాజభవన సన్నిహిత ప్రాంతం
నదిలో వదిలేలా చేశారు . బిడ్డ స్థానంలో
అప్పడే మిట్టిన ఒక కుక్కపిల్లను తెచ్చి
పెట్టి కోబట్టి రాణితో, “కుక్కపిల్లను ప్రిసి
వించామా” అని చెప్పారు.

పు శ్రీ తిరగడం ప్రారంభించాడు .
రాణిగారు కుక్కపిల్ల, పిల్లిపిల్ల,
పుట్టిబొమ్మలను ప్రిసివించడం
గృహిణి ప్రజలు వింతవింతలు గా
పూట్లాడు కోవడం రాజవిన్నాడు .
రాణి పూర్వాలు స్త్రీకాదనీ, ఆమె
దయ్యపునీ, అలా పిల్లలకు
బదులు జంతు మౌన కనడం,
రాజ్యానికి జర్ర గన్న అనర్థాలకు
స్థూచనలనీ పిలువడం పూట్లాడు
కోసాగారు . ఆమె ఇంకా రాజభవ

“అదే భగవంతుడి సింకల్పువుల్ని తే,
దానినే నేను నా బిడ్డగా స్వీకరిస్తాను,” అన్నది
రాణి చెప్పరాని అవేదనతో.

పుర్ర సిటి సింవత్సరం కూడా రాణి పుర్రోక
పుగళిత మత్ర ప్రసివించింది. అర్పితే అక్కలు
పుశ్రీ తపు దుష్టిపిథకంతో, బిడ్డను బుట్టలో
పేట్టి నదిలో వదిలి, ఒక పిల్లిపిల్లను తెచ్చి
రాణి పిక్కనపిడు కోవెట్టారు . తన విధిని
తలుపు కుని రాణి, “అంతా భగవదేచ్చ,”
అని సిరిపేట్టుకున్నది.

పుశ్రీ ఒక సింవత్సరం గడిచింది. రాణి
ఈసారి పిండుంటి అడళిత మత్ర ప్రసివించింది.
అక్కలు పుశ్రీ తపు దుష్టిపిథకం ప్రకారం
బిడ్డను బుట్టలో పేట్టి నదిలో వదిలి, ఒక పుట్టి
బొమ్మను తెచ్చి, రాణి పిక్కనపిడు కోవెట్టారు .
రాణి తనకు జర్ర గుత్తున్న దానికి విషాదు
చెందింది. రాజు కూడా విచారించాడు . ఆనాటి
రాత్రి, “రాజు నన్ను వివాహపూడితే, ఆయ
నకు అందమైన పిల్లల్ని కంటాను,” అని
ఆమె అనడం తలుపు కుని బాధపడ
సాగాడు . రాజు యధాప్రకారం పుర్రేషంలో

నంలో ఉంటే రాజ్యానికి అరిష్టమనీ ఆమెను
అడవిలో వదిలిపెట్టడమే రాజ్యానికి ేవుం
అనీ చెప్పుకోసాగారు. ఆ మాటలు విన్న రాజు
ఆమెను అడవిలో వదిలిపెట్టాడు .

ఇది ఇలా ఉండగా అంతకున్నుండి
పుర్రోక విచిత్రం జరిగింది. రాజభవనానికి
ఆన కుని ప్రవహించే నదీతీరంలో, అరణ్య
సిఫి పొన బ్రాహ్మణ దంపతులు నివసించేవారు . ఆ బ్రాహ్మణుడు వేకువ జావున
నదిలో స్నానంచేసి సింధ్యమధుడను చేస్తాడగా
ప్రవాహంలో ఒక బుట్ట కొట్టుకురావడం కని
పించింది. అందులో అప్పిడేమిట్టిన శిత్ర మత్ర
చూసే అతడు అన్ని తాళ్ళర్థం చెంది, బిడ్డను
తీసి కుప్పాల్ని భార్యకు ఇచ్చాడు . అంతరుకు
సింతానానికి నోచుకోని ఆ దంపతులు , బిడ్డను
అన్ని తానందంతో పంపసాగారు .

పుర్ర సిటి సింవత్సరం కూడా బ్రాహ్మణికి
బిడ్డ నదిలో తేలుతూ రావడం కనిపించింది.
ఆ బిడ్డను కూడా ఇంటికి తీసి కువెళ్ళాడు .
పిల్లలిద్దరూ ఒకే పాలికతో ఉండడం చూసి
దంపతులు ఆశ్చర్యపొన్నారు .

పు రో సింహత్వరం గడిచాక అదేవిధంగా పు రొక శిశు మహాశ్వుబు ట్ట నదిలో తేలు తూ రావడం చూ సీ బ్రాహ్మిత్వ ఆశ్చర్యానందాలు చెందాడు. ఇప్పుడు తేలుతూవచ్చింది ఆడ శిశు మా ఆదంపితృ లు పీల్లలకు పు దన్న త్త , మోహన త్త , మోహిని అని నావు కరణం చేసీ అల్లారు పు ధ్వు గా పేందసాగారు .

కొన్నేళ్ళకు బ్రాహ్మిణ్య ధృ , ఆ తరవాత అతని భార్యా పు రణించారు . పీల్లలు తవు న్న తావు పొషించు కోవలసినపిరిస్థితి ఏర్పడింది.

ఒకరోజు, వేటకు అడవికి వెళ్ళిన రాజు, తన పరివారానికి దూరమై దారితప్పి, రాత్ర య్భాగ్య కాలినడకన బాగా అలిసిపారు , నదీ తీరంలో ఆ పు గ్గుర పీల్లలు న్న ఇంటి దగ్గరికి వచ్చాడు . పీల్లలు ఆయ నకు అన్న పొనావు లిచ్చి, సిపిర్యలు చేశారు . రాజు ఆ రాత్రికి అక్కడే విశ్రాంతి తీర్చి కున్నాడు .

తెల్లవారి సిద్రలేచాక, రాజు తాను ఎవడనదీ వాళ్ళకు తెలియ చేసీ తన సాయం కావలసీ మృన్ముడు రాజధానికి రావచ్చునని చెప్పాడు. రాజధానికి చేరగానే భట్ట లచేత వాళ్ళకు సిందీ నిండ్త గా బంగారు నాణాలు పింపాడు .

తవు ఇంటికి సొత్తు రాజుగారే అతిథిగా వచ్చారు గనక తవు ఇంటిని కూడా రాజభవనంలా కట్టుకోవాలని మోహిని అన్నలకు సలహా ఇచ్చింది. అన్నలు ఆమె కోరికను నెరవేర్చారు. పెద్ద భవన నిర్మాణం జరిగింది. మోహిని అందమైన వస్తువులతో ఇంటిని అలంకరించసాగింది.

చందపూ పు

ఒకరోజు ఒకయోగి అటుకేసి వచ్చాడు. నదీ తీరంలో వెలసిన అందాల భవనాన్ని చూ సీ ఆనందం చెందాడు. అయితే అది అరణ్య సిఫ్ఫి పింలో ఉండడవు ఆయ నకు వింత గలిపింది. యోగికి అతిథి సత్కారాలు చేసిన మోహిని, తమ భవనంలో ఏదైనా లోపం ఉందా? అని అడిగింది.

“అంతా బాగానేమది. అయితే ఇలాంటి భవనంలో బంగారు చెట్టు, బంగారు పంజ రంలో బంగారు చిలుక, ఒక బంగారు ఎల్లు ఉన్నట్లువు తేవు రీ బామూట్టు ంది!” అన్నాడు .

“అవి ఎక్కడున్నాయి?” అని అడిగింది మోహిని.

“ఉత్తరదిశలో ఉన్న కొండశిఖరంపై ద, ఆ పూతూ ఉన్నాయి,” అని, వాటిని ఎలా తెచ్చుకోవాలో వివరాలు చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు యోగి.

అన్నలూ , చెల్లెలూ ఆ మెయం గురించి బాగా ఆలోచించారు . అఖరికి పు దన్న త్త లేచి నిలబడి, “చెల్లీ, నేను వెళ్ళి వాటిని సాధించు కుని వస్తాను . ప్పి ర్త బాగ్రత్తగా

ఉండండి. ఇదిగో ఈ కత్తిని నీ దగ్గర ఉంచు. నాకేదైనా ఆపదవాటిల్లితే ఈ కత్తి పదును తగ్గుతుంది,” అని చెప్పి చెల్లెలికి తన కత్తిని ఇచ్చి బయట పుచ్చాడు.

కొన్ని రోజులు గడిచాయి. కత్తి పిచ్చువుతో తళతళలాడుతూ ఉన్నది. తన అన్నక్షేమంగా ఉన్నాడని ఆమె భావించింది. అల్లుతే ఒకనాడు ఉదయం కత్తి పిచ్చువు కోల్పోయి, వెలవెలబోయింది.

అక్కడ వుండని దికి ఏం జరిగిందంటే- అతడు యోగి చెప్పిన కొండశిఖరాన్ని చేరుకుని భవనం మెట్లను ఎక్కుతూ న్నప్పుడు, “మదనా, ముందుకు వెళ్ళకు!” అనే వూటలు వినిపించాయి. అల్లునా మెట్లెక్కుతూన్నప్పుడు వెనుదిరిగి చూడ కూడదన్న యోగి హేచ్చరికపు గ్రుచ్చుకున్న వుదన్ను తిరిగి చూడకుండా వుండుకు వెళ్ళాడు. మరొక రెండు మెట్లు ఎక్కాడు. “వుదనా, ఆగ్ర. నేనూ వస్తాన,” అన్న వూటలు

తన పేంపిత్తు తండ్రి కంఠస్వరంతో విని పించడంతో, అతడు తిరిగి చూశాడు. వురుణవై శిలగా వూరిపోయాడు!

వూహిస్తున్న తన వేణుమత్తు తీసి చెల్లెలికిస్తూ, “వూర్గ వుధ్యంలో నా కేదెనా ఆపిద వాటిల్లినట్టుల్నితే, వేణు మా రెండుగా చీలి విరిగి పోతుంది,” అని చెప్పి అన్నను వెతుక్కుంటూ బయలుదేరాడు.

కొన్నాళ్ళకు అతడు కొండశిఖరం వైది భవనాన్ని సమీపించి మెట్లెక్కుతూండగా, “మోహనా, నేను నీ వెనకే ఉన్నాను. ఆగు, వస్తాన,” అంటూ అన్న కంఠస్వరం విని పించింది. అన్నను వెతుక్కుంటూ వెళుతూన్న మోహనుడు ఆ మాటలకు వెనుదిరిగి చూశాడు. అంతే, ఆనవై అతడూ శిలగా వూరిపోయాడు!

అక్కడ ఇంట వేణువు రెండుగా చీలి విరిగిపోవడంతో మోహిని దిగ్భ్రాంతి చెందింది. ఆరోజంతా భోరన విలపించింది. వురునాడు ధైర్యాన్ని కూడగట్టుకుని అన్నలను వెతుక్కుంటూ వెళ్ళాలని నిర్ణయించింది.

ఆనై కూడా కొన్ని రోజులకు యిర్రాగి సూచించిన కొండశిఖరం వైది భవనాన్ని సమీపించింది. ద ధనింకల్పంతో భవనం మెట్లెక్కుసాగింది. అప్పునాన్నలు, అన్నలు పీల్చున్నట్టు ఏవేవో కంఠస్వరాలు విని పించాయి. అయినా ఆమె వెనుదిరిగి చూడలేదు. హేచ్చరికల్లా, బెదిరింపిల్లా వినిపించాయి. అయినా ఆమె గుండె నిబ్బరంతో వుండుకు అత్తు గ్రవేసింది. భవన మంటపాన్ని చేరి అక్కడి బంగారు చెట్టునూ, బంగార పింజరంలోని చిల్చు కన్నా

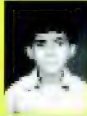
చంద్రా వు

రాజువల్లి అడవిలోవున్న రాణిని వెంట
బెట్టుకుని అక్కడికి వచ్చాడు. పిల్లలనూ చూసి
తల్లితండ్రులూ, తల్లితండ్రులను చూసి
పిల్లలూ చెప్పలేని ఆనందం పొందారు.

మూడు వరాలు

కథ : కందూరి వంశిక స్థై - తిరు పితి
చిత్రాలు : వెంకటేష్

రామాపురంలో రామయ్య అనే పేద రైతు ఉండేవాడు. ఎంత కష్టపడ్డా పిల్లలకు తిండికూడా పేట్టచేసి తన దీనస్థితికి అతడు తరచూ విచారించేవాడు. సట్నం వెళ్ళి ఏదైనా సవేషే దమ్ము సంపాదించవచ్చని కనకయ్య భార్య సీతమ్మ భర్తకు సలహా ఇచ్చింది. కనకయ్య సరే అన్నాడు.

మరునాడు ఉల్లవారుజామున భర్త బయలుదేరుతున్నప్పుడు, దారిలో తినడానికి చట్టలు మూటకట్టి ఇచ్చింది సీతమ్మ. రావుల వ్యవస్థాపక చాలా దూరం నడిచి, వుధ్యసన్నిధికి అడవి ప్రాంతంలోని ఒక చెట్టునీడన కూర్చున్నాడు. భార్య కట్టి ఇచ్చిన రొట్టెల పూట త్రాగి విప్పాడు. అందులో ఒక పేదల చట్ట, చిన్న చట్ట ఉన్నాయి.

ఆ రెండింటిలో దేనిని తినడమూ అని అలోచిస్తూ, కాస్త బిగ్గరగా, “చిన్న దాన్ని తినాలా? పెద్దదాన్ని తినాలా?” అన్నాడు పైకి చూస్తూ. ఆ పూటలను ఆ చెట్టుపై ఉన్న పెద్దదయ్యం, చిన్నదయ్యం పిసి అడిగివేశాయి. కింద ఉన్నవాడు ఏ మాంత్రికం అయివుంటాడనీ, వాడు కన్న ఇద్దరిలో ఎవరిని త్రాగి తిందానో అని ఆలోచిస్తున్నట్లుగా భావించి హాదసి పోయాయి. వెంటనే రెండు దయ్యాలూ, రావేల వ్యవస్థాపకం కు దూరీ, చేతల జోడించి, “అయ్యో, వుధ్యసన్నిధి తినకండి” అని పేతు కున్నాల్సిన గడగడ పలుకుతూ.

అవి అహోయ క పీడికి దయ్యాల అని రావుయ్య గ్రహించాడు. “పరే సేపు వీ వృల్లి వదిలిపడతావు. అందు వల్ల నాకంటే లాభం?” అన్నాడు. “పూవు వరాలు ఇస్తాము. అయితే, నువ్వు అడగే వరాలు ఇచ్చే శక్తి మాకులేదు. మాకు ఇష్టమైన వరాలే ఇస్తాము. అవి నీకు వేళ్ళు చేస్తారు,” అన్నారు దయ్యాల. రావుయ్య సరే అన్నాడు.

దయ్యాల మొదటి వరంగా ఒక పెట్టెను తెచ్చి ఇచ్చి, “దీనిని చేత్తో పూవు సాళ్ళ తాకి, అడిగితే, అడిగిన ఛనం ఇస్తోంది,” అన్నారు. రావుయ్య పెట్టెను తీసుకుని నట్టుం వెళ్ళకుండా శన గ్రామానికి తిరుగు ప్రయాణమయ్యాడు. కొంత దూరం నడిచేసిరికి సోదరులై చీకటి కప్పుకోసాగింది. రాత్రికి పూర్వపు ద్వంద్ ఇస్తు పై బకూళ్ళవ్వ ఇంట ఉండాలన్న కున్నాడు.

అక్కడికి వెళ్ళి పెట్టెను పూటకూళ్ళవ్వకిచ్చి, “అవ్వా, ఈ పెట్టెను రాత్రికి నీ దగ్గరే ఉంచు. తెల్లవారగానే తీసుకుంటాను. దీనిని సోరవాల్తు న కూడా పూవు సాళ్ళ తాకి ఛనం కావాలని మాత్రం అడగకు,” అని చెప్పాడు అహోయ క తండ్రి. అవ్వ అర్థరాత్రి సమయంలో లేచి, పెట్టెను పూవు సాళ్ళ తాకి, “పది బంగారు నాణాలు కావాలి,” అని అడగడంతో, నాణాలు రాలాయి. అవ్వ ఆ పెట్టెను దాచేసి, మరునాడు అలాంటిదాన్నే రావుయ్యకు ఇచ్చింది.

రామయ్య దాసిని ఇంటికి తీసుకువెళ్ళి మూడుసార్లు తాకి భనం అడిగితే రాలేదు. మోసం ఎక్కడ జరిగిందో తెల్ల పై కోవాలని, రావు య్య వుల్కి దయ్యాల దగ్గరికి వెళ్ళి రెండువరం అడిగాడు. దయ్యాలు ఒక పాత్రను తెచ్చిఇచ్చి, “దీసిని ఎండలో పెట్టే పంటలు కావాలంటే ఆ పంటలు వస్తాయి,” అన్నాయి.

రామయ్య పాత్రను తీసుకుని తిన్నగా పూటకూళ్ళవ్వ ఇంటిక వెళ్ళాడు. పాత్రను అవ్వచేతికెచ్చి, “దీసిని దాచు, రేపు వచ్చి తీసుకుంటావు. అయితే, దీసిని ఎండలో ముంచి పంట అడక్కు,” అని చెప్పి, వెనక్కు వచ్చి, కొత్తవియ్యక తిరిగి వెళ్ళి ప్రిట కూళ్ళవ్వ ఇంటి వెనక దాక్కున్నాడు.

అన్య పాత్రను ఎండలో పేట్టి, “నీండ్రి పంటలు కావాలి,” అని అడగడంతో అవి రావడం, రావు య్య వూతాడు. రావు య్య వూతాడు దయ్యాల దగ్గరికి వెళ్ళి మూడు వరం అడిగాడు. దయ్యాలు ఒక చాడవాటి కర్రను ఇచ్చి, “దీసిని మూడుసార్లు నీలకు తాటించి, ‘పంట బడు’ అంటేవాలి. లేదే కొట్టడం ప్రారంభిస్తుంది,” అని చెప్పాయి.

రావు య్య దానిని తీసు కుని పై టకుళ్ళవ్వ ఇందికి చేరావు . కర్రత్ర అవ్వకు ఇచ్చి, “అవ్వా, దీనిని జాగ్రత్తగా దావు . నేను వద్దతీసు కుంటావు . దీనిని మూరుసార్లు నేలకు తాటింది ‘వెంటబడు’ అని మాత్రం అనకు,” అని చెప్పి వెనుదిరిగాడు.

రామయ్య అటుచెళ్ళగానే, అవ్వ ఈశ్వాహండ్లీ, కర్రను మూడుసార్లు నేలకు తాటింది ‘వెంటబడు’ అన్నది. అంతే! కర్ర గాలిలోకి తేలి అవ్వవు ఎదాపెదా బాదడంతో అవ్వ కుయ్యోముల్ అని ఏడ్చుసాగింది. రామయ్య లోపలికి వచ్చి, “దాచి పెట్టిన నా పెట్టెనూ, పాత్రనూ తెచ్చి ఇవ్వు. అప్పడే కర్ర బాదడం ఆపివేసి ఇంట్లో ఉన్నావు.” అన్నాడు.

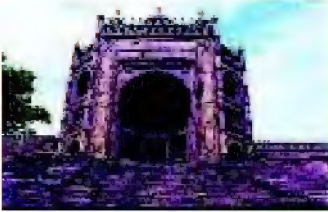

అవ్వ, పెట్టెనూ, పాత్రనూ తెచ్చి రామయ్యకు అప్పగింది క్రమాపలు చెప్పుకున్నది. కర్ర బాదడం అపించింది. రామయ్య దయ్యాలిచ్చిన పెట్టెనూ, పాత్రనూ, కర్రనూ తీసు కుని సంతోషంగా రావూ పోయే చేరాడు. దయ్యాలిచ్చిన వూరు త్ర వరాలతో రావు య్య, సింపిదలు సి వు కుత్తకుని భార్య పీల్లలతో సంతోషంగా ఉంటూ, ఇతర లకు సాయ పేరు తూ హాయిగా జీవించాడు.

మనదేశం గురించి తెలుసుకుందాం - క్విజ్

1. ఢిల్లీలోని ఎర్రకోటను షాజహాన్ నిర్మించాడు. పురి ఆగ్రాలో ఎర్రకోటను నిర్మించిన వారెవరో తెలుసా?
2. ఆవు తనెరలోని స్వర్ణదేవాలయ నిర్మాణంతో సంబంధంగల ఇద్దరు శిక్ష గురువులు ఎవరు?
3. ఇండియా లోని అతి పెద్ద పుస్తక ఏది? అది ఎక్కడ ఉన్నది? దానిని నిర్మించిన వారెవరు?
4. ది వైస్ గ్రాల్ హౌస్, అంటే ఇప్పటి రాష్ట్రపతి భవన ఒక కొండ మీద నిర్మించబడింది. ఆ కొండ పేరు ఏటి?
5. ఒక మొగలు చక్రవర్తి తన భార్యకు స్మారక భవనం నిర్మించాడు. పురొక చక్రవర్తికి ఆయన భార్య స్మారక భవనం నిర్మించింది. ఆ రెండు స్మారక భవనాలు ఏవి? చక్రవర్తులు, వారి భార్యలెవరో చెప్పండి పూర్ణం.
7. హైదరాబాద్ లో సినిమా పరిశ్రమైన చార్మీ నార్కు ఒక చరిత్ర ఉన్నది. ఆ చరిత్రకూ పుష్కరికాధిక్కి సంబంధం ఉంది. ఏమిటా సంబంధం?
8. పుంబార్లు లోని ఇండియా సీనియార్, ఢిల్లీలోని ఇండియా గేట్ రెండూ స్మారక భవనాలే. ఏ సంఘటనలను అవి గుర్తు చేస్తున్నాయి?
9. మహారాష్ట్రలోని ఒక బ్రహ్మాండమైన భవనాన్ని బ్రిటిష్ పాలకులు రాజకీయ ఖైదీలను బంధించడానికి వినియోగించారు. ఆ భవనం పేరు ఏటి? ఎక్కడ ఉన్నది? ఖైదీగా ఉన్న ఒక పుస్తక నాయకుడు అందులోనే పురొకచాడు. ఆయన పేరు ఏటి?
10. ఆజంతా-ఎల్లోరా గుహల ప్రత్యేకత ఏమిటి?

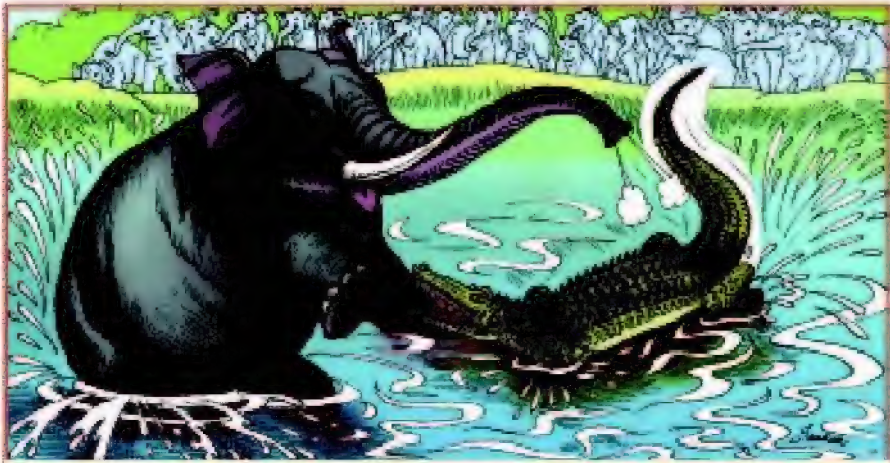
(సమాధానాలు వచ్చే నెలలో)

6. ఇండియా లోని అతి పెద్ద సీనియార్ చిత్రం ఇక్కడ ఉన్నది. అది ఎక్కడ ఉన్నది? దానిని నిర్మించిన వారెవరు?

డిసెంబర్ క్విజ్ సమాధానాలు

1. ఎం.సి. మెహతా
2. రూరేలా
3. హోయ్ సాల
4. కాలికత్తురు - సినిమా పరిశ్రమ
5. పుష్కరికా
6. కోమో
7. లవంగం
8. గ్రంథ
9. గురు బహన సింగ్ రాంధావా
10. సీ. రాజగోపాలాచారి

విష్ణు కథ

పాలసిప్పు ద్రుంలో ఉన్న త్రికూటపర్వతానికి ఇనుము, వెండి, బంగారాల మూడు శిఖరాలు; ఆ శిఖరాల నడుపు ఫల వలతో నిండిన పుహరణ్యం. ఆ వనంలో గజేంద్రం అనే పుడమిచేస్తున్న తన భార్యలైన దశలకోటి ఆడ ఏనుగులతో మోరిస్తూ దాహం తీర్చుకోడానికి పుహవసు పుడ్యనున్న సిరోవరానికి బయలుదేరింది.

దాహం తీరాక జలవిహారంపూర్వకం ద్విపిట్ట, తన ఆడ ఏనుగులతో సిరోవరాన్ని అల్లకల్లోలం చేస్తూ విజృంభించి జలకేళిలో లీనమై ఉన్న గజేంద్రాన్ని, గొప్ప మొసలి కొరలు గుచ్చు పుందరి కాలికటి పట్టుకొన్నది.

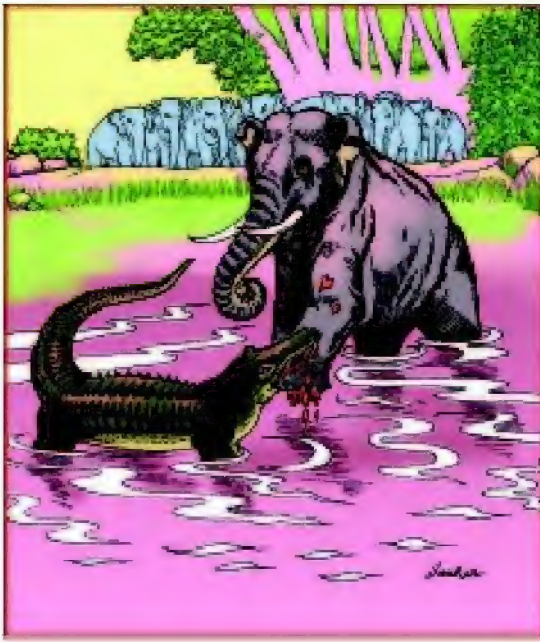
బాధతో గజేంద్రం చేసిన పుంకారానికి ఆడ ఏనుగులు బెదిరి చెల్లాచెదురుగా సిరోవరు చుట్టూరా ఒడ్డు చేరుకొని, గజేంద్రం పిదపున్న బాధ పూసి ఏడుస్తూ నిలబడ్డాయే గాని,

మొసలి పట్టునుండి ఎలా తప్పించాలో వాటికి తోచలేదు.

గజేంద్రం మొసలి బారినుంచి తప్పించుకోడానికి ఎన్ని ప్రయత్నాలు చెయ్యాలో అన్నీ చేస్తూ తల్లడిల్లిపోసాగింది. ఏనుగులు శౌకాల పేరు తూనే, ఆకలి తీర్చుకుంటూ, వేరే జూత్రయాలకు వెళ్ళి నీరు తాగి వస్తూపోతూ సిరోవరం చుట్టూ తిరుగుతూ కన్నీరు కారుస్తూన్నాయి. సిరోవరంలో నిర్విరాపుంగా కలిపుకరాల పౌరాటం సాగుతూనే ఉన్నది.

ఏనుగు దంతాలతో మొసలిని పొడిచేది. మొసలి ఎగిరి మీదపడి ఏనుగు శరీరమంతా రక్తధారలు కారేట్లుగా వాడిగోళ్ళతో బలంగా రక్తేది.

ఏనుగు తొండంతో మొసలి వీమిబాచేది, మొసలి కరుకుల తోకతో ఏనుగును ఎడాపేడా కొట్టేది.

ఏనుగు మొసలి మీద పడి నాలుగు కాళ్ళతో కుమ్మేయాలని చూస్తే, మొసలి నీటి అడుగున దాగి ఉండేది. ఏనుగు ఎంతకూ మొసలి జాడ లేకపోవడం చూసి ఒడ్డు చేరబోతూ ఉండే, తటాలున వుకరం ఏనుగు పట్టుకొని లాక్కుపోయి నీట ముంచేది. అలాగ ఎన్నిసార్లో ఏనుగు పుప్పితిప్పి పట్టింది.

ఏనుగుకూ మొసలికీ నిర్విరామంగా పోరాటం వెయ్యి సంవత్సరాలు సాగింది.

గజేంద్రం స్విశక్తిని నమ్ముకొని ఎంత సారీ సీంచి పోరాడినా క్రపు క్రపుంగా శక్తిని గిల్లింది.

మొసలి జలగ్రహం! నీటిలో దాని బలం ఎక్కువ. ఏనుగు రక్తం వెలుస్తూ అది పురింత బలంతో బాగా ఒక్కు పెంచింది. మొసలి పట్టునంచి మోక్షం పొందడం మరింక దానికి సాధ్యం కాదు!

“దాహం తీర్చుకోడానికి ఈ సిరోవరానికి నేరక వచ్చాను. దాహం తీర్చుకొని వెళ్ళిపోకుండా సిరస్సులో ఎందుకు దిగాను? నా పొడవు బుద్ధే నన్ను మొసలికి పట్టి ఇచ్చింది!” అంటూ గజేంద్రం చింతించరసాగింది.

“నన్నవరు రక్షిస్తారు? ఎవరిని పిలవాలి? నన్ను నేను రోంపు కోలేని స్థితిలో ఉన్నా, నా పుస్సులో ఏ పూలనో నేను కాపాడబడగల అవకాశం ఏదో ఉన్నదనే ఆశ! ఆ ఆశవల్లనే రోణకోర్క కుంటున్నాను! అంటేనా ఆశకు ఆధారం ఏదో ఉండి తీరాలి! అదే దేవతని పేరు స్మిన్నాను!

దేవత, భగవంతుడు, ఈశ్వరుడు అనే భాషనకు అదిమూలమైన ఓ దేవుడా! కారణాలన్నిటికీ పువ్వే కారణానివి!

నాలాంటి పుదగర్విత్తు లెళ్ళు పుంద పుది పుతి జీమల ఆపిద రానంతవరకు నిన్ను తలవరు! బాధపడితేనేగాని నీ అవసరం బోధపడదు. ఉన్నాడు ఉన్నాడు అనేవాడు ఉన్నాడో, లేడో అనే అందోళన పడందే నువ్వు కనిపించమా!” అని పిరిపిరి విధాల చింతనలోపడ్డ గజేంద్రానికి మొసలి పెడుతున్న బాధ కొంత తగ్గినట్లు అయింది.

ఎప్పుడైతే గజేంద్రుడు చింతన మొదలు పెట్టాడో, ఆ క్షణంలోనే మొసలి కోరల కుదుళ్ళలో సలుపు పుట్టింది. గుండెదడ పురుక్కు పునిపించింది. అయినా అది పురింత రోషంతో గజేంద్రం కాలిని నెక్కి, నెక్కి పీప్పి చేస్తూనే ఉన్నది.

“జీవుల చెడ్డనూ, బాధనూ హరించే వాడివి! అంతటా ఉండేవాడివి, వ్యాపిస్తూనే ఉండేవాడివి!

దేవుళ్ళకు మూలమైనదేవుడా! ఈ జగత్తు జనించేబాతు మడు ను వే్వే పూ లాబాతు మో నన్ను రోంచపు ని ఎంత బలంగా నిన్ను కోర్త తానో అంత వేగంగా నన్ను నీమహోంపు తావని నమ్ముతు న్నాను , రోంచితీరగలమో

అన్నీ ను వే్వే అమతూ వూటకూ, వు న స్పికూ అందనివాడివిగా ఉండే ఓ సిర్యే శ్వేత డా! నాలాంటి దీను లను ఆదు కునే బాధ్యత నీదే కదా!

జీవశక్తులన్నీ నశించిపోయి న నాలో, ఇప్పితు కన్నీరు హరించిపోయింది. నిన్ను ఎలుగెత్తిపిలవలేను సరికదా, నా నుంచి చిన్న పూలు గు కూడా రావు , స్పి హి కూడా తప్పితు న్నది.

నన్ను రోంచినా వూనినా అంతా నీ ఇష్టం! నీవూపీతే నాకు ఇంకేదిక్కూ, ధ్యాసో లేదు!” అంటూ గజేంద్రుడు జ్ఞానుతా కూడదీసి కౌని తొండాన్ని ఎత్తి పీలు స్తున్నట్లుగా తిన్నగా వూశాడు .

మొసలికి మెల్లమెల్లగా బలం తగ్గిపోతు న్నదని పించింది, నోరు జారు తు న్నట్లు, చేతులు ఆడనట్లు కంఠం బిగు స్తు కుంటు న్నట్లు తోచింది.

తాను ఉన్నదీ లేనిదీ తెలియ నీ స్థితిలో ఏనుగు కళ్ళ పూత పిడు తూందే, అలాగే ఏవూత్రం చలను లేకుండా ఉండిపోయింది.

అప్పితు విష్ణుమళుచ్చాడు .

ఆకాశపుంతా అతని రూపంతో సంది పోయింది. తానొక సూక్ష్మమైన అణువును అని గజేంద్రానికి అనిపించింది.

వస్త్రానై విష్ణుమళు తను న్న చక్రాన్ని విడిచాడు . అభయ పుద్రగా పితాక హిస్తం

పిట్టాడు . ప్రిచండ వేగంతో గిరు న తిరుగుతూ వచ్చి విష్ణుచక్రం మొసలి తల నరికింది.

మొసలి ఒక గంధర్వుడు, హుహూ అనేది అతడొబురు . దేవలుడు అనే ఋషి నీటిలో నిల్చుని ఉండగా నీటిలోంచి కనపడ కుండా వెళ్ళి మొసలిలాగ, ఋషి కాలుపట్టు కున్నాడు. ఋషి ఆ గంధర్వుణ్ణి మొసలిగా పిడి ఉండు అని శపించాడు . విష్ణు చక్రంతో ఆ శాపం తీరింది.

మొసలి బారినించి విష్ణు క్తి పొందిన గజేంద్రాన్ని సెరస్సి నుంచి వెలుపలకు లాగి విష్ణు మాలరదేవ్తో దాని కుంభస్థిలాన్ని ఆప్యాయంగా నివురాడు . దేవదేవత ఆ స్పిర్వుకు గజేంద్రం పొయిన జవసిత్యాల్నీ, శరీరపిష్టిని తిరిగి పొందింది. తన పై ర్వుజన్మ జ్ఞాను కూడా కలిగింది. గజేంద్రం వెనకటి జన్మలో విష్ణుచింతనా తత్పరుడైన ఇంద్ర

పుష్పముడనే పుహారాజు. విష్ణుధ్యానంలో
మన్ను అతను అగస్త్యువు హిర్నిరాకను గవు
నించలేదు. ఋషి కోపగించి మదగజమై
పిక్కువు మగాక అని శపించాడు. ఆ రాజే
గజేంద్రంగా పుట్టి మోక్షణపొందాడు.

గజేంద్రువూ ణకథను స్నాతపు హిర్ని
నైస్థి శారణంలో జర్మ గత్రున్న సిత్రయాగానికి
వచ్చిన శౌనకాదివు నలకు వివరంగా
చెప్పాడు.

పు ను లు స్నాత్రుడితో, “వు నీంద్రా!
గజేంద్రమోక్షణ కథ కేవలం ఒక ఏనుగుకు
చెందినదిగా లేదు. జీవకోటి అంతకూ
పుఖ్యంగా అనేక బంధాలతో బాధలో చిక్కు
కుని సితవు తవు య్యే వ్రా నవజి వెకి వర్తించే
కథలాగ మన్నుది,” అని అన్నారు.

సూతుడు, “జను, గజేంద్రమోక్షం అంత
రార్థంతో కూడినదే! ఎవరు ఎలాగ అన్వ
యించు కున్నా సరిపాత్రుంది. కాలం విష్ణుమా

అధీనంలోనే ఇవి డి మన్నుది. కాలచక్ర
భ్రవుణంలో ఎన్నో సిపుస్యిల్లా బాధల్లా
కష్టల్లా సిపు సీపాత్రుంటాల్లా,” అని
చెప్పాడు.

పు ను లు, “వు నివర్యా! గజేంద్ర
మోక్షాన్నిబట్టి కారణకారణుడు, సిద్ధేశ్వరుడు
విష్ణుమూల నితెలు స్మిన్నుది. అటు వంటి
విష్ణుకథను ప్రిర్తిగా వినాలని ఉద్వేగ్నల్లా
తున్నాం. నీ వుండు వేవు పీల్లలవంటి
వాళ్ళం. కనుక విష్ణుమత గూర్చిన వేషా
లన్నీ ఎక్కువగా బోధపడేలాగ
వనిపించ ప్రార్థిస్మిన్నాం. వ్యాసీవు హిర్ని వలన
సిపు స్తిపిహాణాలనూ ఇతిహాసాలనూ, వాటి
లోని వేషార్థాలనూ ఎరిగిన నీమాక్కుడే
పుత్తుల్ని క తార్తుల్ని చేవు గలమా” అని
అన్నారు.

స్నాత్రుడు వారి పూటలకు ఎంతగానో
సంతసించి, “అలాగే వింధుర్తగాని.
వ్యాసీవు హిర్ని విష్ణుమత గురించిన అనేక
లీలావతార వేషాంశాలతో ప్రత్యేకంగా
పుహాభాగవతాన్ని రచించి, తనకుమారుడైన
శ్రీకునికి బోధించాడు. విష్ణుకథను విని
తరింపిగోరిన పిరీత్తువు హారాజుకు శ్రీక
యోగి దాన్ని చెప్పాడు. గజేంద్రాన్ని రించ
వచ్చిన విష్ణుమూలవతరణ ఆదిపూలా
వతారం అనబర్కనబడింది.

విష్ణుమూలనేక అవతారాలు ఎత్తాడు.
వాటిలో పిరిణావు దశలను అనుసరించే
దశావతారాలు అనబడే పిది అవతారాలు
ముఖ్యమైనవి.

నారము అంటే నీరు. నీటికి మూలమైన
వాడు కనుకనే విష్ణువు నారాయణుడైనాడు.

నారాయణుడి నుంచి నీర పుట్టింది. నీటి నుంచి జీవం పుట్టింది. విష్ణు మూలచరమైన ఛేమిగా అవతరించాడు. అదే పుణ్యవతారం! విష్ణు మా దశావతారాల్లో పుణ్యవతారం మొదటిది.

విష్ణు మనీషితో నిండిన నీలవేణుం రంగులో ఉంటాడు. మేఘంలో మెరుపు మన్నుట్టే విష్ణు మతేజోవు యుధు. అతని నుంచి వచ్చిన జలం కూడా తేజస్వితో నిండి తెల్లని వెలుగు చిమ్ముతూంటుంది. ఆ జలవేణు కారణోదక కీరసాగరం!

క్షీరసాగరంలో అనంతమైన కాలం శేషినిర్బంధం పొంది పుట్టలు పుట్టకొని ఉంటుంది. శేషువుకు వెయ్యి పడగలు. చివర అంటూ లేని శేషి మహేశ్వరగా

విష్ణు మహిష్వశించి మూడగా, అతని బొడ్డు నుంచి నాళంతో గొప్పపిద్యం పేక్కిలేచింది. ఆ పిద్యంలో బ్రహ్మ ఆవిర్భవించాడు. బ్రహ్మ అన్నిటినీ సృష్టించాడు.

అనంతమైన కాలం యుగాలు గా సాగి తూంటుంది.

కత - త్రేతా - ద్వాపర - కలియుగాలు కలిసి ఒక పుణ్యం గం.

మెయ్యి మహాయుగాలు కలిసి ఒక కల్పం. కల్పం బ్రహ్మకు ఒక పిగలు. పిగలు పైర్తి కాగానే అతనికి నిద్ర పుంపు కొన్నింది. అదే కల్పాంతం. అప్పడు అంతటా గాఢాంధకారం అలుపు కొంటుంది. విష్ణు మూలచరమైన వెలువడిన సంకర్షణాగ్ని వేడిమి అన్నిటినీ తూడ్చివేస్తుంది. పుణ్యగాలులు వీస్తుంటే

కాళ్ళ పై ఘోలు గుంపిలు గుంపిలుగా ఏనుగు తొండాలలాంటి జలధారలు ఎడతెరిపి లేకుండా కురుస్తాయి. వుహాసివు డ్రం ఆకాశాన్నంటి పొంగుతుంది. భూ, భువన, స్వర్లోకాలు వునికి పొతాయి. ఎటు చూసినా జలబీభత్సం తప్పితే వురేవు మూడవు. ఆ విధంగా ప్రళయం సంభవిస్తోంది. బ్రహ్మ నిద్రపొయ్యే రాత్రి అంతా వుహా ప్రళయ కాలం!

అది కల్పాంతం దగ్గరమౌతూ నుసివుయం: సిత్యవ్రతుడు అనే రాజర్షి నదిలో స్నానం చేసే నారాయణ ధ్యానం చేసి, అర్హుల ఇవ్వబోయే టప్పిడు, అతని దోసిట్లోకి బంగారం రంగులో మశ్ను చిన్న చేప వచ్చింది. సిత్యవ్రతుడు దాన్ని నదిలో విడిచిపెట్టబోతూండే, ఆ చిన్నారి చేప, “ఓ రాజా! వూ చేపిజాతి వుంచిదికాదు. చిన్న చేపిల్ని పేద్ద చేపిలు వుంగేస్తాయి. వాటి నుంచి తప్పించుకున్నా, జాలర్లు వలపిన్ని పిట్ట చంపితారు. అందు చేత, నీ రోణకోరి నీ దోసిలిలోకి వచ్చాను, నిర్దయగా నన్ను విడిచిపెట్టకు!” అని పిలికింది.

సిత్యవ్రతుడు చేపిను తన కవుండలంలో వుంచి తన నగరికి తీసుకువెళ్ళాడు.

సిత్యవ్రతుడు వుహా రాజుగా రాజ్యపాలన చేస్తూనే గొప్ప తపిస్సుచేసిన రాజువు. సెరుతర విష్ణు భక్తత్వరత్త, గొప్ప జ్ఞానోయిన్నుత.

కవుండలంలో ఉంచిన చేపిపేల్ల, వుర్నాటికే నిండుగా పేరిగి అందులో ఇవుడలేక ఉక్కిరి బిక్కిరమౌతూ, “రాజా! నన్ను ఇంపులోంచి తీసి, కాస్త పేద్ద చోటలో చేర్చు!” అంటూ ఆర్తనాదం చేసింది.

ఆ చేపను పెద్ద నీటి తొట్టలో విడిచిన కొద్దిపిటికే చేపి ఎదిగి అది కూడా చాలక పొగా, సిత్యవ్రతుడు దాన్ని చిన్న వుడుగులో వేశాడు. చేపి పేరిగి పొతూనే ఉంది. వుడుగు నుంచి పేద్ద సిరోవరానికీ, సిరోవరం నుంచి వుహాజలాశ్రయానికి చేర్చినా, అలా పేరిగి పొతున్న వుహావు త్యాన్ని సివు ద్రానికి చేర్చగా, “ఓ రాజర్షీ! నీ రోణ కోరిన నన్ను సివు ద్రంలో వదిలిపొతావా? ఇది న్యాయమేనా? మొనకుళ్ళు, తిమింగిలాలు నన్ను వుంగవా?” అని వుత్సం నిలదీసి అడిగింది.

సిత్యవ్రతుడు, “ఓ వుహావు నవూ! ఇంత కంటే నేను చేయగల్గిందేవుండో నువ్వే చెప్పు! క్షణానికి శత యోజనాలు పెరిగేలా ఉన్న నన్ను ఏదీ వుంగలేవు కదా!” అన్నాడు.

వివిధ
దేశాల కథలు

పారిపోయిన దుష్టస్వగం!

చైనాలో నూతన సంవత్సర వేడుకలు జరుపుకోవడం ఎలా ఆరంభమయ్యాయో మీకు తెలుసా? ఈ కథ చదవండి.

వేసవి సుపత్సరాలకు పూర్వం, చైనాలో ఒక అందమైన ప్రశాంత పట్టణం ఉండేది. పట్టణ ప్రజలు కష్టపడి పనిచేసేవారు. పిన్న లన్నిటి నీ చేశాక, సాయం కాల సమయం లలో గ్రంథి గుంపులుగా చేరి హాయిగా కథలు చెప్పుకుని ఆనందించేవారు. వేసవి కాలంలో, పీన్నలూ పేదలూ అరు బంతు టే ఉండేవారు. అల్లు తే శీతాకాలం పూత్రం భరించదాని చలిగా ఉండేది. చాలా వుంది చలిపుంటలు కాపు కుంటూ ఇళ్ళలోపలే ఉండేవారు. కావలసినంత టీ, ఇతర పానీయాలు తాగి ఒంటి వేచ్చడం నిలుపుకునేవారు. అలాంటి భయంకరమైన ఒక శీతాకాలంలోనే పట్టణంలో భయానకమైన ఆ దుర్ఘటన జరిగింది. అది జరగడానికి పుంపు పట్టణంలోని ఆ ఒకే ఒక సిత్రంలో అసింఖ్య కంగా ప్రజలు గుంపు గూడి రకరకాల కబుర్లు చెప్పుకోసాగారు.

“ఈ శీతాకాలంలో ఈ వేడివేడి టీ వున ప్రాణాలు కాపాడుతున్నది,” అన్నాడు ఒక వర్తకుడు.

“అమావస్థ. సిత్రానికి రావడానికి వుంపులో

దారి డొంకా తొలియక అల్లాడిపోయాను,” అన్నాడు పిక్కనే ఉన్న ఇంకొక వర్తకుడు.

ఇలా తును అనుభవాలను చెప్పుకుంటూ టీ తాగుతూ వెచ్చటి సిత్రంలో హాయిగా ఉన్న వాళ్ళకు హఠాత్తుగా ఏదో పేద శబ్దం వినిపించింది. ఏం జరుగుతున్నదో తెలుసుకునే లోపలే భయంకర అకారంతో ఒక వింత ప్రాణి సిత్రంలోకి జొరబడింది. అది ఏమిటో పిక్కగా చూసే లోపలే అక్కడున్న వాళ్ళందరినీ బీభత్సంగా హితపూర్చింది.

దాని దాడినైంది ఒకే ఒక కుర్రవాడు పూత్రం బంతు టపిడ్డాడు. దాని భయంకర రూపాన్ని చూడగానే కుర్చీలో కూర్చున్న కుర్రవాడు కిందపడి స్పృహ కోల్పోయాడు. వాడు పై జాకింద కులామెదలక పడి ఉండడం అదృష్టశాస్త్రం ఆ దయ్యం గపు నించలేదు.

ఈ భీకర దుర్ఘటనతో పట్టణం పూత్రం భయంతో గడగడపణికి పోయింది. ఒక్కణంలో బంతు పుత్రులను కోల్పోయిన ప్రజలు హిత శ్రీలయ్యారు. ఇలాంటి భయం నక వాతావరణాన్ని సీష్టించిన ఆ నియే న భూతాన్ని

పిట్ట కొవడానకి బంధాలను ఏర్పాటు చేశారు. కాని వాళ్ళు ఎంత వెతికినా ఎక్కడా దాని జాడ కనుగొనలేకపోయారు.

ఆ శతాకాలపు తా అందరూ ఇళ్ళలోపలే ఉండిపోయారు. సాయంకాలం అయ్యేసరికి పిట్టణ ఏవులన్నీ నిర్మాణ స్థింగా కనిపించేవి. రాత్రిలో ఇళ్ళ తలుపులు, కిటికీలు గట్టిగా మూసే లోపల పిడుగు కునేవారు.

మంతకాలం ఆరుభవులు ఉండి. పిట్టణానికి సూతన దైతన్యం రాసాగింది. పోలాలు పిచ్చుదనం సంతరించు కున్నారు. చిన్నచిన్న రకరకాల మిఠాయిలు, వీచేచల్లని పిల్లగాలు లకు హాలుగా తలలూ విసాగాలు. జంతు మూతూ, పిర్రలూ స్వచ్ఛగా తీర్చుతూ, ఎర్రతూ కనిపించాయి.

పున్నపులు కూడా ఇళ్ళనుంచి వెలుపలికి

వచ్చారు. విత్తనాలు విత్తే కాలం కావడంతో, పిన్నలలో తలపు నకల్పభీకర వింతలు గంపింగతి పురిచిపోయారు.

కొన్నాళ్ళకు పుళ్ళి, శతాకాలం రామంతో చలి, తీవ్రమైన మంచు ముంచుకొచ్చాయి. పుళ్ళి సిత్రంలో ప్రజలు వేడి బీతాగ్రతూ, కబుర్లు చెప్పకొవడానికి చేరసాగారు. అయితే, మళ్ళీ ఒకసారి నిరుటిలాగే ఆ దయ్యం వచ్చిపడి సిత్రంలోని - ఒక్కయ్య వకుణ్ణి తప్పి అందరినీ 'ణంలో చంపివెళ్ళింది. ఇది కూడా గత సంతపురం వచ్చిన భూతమే అని బతికి బయట పిడ్డయ్య వకుడి ద్వారా తెలుసు కున్నారు.

పిట్టణ ప్రజలలో ఆవేదన, ఆగ్రహం పేల్చు బికాలు. "ఈ పెడకు ఎలాగైనా విరగడ చూడాలి. ఇట్టా ఆ భూతం పునవాళ్ళను చంపి వెళ్ళదం చూస్తూ ఉరుకోలేం. దాన్ని ఎలాగైనా హతపూర్వాలి!" అన్నారు పిట్టణాధికారి.

ఆ తరువాత ప్రజలందరూ కలిసి ఆ ఊళ్ళోపున్న వివేకవంతులైన వారి దగ్గరికి వెళ్ళి సెలహా ఆడిగారు. పిండితులు కొంతమీరా నిదానంగా అలోచించి, "రెండు సిందర్బాలలోనూ నియత శతాకాలం పురస్కారాన్ని సేపు ఎంతో వచ్చి పునపు దపింది. కాబట్టి, ఆ సేపు ఎంతో పునం జాగ్రత్త పడాలి," అన్నారు.

"పునం ఆ దయ్యాన్ని ఎలా ఎదుర్కో గలం?" అని అడిగాడు ఒకయ్య వకుణ్ణి.

"ఎర్రమెరుగ్గెక్కుల్ని తర్చి పుగొత్తుంది. ఎర్రటి బట్టలు సీకల ప్రాణులనూ భయ భ్రాంతుల్ని చేస్తాయి. అదే సేపు ఎంతో భయంకర ద్వయం మిట్టా అవి వాటి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని దెబ్బకొడతాయి. హఠాత్తుగా బాణాసంచాబుల్డు ఎలాంటి ప్రాణికినా

హిడలు విడ్డొస్తోంది. కాబట్టి ఆ పుష్టిత గాన్ని ఎలా ఎదుర్కోవాలో పురే నిర్ణయించుకోండి ,” అన్నాడు వృద్ధుడైన ఒక పండితుడు.

పిట్టణ ప్రజలు ఎదురు చూసిన పురుసటి శీతాకాలం రానేవచ్చింది. నియో నసు ఎదుర్కోవడానికి పిట్టణంలోని ప్రజలందరూ ఆయత్త పుర్యోధ. దానిని ఎలాగైనా పుట్టుపేట్టాలన్న పిట్టల వారిలో కలిగింది.

గత రెండేళ్ళు నియో న వచ్చిన రోజును గుర్తుపేట్టుకున్నారు. రుయే తు ఆ రోజున పిల్లలూ, స్త్రీలూ, వద్దలూ ఇళ్ళలోపిల ఉండి పొయ్యారే. యువకులు సంతం వద్దచేరారు. వారిలో కొందరు కత్తులు, కొందరు బాణాలూ, పురికొందరు దివిటీలు పిట్టకున్నారు. ఇంకా కొంతమంది పేదపేద తప్పేటలనూ, దప్పిలనూ, థంకాలనూ, కర్రలనూ పిట్టకున్నారు. పురికొందరు ఎర్రజొండాలను, ఎర్రబట్టలను పిట్టకుని నిలబడ్డారు.

హిరాత్తుగా ఆకాశంలో మెరుపు మెరిసినట్టు కాంతి కనిపించింది. ఆ తరువాత గుండెల మోలూ వింతగొంతుతో భయంకరంగా అరస్తూ నియో న వచ్చింది. నిప్పికణికల్లాంటి కనుగుడ్లు తిప్పితున్నది. నోరు తెరిస్తూ నిప్పుబేరులా సెగలు వెలువడుతున్నవి. వంకర్లు తిరిగిన గోళ్ళతో వికారమైన వేళ్ళు. పెద్ద పెద్ద రెక్కలల్లారుస్తూ అది జనం మీదికి వారింది. అయితే, సీడ్లంగా మన్న యువకులు ఒక్కసారిగా, దానిని పుట్టు పుట్టి దప్పిలూ, థంకాలూ, తప్పేటలూ వాయిచారు. ఎర్రజొండాలను అదే పనిగా ఊపారు. బాణాసంచా పుట్టి దానిపై దికి విసిరారు. నియో న హి డలిపాయింది. భీతి గొలొల ఎర్రటి కాంతిలు, పురపుట్టు దానికి

కళ్ళ కనబడకుండా చేశాయి. కాబూమి అట్ట ఇట్టా తిరిగి దిక్కుతోచక అరస్తూ తోకప్పుడివి ఎటో పారిపాయింది!

యువకులు ఆనందోత్సాహంతో గెంతులు వేశారు. “నియో న పారిపాయింది. ఇక అది పునదరిదామింకా వచ్చే సాహసించేయదు. నూతన శకానికి ఇది ఆరంభం. పంధుగ చేస్తుకుండాం!” అని ప్రకటించాడు పిట్టణ అధికారి.

ఇవే దైనావాళ్ళు బరువుకున్న మొట్ట మొదటి నూతన సంవత్సర వేడుకలు. భయం దోళనలనుంచి విప్పుక్తి పొందిన ప్రజలు ఆనందోత్సాహంతో పంధుగ జరుమి కున్నారు. బంధు పుత్రులను కలుసు కోవడం, పిరస్సిరం కానుకలు ఇచ్చిపిచ్చు కోవడం, అటలు పొటలు, పంధులు వినోదాలతో ఆ రోజంతా హాయిగా గడిపారు.

వడ్డీలేని రుణం

లక్ష్మీశివరావు పిఠం ఊరూ చిన్నదే అల్లు నా ప్రిసిద్ధిగాంచిన మిస్ట్రోతం. ఊరి మొదట్లో లక్ష్మప్రవారి గృహి ఊరి సత్త వు శివాలయం, ఊరి చివర రావులవారి గృహి ఉండడంచేత ఏడాది పొడవూ ఉత్సవాలూ, తిరు నాళ్ళూ జరగతూ ఉంటాయి. ఊరి వుట్టుపక్కల అందమైన కొండలూ, సెలయేళ్ళూ ఉన్నందున విహారస్థలంగా కూడా లక్ష్మీ శివరావు పిఠంబర గాంచింది.

ఆ ఊరి నందు వు ఒక చిన్న బట్టల కొట్టుపేట్టుకుని జీవితం సాగిస్తున్న శరభయ్య, తనకంటూ ఒక సొంత ఇల్లు లేదనే విచారం పట్టి వెడ్డిన్నది. తన కళ్ళ వుండే చిన్నచిన్న వ్యాపారాలు ప్రారంభించిన వాళ్ళంతా అదే ఊళ్ళో మిడ్డలు, మేడలు కట్టుకున్నారు. తనకు ఒక చిన్న పేంకుటిల్లు కూడా లేదు.

ఒక రోజు శరభయ్య భార్య పార్వతి భర్తతో, “వున డూరవతల తాటితోమకొట్టి వేసే, ఆ స్థలంలో ఇళ్ళ స్థలాలు చొక్కా

అప్పుత్రున్నారని శివాలయం పై జారి భార్య చెప్పింది. మనమూ అక్కడ చిన్న స్థలం కొన్న కుండావుండే,” అన్నది.

తన వు నన్ని లోని కోరిక భార్య నోటి వెంట బయటపడడంతో, శరభయ్యకు చాలా సంతోషం కలిగింది. తన అంత వరకు కొద్దికొద్దిగా దాచిన సొప్పు, తన దగ్గర వుండే కడియాలూ, అత్తవారూ పేట్టిన ఉంగరం అప్పుగా వచ్చిన డబ్బు కలిపి ఒక ఇరవై అంకణాల స్థలం కొన్నాడు శరభయ్య.

“స్థలం కొన్న కున్నాక ఖాళీగా ఉంచడం దేనికి? చిన్న పేంకుటిల్లు నా కట్టుకోక పోతే వు నకే కదా నష్టం,” అని పొరసాగింది పార్వతి.

భార్య వూట నిజమే ననిపించింది శరభయ్యకు. భార్య నగలు అమ్మి వ్యాపార వుత్తర దగ్గర కొంత అప్పు తెచ్చి, ఇంటి పనిని ప్రారంభించాడు. మొదట చిన్న వసారా, రెండు గదులు చాలనుకున్నాడు

శరభయ్య అల్లుతే, భార్య, “రేపిటేల్లలు కలిగితే, ఈ ఇల్లు చాలు తుందా?” అని చెప్పడంతో, అదీ నిజమేనని, మరి రెండు గదులూ వేల్చుంచాడు.

ఇల్లు పై రై కావడానికి ఇంకా పిడి వేల్చు కావలసి వచ్చింది. ఏం చెయ్యాలో తోచక సితపు తపు మత్తున్న శరభయ్యతో పార్వతి, “హిరిక ప్లాపిటంలో దశరథరావు య్య అని పూ బంధు మూకాయ న ఉన్నాడు. వరసికు నాకు అన్న అమతాడు. జప్తిందారు దివాణంలో వుంచి ఉద్యోగం చేసి బాగా సింపాదించాడు. నేను వెళ్ళి అడిగితే పది వేలు అప్పిగా ఇవ్వకపోడు. వాల్చు దాల పిద్దతి ప్పి ద నిదానంగా తీర్చేయవచ్చు. ఈ వు నం ఆ ఊరు బయలు దేరు దాం,” అని ధైర్యం చెప్పింది.

పోడున్నే బయలు దేరి భార్యాభర్తలు వు ధ్యాహ్నానికల్లా దశరథరావు య్య ఇంటికి చేరు కున్నారు. దశరథరావు య్య దంపి తులు ఆప్యాయంగా పిలకరించారు. “వు సిపూ చాలాన్ని అయ్యాక, దశరథరావు య్య, “ఏం పార్వతిమ్మా ఇల్లు కడు తున్నారని విన్నానే. ఎందుకా వచ్చింది? నాకూ చెబితే సంతోషించేవాణ్ణి కదా!” అన్నాడు చిన్నగా నమ్మకూ.

“ఆప్పిగా భావించకండి అన్నయ్యా మీకు చెప్పకుండానా? గ హిప్టిహానికి అంద రిసీ ఆహ్వానించాల న్న కున్నాం. కాని ఆ భాగ్యం ఉన్నట్టు లేదు,” అన్నది పార్వతి చాలా దిగ్గులుగా.

“ఏవుల్ల ఉందమ్మా?” అని అడిగాడు దశరథరావు య్య ఆదుర్దాగా.

“కనీసం వు రోపిడి వేల్చు లేనిదే ఇల్లు పై ర్తయ్యట్టు లేదన్నయ్యా. ఆ విషయం గానే నీ దగ్గరికి వచ్చావు. పిడి వేల్చు అప్పిగా ఇచ్చావంటే, వాల్చు దాల పిద్దతిలో తీర్చేస్తావు, పూ ఇల్లు నిలబెట్టిన వాడి వమతామా” అన్నది పార్వతి.

“అన్నన్ను ఉండి ఆపూ త్రు సహాయం చెయ్యకపోతానా? అవన్నీ తరవాత చూద్దాం. వుంధు భోజనాలకు లేవండి,” అన్నాడు దశరథరావు య్య.

భోజనాలయ్యాక, దశరథరావు య్య లోపలికి వెళ్ళి, పది వేలు తెచ్చి శరభయ్య చేతిలో పేట్టి, “ప్పి కు వీల్చేమీదే ఇవ్వండి. తొందరం లేదు,” అన్నాడు.

శరభయ్య సంతోషంగా డబ్బున్నత సించీలో పేట్టుకుంటూ, “వడ్డీ సంగతి కూడా సేల ప్పి...” అని పూట పై రైహాలపిల, “భలే వారే. మీ దగ్గర వడ్డీ పిచ్చుకుంటానా?

మొదట ఇంటిపని పూర్తి చేయండి. పార్వతమ్మ ఎర్ర చొక్కెల వస్త్రాలు చూడండి. ఇన్నిన్నాళ్లు, అన్నాడు దశరథరావు య్య.

“వు వేలు ఎన్నటికీ వు రచిపావు. వెళ్ళివస్తాము,” అని చెప్పి తిరుగు ప్రయాణం చేయాలని భార్యభర్తలు.

వాళ్ళట్లు వాళ్ళుగానే దశరథరావు య్య భార్య, “ఎంత బంధు మిత్రాణే వూత్రం, అంత మొత్తం వడ్డీ లేకుండా చేబదులుగా ఎవరైనా ఇస్తారా? మనకూ పిల్లలున్నారు. వారి మంచి చెడ్డలు చూడవలసిన బాధ్యత వు నకుంది. వు రచిపాకండి,” అని ఎత్తి పోడిచింది.

దశరథరావు య్య, భార్యకు ఎలాంటి సమాధానమూ చెప్పక మౌనంగా ఊరు కున్నాడు.

రెండు నెలలలో శరభయ్య ఇల్లు పైర్లుంది. గ హి ప్రవేశానికి దశరథ

రావు య్య దంపిత్రులూ, కొడుకు, పిల్లలూ వచ్చారు. శరభయ్య దంపిత్రులు వారికి ఆస్థానంగా స్వాగతం పలికారు. ఇతర బంధువులతో కలిసి రెండు రోజులు హాయిగా గడిచిపోయాయి.

పూడవ రోజు సాయంత్రం దశరథ రావు య్య ఆరు బయట వుంచుకున్నాడు కూర్చుని పక్కనే నిలబడ్డ భార్యతో, “ఇల్లు వదిలి వచ్చి పూర్తి రోజులయింది. రేపా బయలుదేరుదాం,” అన్నాడు.

“వు రోవారం రోజుల్లో ఇక్కడ శివరాత్రి ఉత్సవాలు మహావైభవంగా జరుగుతాయట. అందరం ఉండిచూసి వెళదాం,” అన్నది భార్య.

“అంటే, ఇంకా పిది రోజులు ఇక్కడ తిప్పి వేయడమా? వు నవల్ల వాళ్ళకు ఇబ్బందిగా ఉండమా?” అన్నాడు దశరథరావు య్య అల్లుడికి.

“ఎందుకు ఇబ్బంది? పిది వేల రూపాయలు ఇచ్చారుగా చేబదులుగా. దానికి వడ్డీ వేసి కుంటే ఎంతమత్తుందో లెక్కగట్టి చూడండి. వు నకయ్యే ఖర్చు అందులో ఏ వూత్రం?” అన్నది భార్య వెటకారంగా.

“గట్టిగా వూట్లాడకు. ఎవరైనా రాగలరు. శరభయ్య కోట్టిజీవి, నవ్వుకొట్టాడు. వు నడబ్బు ఎక్కడికీ పోవు,” అన్నాడు దశరథరావు య్య.

“అల్లునా, ఈ కాలంలో వడ్డీ లేకుండా ఎవరైనా అప్పిస్తారా? మీరేమో దమ్మిడి వడ్డీ లేకుండా పిదివేలు ఇచ్చారు. అది ఎప్పుడు తిరిగి వస్తుందా అని నేను దిగులు పిడి చూస్తూనే వున్నాను కుట్టినట్లు నా

లేదు,” అంటూ మళ్ళీ దాప్పిపోడిచింది భార్య.

ఆ వూటలు, సిఫు యానికి పాల లోటాతో వాకిట్లోకి వచ్చిన పార్వతి చెవిన పిడ్డాయి. ఆ పై వారి కంట పడకుండా వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళింది.

ఆ రాత్రి భోజనం చేసి చేర్చు కత్తు కుంటూ దశరథరావు య్య పార్వతితో, “పై పు రేమీఉదయం బయలు దేరు తాం,” అన్నాడు.

“ఇంకో వారం రోజుల్లో ఇక్కడి శివాలయంలో శివరాత్రి ఉత్సవాలు జరుగు తాయి. ఉండి చూసి కు ని వెళ్ళండి, అన్నయ్యా,” అన్నది పార్వతి.

“లేదమ్మా, ఇంటి దగ్గర చాలా పిన్నలు న్నాయి వెళ్ళక తప్పదు,” అన్నాడు దశరథ రావు య్య.

“అంత ముఖ్యమైన పనులుంటే వది నెనూ, పిల్లల్ని ఇక్కడే వదిలి మీరు వెళ్ళండి. చూసుకుని వస్తారు,” అన్నది పార్వతి.

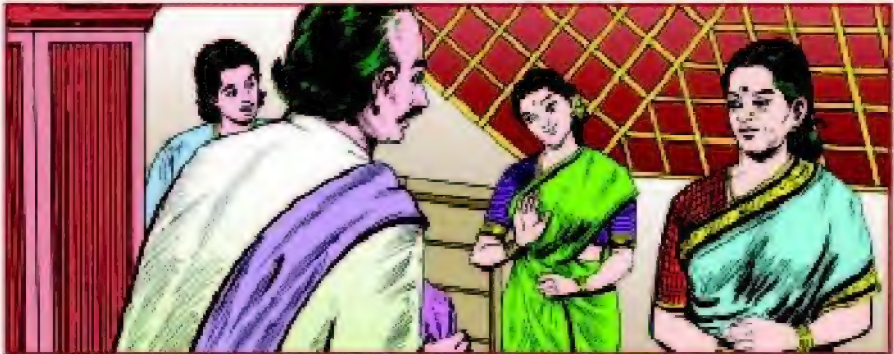
“ఎందుకులేమ్మా, మీ కు ఇబ్బంది,” అన్నాడు దశరథరావు య్య.

“ఇంపు లో ఇబ్బంది ఏమిటి అన్నయ్యా. ఈ ఇల్లు కట్టుకున్నదే మీ చలవ వల్ల. అయినా, ఈ కాలంలో వడ్డీ లేకుండా ఎవరైనా అప్పిస్తారా? మీరేమో దమ్మిడి వడ్డీ లేకుండా పిదివేలిచ్చారు. దానికి వడ్డీవేసి కుంటే ఎంతవత్తుందో లెక్కగట్టి చూడండి. మీ కయ్యే ఇప్పుడు అంపు లో ఏమాత్రం?” అన్నది పార్వతి.

ఆ వూటకు గత్తు కుప్ప న్న దశరథ రావు య్య భార్యకేసి చూశాడు. భర్త మొహం చూడలేక ఆమె తల పక్కకు తిప్పికున్నది.

“అన్నయ్యా, సిఫు యానికి మీరు సాయం చేయడం వల్లే, ఈ ఇల్లు కట్టు కోగలిగాం. ఆ రోజు మీరు వడ్డీ వద్దంటే బలవంతం చేయడం ఎందుకని ఊరు కున్నాం. ఆరు నెలలలోగా మీరు ణం వడ్డీతో సిహా తిరిగి ఇచ్చేస్తాం. అంతవరకు ఓపిక పట్టండి,” అన్నది పార్వతి.

“అలాగేనమ్మా, తొందరం వచ్చింది?” అంటూ దశరథరావు య్య భార్యకేసి మళ్ళీ ఒకసారి చూశాడు. ఆమె ముఖం సిగ్గుతో వెలవెలబోయింది.

నీళ్ళ ప్రభావం

ఒక గ్రామంలో వీరయ్య అనే గజఈతగాడు ఉండేవాడు. ఈతలో వాడి ప్రావీణ్యానికి మెచ్చి, ఎవరో జమీందారు ఇచ్చిన అద్భుతమైన కుచ్చ విగ్రహం ఒకటి వాడి దగ్గర ఉండేది. అది విదేశాల నుంచి వచ్చిన అరుదైన విగ్రహం.

ఒక నింవత్సరం వీరయ్య వసంతోత్సవాలు పూడటానికి రాజధానికి పోతూ, తన విగ్రహాన్ని షావతార్త కష్టియ్య వద్దకు తీసుకు పోయి, తాను రాజధాని నుంచి తిరిగి వచ్చే దాకా దాన్ని భద్రంగా ఉంచును కోరాడు.

అంత అందమైన విగ్రహం వీరయ్య వంటి ఐదవది దగ్గర ఉండేకన్న తన వంటి సింపిన్నుడి వద్ద ఉంటే బాగుంటుందన్న కుని, కష్టియ్య దాన్ని తనకు అప్పజుతాడు.

“అది అమ్మడి కాదు లండి. నేను తిరిగి వచ్చేవరకూ మీ దగ్గర ఉంచండి, చాలు,” అన్నాడు వీరయ్య. అతనికి సింబంధించినంత వరకు ఆ విగ్రహం తన ఈత నైపుణ్యానికి చిహ్నం.

ఆ విగ్రహాన్ని వీరయ్యకు తిరిగి ఇయ్య కూడదని కష్టియ్య అప్పజే అనుకున్నాడు. అతను ఆ విగ్రహం సింహయంతో అచ్చులు

తయారు చేసి, అలాంటిది ఒక పుట్టిబొమ్మ తయారు చేయించి, దానికి ఇత్తడి పై తప్పియింబి, వీరయ్య తిరిగి రాగానే దాన్ని ఇచ్చేశాడు.

వీరయ్య దాన్ని ఇంటికి తీసి కుప్పాయి, దాని స్థానంలో ఉంచబోతూ మోసం జరిగినట్లు తెలుసుకున్నాడు. అది ఓటమోతమో గింది. అదీగాక దాన్ని గట్టిగా రుద్దితే పేపై తపాయి, లోపల కుండపంకు బయటపడింది.

వెంటనే వీరయ్య విగ్రహాన్ని తీసుకుని కష్టియ్య వద్దకు పోయి, “నా అనియ విగ్రహం దాచుకుని, ఈ పుట్టి బొమ్మ ఇస్తావా? ఏం పనయ్యా? పెద్దమనిషి చెయ్యవలసిన పనేనా? నా విగ్రహం నాకు ఇచ్చియ్యి, లేకపోతే పది పుందిలో నీ సింగతి బయటపడతాను,” అన్నాడు.

“నీ విగ్రహాపై నీ కిచ్చాను. పూ బావి నీళ్ళతో కడిగిన కారణం చేత నీ కంచు కాస్తా మట్టిగా మారిందేమో! నీటి ప్రభావం అలాటిది. దానికి ఎవరేం చేస్తారు?” అన్నాడు కష్టియ్య.

వీరయ్య చేపదిలేక ఊరు కున్నాడు.

ఇలా ఉండగా ఒక రోజున షావతార్త కష్టియ్య భార్య ఊరి చివరన ఉన్న పుంచి

నీటి బావిలో ఇత్తడి కడవతో నీరు తోడు
తూండగా, కడవ బావిలో పడిపోయింది.

ఆ బావి చాలా లోతు. ఊరికంతకూ
అది ఒకటే పుంచి నీటి బావి. దానిలో దిగి కడవ
తీయ గలవాడు వీరయ్య ఒక్కడే ఉన్నాడు.
వీరయ్యను అడగటం ఇష్టం లేకపోయినా,
తప్పినిసిరి కావటం చేత, పుంచి నీళ్ళబావి
నుంచి తన ఇత్తడి కడవ తీసి పేట్టుపుని
కష్టయ్య వీరయ్యను బతిపూలాడు.

“దానికేం భాగ్యం, పాపశాస్త్ర గారూ?
రేమీ ఉదయం మీ కడవ తప్పి క తీసిపేడ
తాను,” అన్నాడు వీరయ్య.

ఆ రోజు అర్ధరాత్రి దాటగానే వీరయ్య
ఒక మట్టి కడవ తీసుకుని బావి వద్దకు వెళ్లి,
బావిలో దిగి ఇత్తడి కడవ పేళ్ళిస్తే, దానికి కట్టి
ఉన్న తాడు పుక్క తీసి పట్టి కడవకు తగిలించి,
పుట్టి కడవను బావిలో వదిలి, ఇత్తడి కడవను
ఒక రహస్యప్రదేశంలో దాచి, ఇంటికి వెళ్లి
పిత్త కుని నిద్రపోయాడు.

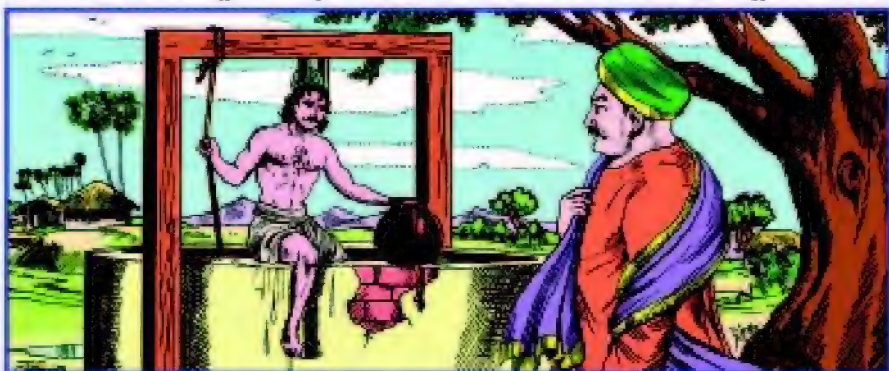
పుర్నాడు ఉదయం పాపశాస్త్ర
పూర్తి అయ్యాగానే వీరయ్య బావిలోకి దిగి,
నీటిలో పుణిగి, పుట్టి కడవ పేళ్ళి తెచ్చాడు.

అది చూసి పాపశాస్త్ర తెల్లబోయి, “అది
మన గ్రామంవాళ్ళదే, ఇంకెవరిదో అయి
ఉంటుంది. ఇంకొక్కసారి పుణిగి పూడు,
వీరయ్యా,” అని బతిపూలాడు.

వీరయ్య పుణిగి, కాపిటికి పేళ్ళి వచ్చి,
“బావిలో ఈ పుట్టి కడవ తప్పి ఇంకో కడవ
లేదు, పాపశాస్త్ర గారూ. నీటి ప్రభావం
వల్ల మీ ఇత్తడి కడవ పుట్టి కడవ
అయిందేమో! నీళ్ళ ప్రభావం మీకూ
తెలుసుగదా,” అని ఇంటికి వెళ్లి పోయాడు.

అయినా అశతీరక కష్టయ్య డబ్బు
లిచ్చి ఇద్దరు పున్నులను పేట్టి, బావిలో
నీరంతా తోడించాడు. బావిలో కుండ
పేంకులు తప్పి పురేపి కనిపించలేదు. ఆ
రోజు పుంచి నీరు లేకుండా చేసినందుకు
గ్రామస్థులందరూ కష్టయ్యను నానా
పూటలూ అన్నారు.

ఆ రాత్రి రహస్యంగా కష్టయ్య
వీరయ్య ఇంటికి వెళ్లి, తాను మోసం
చేశానని ఒప్పుకుని చెంపలు వాయిండు
కుని, వీరయ్య విగ్రహం వీరయ్యకిచ్చి, తన
ఇత్తడి కడవ తాను తెచ్చుకున్నాడు.

అరణ్యంలోని జయనందముని, శాంతిపుర మహా
రాణి భారతవాయుస్థి తనకన్నా ఎక్కువ వయస్సులో
వేయించాడు. అక్కడ రాజధానిలో సేనాధిపతి
వీరసింహుడు రాజ్యస్వాధీనత కోసం తొందర
పడ్డాడు. మంత్రి మానవేంద్రుడు అందుకు
సమ్మతించలేదు. ఆలయానికి వెళ్ళి తిరిగివస్తూన్న
మంత్రిమీద దాడి జరిగిపోయింది. ఆ సమయంలో
ఒక ముసుగువారిని అయస్థు రక్షించాడు.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహసు గాథ

చిత్రాలు:
గాంధీ అరణ్య

వీరసింహుడు రాజాధిపత్యంలో వివారంగా అటు ఇటు
పూర్ణు చేస్తూండగా అతడి అనుచరుడు ఒకడు అక్కడికి
వచ్చాడు.

సమస్యారం
ప్రభూ!

ఏమిటి
సమాచారం?

మంత్రి కనిపించడం
లేదు ప్రభూ!

నా మనసులు చయబడ్డారు.
నేను రాజాధిపత్యానికి అడ్డు
చెబుతున్న ఆ యువకుడు
ఎవరు?

వాడి పేరు మంజుడు. అంతకు
మించి వాడిమీ యెడల లేదు
ప్రభూ!

వాణ్ణి రాజాధిపతి గుండా లాక్క
పోయి ఓసారి రంగంగా ఉరితీయించండి.

మునకు అడ్డు తగితే
కుట్రదారులకు ఏం
జరుగుతుందో హెచ్చరికగా
ఉంటుంది.

చిత్తం, ప్రభూ!

మరింతటి మరణ ఇష్టమంది నగర మంత్రుల ప్రకటించారు. మరుసడు తెల్లూరుగానే మరింతటికి వదిల రాళ్ళు ఎరిచెట్లను ఊలేగింపుగా తీసుకువెళుతున్నారు. పొగమంచు దట్టంగా కుమ్మరిస్తుంది. కొత్తలు, మీసలహం, కొత్తనాధిపతి అమరలహం, వీధులకు ఇరువైపులా విలబద్ధ ప్రజలకు స్పష్టంగా కనిపించడం లేదు.

హా తాత్తుగా గుర్రం ఒకటి శరవేగంతో దూసుకువచ్చింది. దాని మీది రౌతు ముసుగువీరుడు!

బాబును దాటి వచ్చి!

అంతలో, ఆ గుర్రం తాకిడికి కొత్తలు గుర్రం వెళ్ళిపో పడింది. ఆ కుర్రవూరు కొత్తలు ఎగిరి అవతల పడ్డారు.

వచ్చిన ఆ అజ్ఞాతవీరుడు ముందుకు
సమీపించి

వంగి అతన్ని గుర్రం పైకి తీసుకుని ...

క్షణంలో ఎటో వెళ్ళిపోయాడు.

జనం నుంచి హర్షధ్వనాలు
వెనిపించాయి. కింద పడిన
కొత్వాలు లేపలేక అవ్వకుండు
తూండడం వీటిని హిండు
చూశాడు.

ఘోరీ ఎక్కడ?

అమరసింహా!
కొత్తాయిను
కారాగారంలో
బంధించు!

ప్రభూ!
క్షమించండి! అన్నీ
హ రాత్తుగా
రెప్పపాటులో
జరిగిపోయాయి.

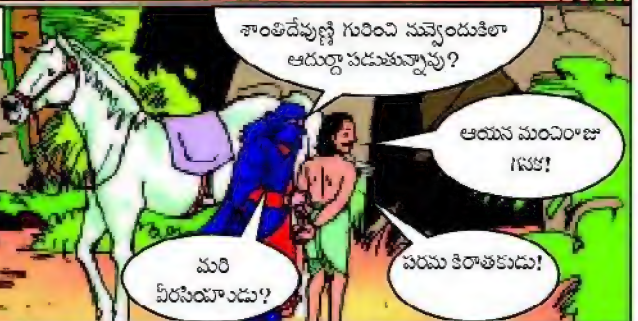
వీణ్ణి లాక్కుపోయింది.

ముసుగు వీరుడు అరణ్యం కేసి వెళ్ళి ...

ఒక గజూ ముందు అగి, గుర్రం దిగాడు.

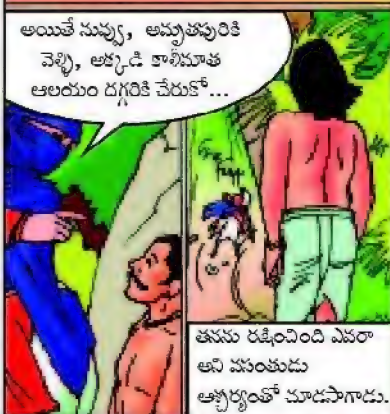

శాంతదేవుణ్ణి గురించి నవ్వెందుకీలా
ఆదుర్గా పడుతున్నావు?

ఆయన మంచింజా
గజూ!

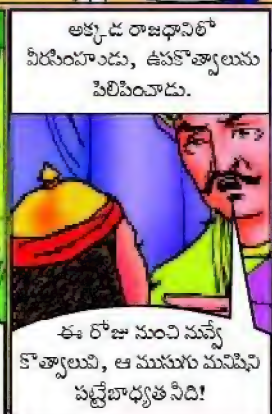
మరి
వీరసింహాండు?

పరమ కిరాతకుడు!

అయితే నువ్వు, అన్యతపురికి
వెళ్ళి, అక్కడి కాలిమూత
ఆలయం దగ్గరికి చేరుకో...

తనను రక్షించింది ఎవరా
అని చూంతుడు
అశ్రుర్యంతో చూడసాగాడు.

అక్కడ రాజధానిలో
వీరసింహాండు, ఉపకొత్తాయిను
పెలిపించాడు.

ఈ రోజు నుంచి నువ్వే
కొత్తాయిని, ఆ ముసుగు ముప్పిని
పట్టేబాధ్యత నీది!

చిత్రం, ప్రభూ! వాణ్ణి ప్రాణాలతో
తెచ్చి మీ ఎదుట నిలబెడతాను.

ఎదురు తిరిగితే,
వాణ్ణి చంపిస్తా
తీసుకురా!

(ఇంతావుంది)

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన వీచికలు

ఇండియం

వెండిలా మెరిసే సాగేగుణంగల మెత్తటి లోహ పూలకం ఇండియం. దీని సంపీనావుం In. పూలక సంఖ్య 49. అణు భారం 118.82. 1863లో ఎఫ్.రీక్, హెచ్. ర్యూర్ దీనిని జింక్ అంటే తుత్తునాగ పు శ్రవు పు డివిదార్థంలో కను గొన్నావు. ఇది మెడిలా చాలా అరుదైనది. తుత్తునాగు, ఇసుము, నెసెం పు డివిదార్థాలలో కలిసి ఉంటుంది. దీని వర్ణమాలలోని ప్రకాశ వంతమైన నీలం రంగు

రేఖను బట్టి ఈ పూల కానికి 'ఇండిగో' అని పిలుస్తారు. వివిధ ఉష్ణోగ్రతలలో ఇది ద్రవ స్థితిలో ఉంటుంది.

ఇది వెండికన్నా ఎక్కువగా లభ్యతను నిరోధిస్తుంది. అద్దాల పీద వీటిని పూయడానికి ఉపయోగిస్తారు. వెండిలా ప్రతిబింబిస్తుంది. గది ఉష్ణోగ్రతలో ఇండియం ఆక్సిడైజ్ కాదు. అయితే ద్రవీభవన స్థానానికి పైగా వేడిచేసినట్లయితే వైలట్ రంగుతో మండుతుంది. దీని భస్మస్థితి అద్దాల తయారీలో ఉపయోగిస్తారు. పిసి మిశ్రంగు రావడం కోసం దీనిని ఉపయోగిస్తారు.

చేరింగుల పేష్ట్ర తకు కూడా ఇండియంను ఉపయోగిస్తారు. ఆమ్లాలను, రావిదులను ఇండియం నిరోధిస్తుంది. ఇండియం పు శ్రవు ధాతు మైనపు ట్రాన్సిఫ్యూర్ లలోనూ, సోలార్ సెల్స్ లోనూ ఉపయోగిస్తారు.

మన పరిసరాలు

రైలు
ప్రయాణాలు
... కొన్ని
అలవాట్లు

మీ ఇల్లు రైల్వేస్టేషన్ పక్కన ఉండను కుండాం. వచ్చే బయ్యే రైళ్ళు ద్వనులు ; ఏయూ ణీకులు మేు చెత్తాచెదారం మీకు చీదర కలిగించడంతో పాటు కోపం తెప్పిస్తుంది కదూ ?

నిజమే . పు రేకాదు . అను దినం లలాదివుంది అను భవిస్తూన్న బాధలే ఇవి. పిరిసెరాల అపిరిత్ర భ్రత, వాతావరణ కాలు వ్యం ఇవాళ జటిల సెపు స్వీగా ఉంటుంది.

రైలు మార్గం పక్కన ఉన్న ఇళ్ళవారిని పట్టం చుకోకుండా రైలు ప్రయాణీకులు - ప్లాస్టిక్ కప్పులు, ప్లాస్టిక్ ప్లాట్స్, వాటర్ బాటిల్స్ అంటూ రకరకాల వస్తువులు వెలుపిలికి విసిరు తూ ఉంటారు .

తోటి ఏయూ ణీకులకూ, రైలు వూ గ్లం పక్కన ఉన్నవారికీ ఇబ్బంది కలగకుండా ఉండాలంటే వు నం కొన్ని జాగ్రత్తలు తీసి కొవచ్చు.

• కాఫీ, టీలకు రైలులో ఇచ్చే ప్లాస్టిక్ కప్పులు ఉపయోగించకుండా ఉండాలంటే మనం బయలు దేరేప్పడే వు నవెంట ఒక లోటా తీసి కువెళ్ళడం అవసరం.

• వు నం ఇంటి నుంచే వాటర్ బాటిల్ తీసి కు వెళ్ళాలి. దారిలో తాగునీళ్ళు కొనుక్కునే అలవాటు చేసి కొకూడదు .

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

గులాబీ ఉపయోగాలు

చాలాకాలం నుంచే వున్న కమ్రు, గాయ కులు, రవ్వ తలు, గ్రుచ్చి కులు 'పెయ్యలరాణి' గ్ర లాబీని గ్రుచ్చు కు సెంకేతంగా భావిస్తూ వచ్చారు. అంతే కాదు. గ్ర లాబీని ఒక్కొక్క ప్రాంతంలో ఒక్కొక్క విధంగా ఉపయోగిస్తూ వచ్చారు.

ఒక్కొక్కటి ఐరోపాదేశాల్ని చాలావుంది గ్ర లాబీని రహస్యనిశాంకంగా భావిస్తూ వచ్చారు. తావు విన్నదానిని బయటకు పోక్కునీయం అనడానికి గ్రుచ్చు గా ఇంగ్లాండు లో సేవకులు చెవల వెనక గ్ర లాబీలను ధరించేవారు. అతిథులు దాపరికం లేకుండా ఏ విషయాన్ని నా హాలు గా వూట్లాడుకో వచ్చుననడానికి సూచనగా డెసింగ్ గ్రావులో గ్ర లాబీలు ఉంచే ఆచారం బర్మీనిలో ఉండేది. విరబూయని గ్ర లాబీ మొగ్గలు రహస్యనిశాంకం సెంకేతాలు.

దాదామీరం 000 సంవత్సరాలకు పై ర్వే ఈజిప్టు ఫిరోవలు గ్ర లాబీతోటలను పంచేవారు. భౌతిక కాయాల పుష్కల గ్ర లాబీలను ఉంచి పాతిపట్టేవారు. ప్రాచీన రోమనులు గ్ర లాబీలను చివుచివు పానం తయారు చేసేవారు. ఐక్రిష్ లో వాసినకోసం 'రోమ ఎస్సెన్స్' కలిపేవారు. సిలాక్స్ లో గ్ర లాబీ రేకులను అలాగే తినేవారు. శతాబ్దాల నుంచి రోమవాలరీనూ, రోమ ఆయిలనూ బేషధాలలో ఉపయోగిస్తున్నారు. ఈనాడు రోమ ఆయిలను సైగంధ్రవ్యాసలో, అలంకరణ సామగ్రి లలో కొన్ని సెరిఫలలో కూడా ఉపయోగిస్తున్నారు.

లోకజ్ఞానం

ప్రకృతి పరిజ్ఞానం క్వీజ్

1. టెడ్డీబేర్ అంది పిల్లలకు చాలా ఇష్టమైన బొప్పి ఆ బొప్పి కు నమూనాగా ఏ జంతు వస్తు తీసుకున్నావు?

2. భూమి పై ద మొట్ట మొదట చెట్లు మొలిచాయా? గడ్డి మొలిచిందా?

3. పుడతలకు చెమట ఎక్కడున్నాయి?

4. రాబందులన్నీ ఒక్కసారిగా కవాలను వెక్కుతాయా?

5. కొప్పు చేపి (ఈల) కూకప్పుకూ ఉన్న సామగ్రి ఏమిటి?

(సప్తాధానాలు 66వూటిలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క పూట లోగాని,
చిన్నవాళ్ళలోగాని వ్యాఖ్యలు రాస్తే గలరా?
రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

SOURAA

SOURAA

వ్యాఖ్యలను కాంపిటీషన్ పొజ్జుకార్త పేర్ల రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా మాకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు పూర్వ 2004 సింబికోలో ప్రచురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమతి.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చంద్రా పు, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈశాంబరం, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

నవంబర్ నెల పోటీ ఫలితాలు

బి. అనంత విద్యనాథరామ

23-6-759, చంద్రా లాల్ బేలా

శాలిబండా,

హైదరాబాద్ - 500 065.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

మొదటి ఫోటో : విహంగానికీ సిద్ధం!

రెండవ ఫోటో : మరెందుకు సంద్విగ్గం?

లోకజ్ఞానం సమాధానాలు

1. ఒకనాటి అమెరికా ప్రెసిడెంట్ థియోడోర్ రూజ్వెల్ట్ పిట్టుకున్న నల్ల ఎల్ల గు బంటి పీల్ల నవ్వు నాతో.
2. గడ్డిపోచలకన్నా ముందు, చెట్టలాంటి మొక్కలు మొలిచాయి.
3. పుడతల పురుగు కౌశ్యకు గ్రోవాణకైగల చర్మం ఉంటుంది. పురుగు కౌశ్యను అడిగ్నా అవి శబ్దాలను పిసిగట్టగలవా.
4. మొదట బలమైన రాబందులు తింటాయి. బలహీనమైనవి కాచుకున్నామని మెల్లగా తమనంతు వచ్చాక తింటాయి.
5. ఈలకూడా కప్పిలాగే చర్మంతోనే స్వాసీస్తుంది.

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor : B. Viswanatha Reddi (Viswam)

AN IDEAL NEW YEAR GIFT

to your near and dear abroad

CHANDAMAMA bilingual

in Hindi-English, Telugu-English, Tamil-English
published for Indian families in
USA and Canada

**Different from
the Indian editions in size, layout
and design**

**Helps the reader
to keep in touch with
mother tongue.**

**Remit only Rs.1,500 for an
overseas GIFT subscription and save
more than Rs.600**

**Special offer closes
on February 29, 2004**

Remittances by D/D in favour of

Chandamama India Ltd.

82, Defence Officers Colony, Ekkaduthangal, Chennai - 600 097

**Indicating the bilingual edition preferred and full name and
address of friend / relative living abroad.**

Send Rs.50 by M.O. for specimen copy

For residents in USA/Canada one-year subscription US \$ 48.00.

Contact Nataka at rganesh@bellsouth.net

Happy & Prosperous
New Year and Sankaranthi
from
nutrine

India's largest selling sweets and toffees.